

I

(Lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2018/1240

af 12. september 2018

om oprettelse af et europæisk system vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse (ETIAS) og om ændring af forordning (EU) nr. 1077/2011, (EU) nr. 515/2014, (EU) 2016/399 (EU) 2016/1624 og (EU) 2017/2226

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 77, stk. 2, litra b) og d), og artikel 87, stk. 2, litra a),

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Kommissionen redegjorde i sin meddelelse af 6. april 2016 med titlen »Stærkere og mere intelligente informationssystemer for grænser og sikkerhed« for behovet for, at Unionen styrker og forbedrer sine IT-systemer, sin dataarkitektur og informationsudveksling på området grænseforvaltning, retshåndhævelse og bekæmpelse af terrorisme. Den understreger behovet for at forbedre interoperabiliteten mellem informationssystemer. Hvad der er nok så vigtigt er, at den opstiller forskellige muligheder for at maksimere udnyttelsen af eksisterende informationssystemer og, om nødvendigt, udvikle nye, der supplerer dem, for at løse de problemer med informationshuller, der stadig findes.
- (2) I meddelelsen af 6. april 2016 indkredses således en række informationshuller. Blandt andet råder grænsemyndighederne ved de ydre Schengengrænser ikke over oplysninger om rejsende, der er fritaget for kravet om at være i besiddelse af visum, når de passerer de ydre grænser (»visumpligt«). I meddelelsen af 6. april 2016 bebudede Kommissionen, at den ville iværksætte en undersøgelse af gennemførligheden af at oprette et europæisk system vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse (ETIAS). Denne gennemførlighedsundersøgelse blev afsluttet i november 2016. Systemet ville fastlægge, hvorvidt tredjelandsstatsborgere, der er fritaget for visumpligt, opfylder betingelserne herfor, inden de rejser til Schengenområdet, og om deres indrejse udgør en risiko for sikkerheden eller for ulovlig indvandring eller en høj risiko for epidemi.
- (3) Meddelelsen af 14. september 2016 med titlen »Øge sikkerheden i en verden med mobilitet — forbedret informationsudveksling i forbindelse med terrorbekæmpelse og stærkere ydre grænser« bekræfter, at det prioriteres at sikre de ydre grænser, og fremlægger konkrete initiativer med henblik på at fremme og udvide Unionens indsats for fortsat at styrke forvaltningen af de ydre grænser.

⁽¹⁾ EUT C 246 af 28.7.2017, s. 28.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 5.7.2018 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 5.9.2018.

- (4) Det er nødvendigt at specificere målene for ETIAS, at fastlægge dets tekniske og organisatoriske opbygning, at fastsætte bestemmelser vedrørende drift og brug af de oplysninger, som ansøgeren skal indlæse i systemet, at fastsætte bestemmelser for udstedelse af eller afslag på rejsetilladelser, at fastsætte formålet med at behandle oplysningerne, at bestemme hvilke myndigheder der skal have adgang til oplysningerne, og at sikre beskyttelse af personoplysninger.
- (5) ETIAS bør finde anvendelse på tredjelandstatsborgere, der er fritaget for visumpligt.
- (6) Det bør også finde anvendelse på tredjelandstatsborgere, der er fritaget for visumpligt og er familiemedlemmer til en unionsborger, på hvem Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF ⁽¹⁾ finder anvendelse, eller til en tredjelandstatsborger, der har ret til fri bevægelighed svarende til unionsborgeres ret i henhold til en aftale mellem Unionen og dens medlemsstater på den ene side og et tredjeland på den anden side, og som ikke er indehaver af et opholdskort i henhold til direktiv 2004/38/EF eller en opholdstilladelse i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 1030/2002 ⁽²⁾. I artikel 21, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) er det fastsat, at enhver unionsborger har ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område med de begrænsninger og på de betingelser, der er fastsat i traktaterne og i gennemførelsesbestemmelserne hertil. De pågældende begrænsninger og betingelser findes i direktiv 2004/38/EF.
- (7) Som stadfæstet af Domstolen ⁽³⁾ har sådanne familiemedlemmer ret til at indrejse på medlemsstaternes område og at få indrejsevisum med henblik herpå. Som følge heraf bør familiemedlemmer, der er fritaget for visumpligt, have ret til at få en rejsetilladelse. Medlemsstaterne bør bistå disse personer med at opnå den fornødne rejsetilladelse, som bør udstedes gratis.
- (8) Retten til at få en rejsetilladelse er ikke betingelsesløs, idet familiemedlemmer, der udgør en risiko for den offentlige orden, den offentlige sikkerhed eller folkesundheden i medfør af direktiv 2004/38/EF, kan få afslag. På den baggrund kan det alene kræves af familiemedlemmer, at de fremlægger deres personoplysninger relateret til identifikationen af dem og deres status, hvis disse er relevante for vurderingen af den sikkerhedstrussel, som de kunne udgøre. På samme måde bør behandlingen af deres ansøgninger om rejsetilladelse udelukkende ske ud fra sikkerhedsmæssige hensyn og ikke af hensyn til migrationsrisikoen.
- (9) ETIAS bør kunne tilvejebringe en rejsetilladelse til tredjelandstatsborgere, der er fritaget for visumpligt, som gør det muligt at afgøre, om deres ophold på medlemsstaternes område ikke udgør eller ikke vil udgøre en risiko for sikkerheden, for ulovlig indvandring eller en høj risiko for epidemi. En rejsetilladelse bør derfor udgøre en afgørelse, der angiver, at der ikke er konkrete indicier for eller rimelige grunde til at antage, at en persons tilstedeværelse på medlemsstaternes område udgør sådanne risici. I den forstand er en sådan rejsetilladelse af en anden karakter end et visum, da den ikke vil kræve flere oplysninger eller udgøre en større byrde for ansøgere end et visum. At være i besiddelse af en gyldig rejsetilladelse bør være en ny betingelse for indrejse på medlemsstaternes område. Alene det at være i besiddelse af en rejsetilladelse bør imidlertid ikke automatisk give ret til indrejse.
- (10) ETIAS bør bidrage til at sikre et højt sikkerhedsniveau, forhindre ulovlig indvandring og beskytte folkesundheden ved at foretage en vurdering af tilrejsende forud for deres ankomst til overgangssteder ved de ydre grænser.
- (11) ETIAS bør bidrage til at gøre det lettere for grænsevagterne på overgangsstederne ved de ydre grænser at foretage ind- og udrejsekontrol. Det bør ligeledes sikre en koordineret og harmoniseret vurdering af tredjelandstatsborgere, der er omfattet af kravet om rejsetilladelse, og som har til hensigt at rejse til medlemsstaterne. Det bør endvidere gøre det muligt for ansøgere at være bedre informeret om, hvorvidt de opfylder betingelserne for at rejse til medlemsstaterne. Herudover bør ETIAS bidrage til at gøre det lettere at foretage ind- og udrejsekontrol ved at mindske antallet af afslag på indrejse ved de ydre grænser og ved at forsyne grænsevagter med visse yderligere oplysninger vedrørende anmærkninger.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, om ændring af forordning (EØF) nr. 1612/68 og om ophævelse af direktiv 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF (EUT L 158 af 30.4.2004, s. 77).

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1030/2002 af 13. juni 2002 om ensartet udformning af opholdstilladelser til tredjelandstatsborgere (EFT L 157 af 15.6.2002, s. 1).

⁽³⁾ Domstolens dom af 31. januar 2006, Kommissionen mod Spanien, C-503/03, ECLI:EU:C:2006:74.

- (12) ETIAS bør desuden støtte målene for Schengeninformationssystemet (SIS) vedrørende indberetninger om tredjelandsstatsborgere, der nægtes indrejse og ophold, om personer, der er eftersøgt med henblik på anholdelse, overgivelse eller udlevering, om forsvundne personer, om personer, der eftersøges med henblik på at yde bistand i forbindelse med retsforfølgning, og om personer, der er genstand for diskret kontrol eller målrettet kontrol. Med henblik herpå bør ETIAS sammenligne relevante data i ansøgningsmapper med relevante indberetninger i SIS. Hvis sammenligningen viser sammenfald mellem personoplysninger i en ansøgningsmappe og indberetninger om tredjelandsstatsborgere, der nægtes indrejse og ophold, eller om personer, der er eftersøgt med henblik på anholdelse, overgivelse eller udlevering, bør ansøgningsmappen behandles manuelt af den ansvarlige medlemsstats nationale ETIAS-enhed. Den vurdering, der foretages af den nationale ETIAS-enhed, bør føre til, at der træffes afgørelse om at udstede en rejsetilladelse eller ej. Hvis sammenligningen viser sammenhæng mellem personoplysninger i ansøgningsmappen og indberetninger om forsvundne personer, om personer, der eftersøges med henblik på at yde bistand i forbindelse med retsforfølgning, og om personer, der er genstand for diskret kontrol eller specifik kontrol, bør disse oplysninger overføres til SIRENE-kontoret og håndteres i overensstemmelse med den relevante lovgivning vedrørende SIS.
- (13) Betingelserne for at udstede en rejsetilladelse bør stemme overens med de specifikke mål, der er forbundet med de forskellige typer indberetninger, der er registreret i SIS. Navnlig bør det forhold, at ansøgere vil blive genstand for en indberetning om personer, der er eftersøgte med henblik på anholdelse, overgivelse eller udlevering, eller en indberetning om personer, der eftersøges med henblik på diskret kontrol eller specifik kontrol, ikke afholde dem fra at kunne få rejsetilladelse med henblik på, at medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger i overensstemmelse med Rådets afgørelse 2007/533/RIA ⁽¹⁾.
- (14) ETIAS bør bestå af et stort informationssystem, ETIAS-informationssystemet, den centrale ETIAS-enhed og de nationale ETIAS-enheder.
- (15) Den centrale ETIAS-enhed bør være en del af Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning. Den centrale ETIAS-enhed bør være ansvarlig for at kontrollere, i tilfælde hvor den automatiserede behandlingsproces har givet et hit, om ansøgerens personoplysninger svarer til personoplysningerne om den person, der har udløst det pågældende hit. Hvis et hit er bekræftet eller ved fortsat tvivl, bør den centrale ETIAS-enhed iværksætte den manuelle behandling af ansøgningen. Den bør sikre, at de oplysninger, den registrerer i ansøgningsmapperne, er ajourførte samt definere, fastlægge, forhåndsvurdere, indføre, evaluere efterfølgende, revidere og slette de specifikke risikoinдикatorer, og herved sikre, at den kontrol, der foretages, og dennes resultater registreres i ansøgningsmapperne. Den bør ligeledes foretage regelmæssige revisioner af behandlingen af ansøgninger og af gennemførelsen af ETIAS-screeningreglerne, herunder ved regelmæssigt at vurdere deres indvirkning på grundlæggende rettigheder, navnlig hvad angår privatlivets fred og beskyttelsen af personoplysninger. Den bør også være ansvarlig for at udføre en række støtteopgaver, såsom at sikre, at de nødvendige underretninger bliver sendt, og give oplysninger og yde støtte. Den bør fungere i døgndrift alle ugens syv dage.
- (16) Hver medlemsstat bør oprette en national ETIAS-enhed til at være ansvarlig at behandle ansøgninger og træffe afgørelse om, hvorvidt en rejsetilladelse skal udstedes, annulleres eller inddrages. De nationale ETIAS-enheder bør samarbejde indbyrdes og med Den Europæiske Unions Agentur for Retshåndhævelsessamarbejde (Europol) med henblik på at vurdere ansøgninger. De nationale ETIAS-enheder bør tildeles tilstrækkelige ressourcer til at kunne udføre deres opgaver under overholdelse af de i denne forordning fastsatte frister. Med henblik på at lette beslutningstagningsprocessen og udvekslingen af oplysninger mellem medlemsstaterne og begrænse oversættelsesomkostninger og svartider er det at foretrække, at alle nationale ETIAS-enheder kommunikerer på ét sprog.
- (17) ETIAS bør for at nå sine mål stille et onlineansøgningskema til rådighed, som ansøgeren kan udfylde med udsagn vedrørende vedkommendes identitet, rejsedokument, oplysninger om bopæl, kontaktoplysninger, uddannelsesniveau og jobgruppe, vedkommendes eventuelle status som familiemedlem til en unionsborger eller en tredjelandsstatsborger, der er omfattet af retten til fri bevægelighed og ikke har et opholdskort i henhold til direktiv 2004/38/EF eller en opholdstilladelse i henhold til forordning (EF) nr. 1030/2002, hvis ansøgeren er mindreårig, oplysninger om den for vedkommende ansvarlige person, og svar på en række baggrundsspørgsmål.
- (18) ETIAS bør acceptere ansøgninger, der indgives på vegne af en ansøger for rejsende, der ikke selv er i stand til at indgive en ansøgning, uanset årsagen. I sådanne tilfælde bør ansøgningen indgives af en tredjemand, der har fået bemyndigelse hertil af den rejsende eller er retligt ansvarlig for vedkommende, forudsat at ansøgningskemaet

⁽¹⁾ Rådets afgørelse 2007/533/RIA af 12. juni 2007 om oprettelse, drift og brug af anden generation af Schengen-informationssystemet (SIS II) (EUT L 205 af 7.8.2007, s. 63).

indeholder oplysninger om vedkommendes identitet. Det bør være muligt for rejsende at bemyndige kommercielle formidlere til at oprette og indgive en ansøgning på deres vegne. Den centrale ETIAS-enhed bør følge enhver indberetning om misbrug begået af kommercielle formidlere op på passende vis.

- (19) Der bør fastsættes parametre til at sikre, at en ansøgning er fuldstændig, og at der er sammenhæng i de indgivne oplysninger, med henblik på kontrol af, om ansøgninger om en rejsetilladelse opfylder betingelserne for at blive behandlet. En sådan kontrol bør eksempelvis forhindre brug af rejsedokumenter, der udløber inden for mindre end tre måneder, er udløbet eller blev udstedt mere end ti år forinden. Kontrollen bør finde sted, inden ansøgeren anmodes om at betale gebyr.
- (20) Ansøgere bør afkræves et gebyr for en rejsetilladelse for at få færdigbehandlet ansøgningen. Betalingen bør foretages via en bank eller en finansiel formidler. De oplysninger, der kræves for at sikre elektronisk betaling, bør kun gives til den bank eller finansielle formidler, der foretager den finansielle transaktion, og ikke indgå som en del af oplysningerne i ETIAS.
- (21) De fleste rejsetilladelser bør udstedes inden for få minutter, men i et begrænset antal tilfælde kan det kræve længere tid, især i særlige tilfælde. I sådanne særlige tilfælde kan det være nødvendigt at anmode ansøgeren om yderligere oplysninger eller dokumentation, at behandle disse yderligere oplysninger eller denne yderligere information og, efter undersøgelse af yderligere oplysninger eller dokumentation fra ansøgeren, at indkalde denne til en samtale. Samtaler bør kun afvikles i ekstraordinære tilfælde, som en sidste udvej når der fortsat hersker alvorlig tvivl om oplysninger eller dokumentation fra ansøgeren. Samtalernes ekstraordinære karakter bør betyde, at under 0,1 % af ansøgere indkaldes til en samtale. Antallet af ansøgere, der indkaldes til en samtale, bør løbende vurderes af Kommissionen.
- (22) Personoplysningerne fra ansøgeren bør udelukkende behandles af ETIAS med henblik på at vurdere, om ansøgerens indrejse i Unionen kan udgøre en trussel for sikkerheden i eller ulovlig indvandring til eller en høj risiko for epidemi i Unionen.
- (23) Der kan ikke foretages en vurdering af sådanne risici uden at behandle de personoplysninger, der angives i en ansøgning om rejsetilladelse. Personoplysningerne i ansøgningerne bør sammenlignes med de oplysninger, der findes i et register, en mappe eller en indberetning i et EU-informationssystem eller en EU-database (det centrale ETIAS-system, SIS, visuminformationssystemet (VIS), ind- og udrejsesystemet (EES) eller Eurodac), i Europoloplysningerne eller i INTERPOL's databaser (INTERPOL's database over stjålne og bortkomne rejsedokumenter (SLTD) eller INTERPOL's database over rejsedokumenter med tilknyttede notifikationer (TDawn)). Personoplysningerne i ansøgningerne bør også sammenlignes med ETIAS-overvågningslisten og med specifikke risikoindikatorer. De kategorier af personoplysninger, der bør anvendes til sammenligninger, bør begrænses til de kategorier af oplysninger, der findes i de EU-informationssystemer, der søges i, i Europoloplysningerne og i INTERPOL's databaser og på ETIAS-overvågningslisten eller i de specifikke risikoindikatorer.
- (24) Sammenligning bør foretages automatisk. Hvis en sådan sammenligning viser, at der er overensstemmelse (et »hit«) mellem nogle af personoplysningerne eller en kombination heraf i ansøgningen og de specifikke risikoindikatorer eller personoplysningerne enten i et register, en mappe eller en indberetning i ovennævnte informationssystemer eller på ETIAS-overvågningslisten eller de specifikke risikoindikatorer, bør ansøgningen behandles manuelt af den ansvarlige medlemsstats nationale ETIAS-enhed. Den vurdering, der foretages af den nationale ETIAS-enhed, bør føre til, at der træffes afgørelse om at udstede en rejsetilladelse eller ej.
- (25) Det forventes, at der i forbindelse med langt de fleste ansøgninger vil blive givet positivt svar ved den automatiserede behandling. Intet afslag på, annullering eller inddragelse af på en ansøgning om rejsetilladelse bør udelukkende baseres på den automatiserede behandling af personoplysninger i ansøgningerne. Derfor bør ansøgninger, der giver et hit, behandles manuelt af en national ETIAS-enhed.
- (26) Ansøgere, der har fået afslag på en ansøgning om rejsetilladelse, bør have ret til at påklage afgørelsen. Klagesager bør føres i den medlemsstat, der har truffet afgørelse om ansøgningen, og i henhold til den pågældende medlemsstats nationale ret.
- (27) ETIAS' screeningregler bør anvendes til at analysere en ansøgningsmappe ved at muliggøre sammenligning af oplysningerne deri med specifikke risikoindikatorer, der svarer til en tidligere konstateret risiko for sikkerheden, for ulovlig indvandring eller en høj risiko for epidemi. De kriterier, der anvendes til at fastsætte specifikke risikoindikatorer, bør under ingen omstændigheder udelukkende være baseret på en persons køn eller alder. De bør heller

ikke under nogen omstændigheder være baseret på oplysninger, der afslører en persons hudfarve, race, etniske eller sociale oprindelse, genetiske anlæg, sprog, politiske eller andre anskuelser, religiøse eller filosofiske overbevisning, medlemskab af en fagforening, tilhørsforhold til et nationalt mindretal, formueforhold, fødsel, handicap eller seksuelle orientering. De specifikke risikoindikatorer bør defineres, fastlægges, forhåndsvurderes, indføres, evalueres efterfølgende, revideres og slettes af den centrale ETIAS-enhed efter høring af ETIAS-Screeningrådet bestående af repræsentanter for de nationale ETIAS-enheder og de involverede agenturer. Med henblik på at sikre respekt for de grundlæggende rettigheder i forbindelse med gennemførelsen af ETIAS-screeningreglerne og de specifikke risikoindikatorer bør der oprettes et ETIAS-råd for rådgivning om grundlæggende rettigheder. Den ansvarlige for grundlæggende rettigheder i Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning bør varetage sekretariatsfunktionerne i forbindelse med møderne.

- (28) Der bør opstilles en ETIAS-overvågningsliste for at afdække forbindelser mellem oplysninger i en ansøgningsmappe og oplysninger vedrørende personer, der er mistænkt for at have begået eller deltaget i en terrorhandling eller anden alvorlig strafbar handling, eller om hvilke der på grundlag af en samlet vurdering af personen er konkrete indici for eller rimelig grund til at antage, at de vil begå en terrorhandling eller andre alvorlige strafbare handlinger. ETIAS-overvågningslisten bør være en del af det centrale ETIAS-system. Oplysninger bør registreres på ETIAS-overvågningslisten af Europol, uden at det berører de relevante bestemmelser om internationalt samarbejde i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/794 ⁽¹⁾, og af medlemsstaterne. Inden registrering af oplysninger på ETIAS-overvågningslisten bør det fastslås, at oplysningerne er tilstrækkelige, nøjagtige og vigtige nok til at blive registreret på ETIAS-overvågningslisten, og at registreringen af oplysninger ikke vil føre til et uforholdsmæssigt stort antal ansøgninger, der skal behandles manuelt. Dataelementerne bør løbende vurderes og kontrolleres for at sikre deres fortsatte nøjagtighed.
- (29) Den fortsatte fremkomst af nye former for sikkerhedstrusler, nye mønstre for ulovlig indvandring og høj risiko for epidemi kræver effektive reaktioner ved brug af moderne midler. Da disse midler ofte indebærer behandling af væsentlige mængder personoplysninger, bør der indføres passende beskyttelsesforanstaltninger for at sikre, at indgreb i retten til beskyttelse af privatlivets fred og retten til beskyttelse af personoplysninger begrænses til, hvad der er nødvendigt i et demokratisk samfund.
- (30) Personoplysninger i ETIAS bør derfor opbevares sikkert. Adgangen hertil bør være forbeholdt direkte bemyndiget personale. Adgang bør under ingen omstændigheder anvendes til at træffe afgørelser baseret på nogen form for forskelsbehandling. De lagrede personoplysninger bør opbevares sikkert i de faciliteter, som Det Europæiske Agentur for den Operationelle Forvaltning af Store IT-Systemer inden for Området med Frihed, Sikkerhed og Retfærdighed (eu-LISA) har i Unionen.
- (31) Udstedte rejsetilladelser bør annulleres eller inddrages, så snart det bliver åbenlyst, at betingelserne for at udstede dem ikke var eller ikke længere er opfyldt. Navnlig bør SIS, hvis der registreres en ny indberetning i SIS om nægtelse af indrejse og ophold eller en indberetning, der melder et rejsedokument bortkommet, stjålet, uretmæssigt tilegnet eller ugyldiggjort, informere ETIAS. ETIAS bør derefter kontrollere, om denne nye indberetning svarer til en gyldig rejsetilladelse. Hvor en ny indberetning om nægtelse af indrejse og ophold er blevet udstedt, bør den ansvarlige medlemsstats nationale ETIAS-enhed inddrage rejsetilladelsen. Hvis rejsetilladelsen er knyttet til et rejsedokument, der er meldt bortkommet, stjålet, uretmæssigt tilegnet eller ugyldiggjort i SIS eller meldt bortkommet, stjålet eller ugyldiggjort i SLTD, bør den ansvarlige medlemsstats nationale ETIAS-enhed manuelt behandle ansøgningsmappen. På lignende vis bør nye oplysninger, der tilføjes på ETIAS-overvågningslisten, sammenlignes med ansøgningsmapperne i ETIAS for at kontrollere, om disse nye oplysninger svarer til en gyldig rejsetilladelse. I så tilfælde bør den nationale ETIAS-enhed i den medlemsstat, der har registreret de nye oplysninger, eller medlemsstaten for første planlagte ophold, hvis der er tale om oplysninger registreret af Europol, vurdere hittet og, om nødvendigt, inddrage rejsetilladelsen. Det bør også være muligt at inddrage en rejsetilladelse på ansøgerens anmodning.
- (32) Hvis en medlemsstat under ekstraordinære omstændigheder finder det nødvendigt at lade en tredjelandstatsborger rejse ind på sit område af humanitære årsager, af hensyn til nationale interesser eller på grund af internationale forpligtelser, bør den have mulighed for at udstede en rejsetilladelse alene med begrænset territorial og tidsmæssig gyldighed.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/794 af 11. maj 2016 om Den Europæiske Unions Agentur for Retshåndhævelsessamarbejde (Europol) og om erstatning og ophævelse af Rådets afgørelse 2009/371/RIA, 2009/934/RIA, 2009/935/RIA, 2009/936/RIA og 2009/968/RIA (EUT L 135 af 24.5.2016, s. 53).

- (33) Før rejsendes ombordstigning bør luft- og søtransportvirksomheder og internationale transportvirksomheder, der befordrer grupper til lands i busser, være forpligtet til at kontrollere, at de rejsende er i besiddelse af en gyldig rejsetilladelse. Transportvirksomheder bør ikke have adgang til selve ETIAS-mappen. Transportvirksomheder bør have sikker adgang til ETIAS-informationssystemet for at gøre det muligt for dem at søge i det ved brug af rejsedokumentoplysninger.
- (34) De tekniske specifikationer for adgang til ETIAS-informationssystemet via gatewayfaciliteten for transportvirksomheder bør begrænse indvirkningen på rejsetrafikken og transportvirksomhederne i det omfang, det er muligt. Med henblik herpå bør integration med ind- og udrejsesystemet overvejes.
- (35) Med henblik på at begrænse virkningen af forpligtelserne i denne forordning på internationale transportvirksomheder, der befordrer grupper til lands i busser, bør brugervenlige mobile løsninger gøres tilgængelige.
- (36) Inden for to år efter idriftsættelsen af ETIAS bør hensigtsmæssigheden, foreneligheden og sammenhængen af bestemmelserne, der henvises til i artikel 26 i konventionen om gennemførelse af Schengenaftalen af 14. juni 1985 mellem regeringerne for staterne i Den Økonomiske Union Benelux, Forbundsrepublikken Tyskland og Den Franske Republik om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser ⁽¹⁾, med henblik på ETIAS-bestemmelserne for befordring til lands i busser vurderes af Kommissionen. Den seneste udvikling inden for befordring til lands i busser bør tages i betragtning. Det bør overvejes, om der er behov for at ændre bestemmelserne om befordring til lands i busser i nævnte konventions artikel 26 eller i denne forordning.
- (37) Grænsevagter bør for at sikre, at de ændrede indrejsebetingelser er opfyldt, kontrollere, om rejsende er i besiddelse af en gyldig rejsetilladelse. Grænsevagter bør derfor under standardgrænsekontrolproceduren aflæse rejsedokumentoplysninger elektronisk. Dette bør udløse en søgning i forskellige databaser som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399 ⁽²⁾ (Schengengrænsekodeks), herunder en søgning i ETIAS, som bør oplyse den aktuelle status for rejsetilladelse. Hvis der ikke kan fremvises en gyldig rejsetilladelse, bør grænsevagten nægte indrejse og hermed afslutte grænsekontrolproceduren. Hvis der fremvises en gyldig rejsetilladelse, bør afgørelsen om at tillade eller nægte indrejse træffes af grænsevagten. Visse oplysninger i ETIAS-mappen bør være tilgængelige for grænsevagterne for at hjælpe dem med at udføre deres opgaver.
- (38) Hvis den ansvarlige medlemsstats nationale ETIAS-enhed finder, at visse aspekter i en ansøgning om rejsetilladelse bør undersøges nærmere af grænsemyndighederne, kan den forsyne den rejsetilladelse, som den udsteder, med en anmærkning om, at der bør foretages efterfølgende kontrol ved grænseovergangsstedet. Det bør også være muligt at tilknytte en sådan anmærkning efter anmodning fra en hørt medlemsstat. Hvis den ansvarlige medlemsstats nationale ETIAS-enhed finder, at et bestemt hit udløst i forbindelse med behandling af en ansøgning udgør et falsk hit, eller hvis det ved manuel behandling konstateres, at der ikke var grund til at give afslag på en rejsetilladelse, bør enheden kunne forsyne den rejsetilladelse, som den udsteder, med en anmærkning for at lette ind- og udrejsekontrollen ved at give grænsemyndighederne oplysninger om de kontroller, der er foretaget, og for at begrænse de negative konsekvenser af falske hit for rejsende. Operationelle instrukser for grænsemyndigheders håndtering af rejsetilladelser bør gives i en praktisk vejledning.
- (39) Eftersom en betingelse for indrejse og ophold for visse kategorier af tredjelandsstatsborgere er, at de skal være i besiddelse af en gyldig rejsetilladelse, bør medlemsstaternes indvandringsmyndigheder kunne søge i det centrale ETIAS-system, hvis der er foretaget en forudgående søgning i ind- og udrejsesystemet, og denne søgning viser, at ind- og udrejsesystemet ikke indeholder en indrejseregistrering, der viser tredjelandsstatsborgerens tilstedeværelse på medlemsstaternes område. Medlemsstaternes indvandringsmyndigheder bør have adgang til visse oplysninger i det centrale ETIAS-system, især med henblik på tilbagesendelse.
- (40) For at bekæmpe terrorhandlinger og andre alvorlige strafbare handlinger og i lyset af globaliseringen af kriminelle netværk er det nødvendigt, at udpegede myndigheder med ansvar for forebyggelse, afsløring eller efterforskning af terrorhandlinger og andre alvorlige strafbare handlinger (»udpegede myndigheder«) har de nødvendige oplysninger

⁽¹⁾ EFT L 239 af 22.9.2000, s. 19.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399 af 9. marts 2016 om en EU-kodeks for personers grænsepassage (Schengengrænsekodeks) (EUT L 77 af 23.3.2016, s. 1).

til at udføre deres opgaver effektivt. Adgang til oplysninger i VIS med henblik herpå har allerede vist sig at være en effektiv hjælp for efterforskere til at gøre betydelige fremskridt i sager vedrørende menneskehandel, terrorisme og narkotikahandel. VIS indeholder ikke oplysninger om tredjelandsstatsborgere, der er fritaget for visumpligt.

- (41) Adgang til oplysningerne i ETIAS er nødvendig med henblik på at forebygge, afsløre og efterforske terrorhandlinger som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/541 ⁽¹⁾ eller andre alvorlige strafbare handlinger som omhandlet i Rådets rammeafgørelse 2002/584/RIA ⁽²⁾. I forbindelse med en specifik efterforskning og for at indhente bevismateriale og oplysninger vedrørende en person, der er mistænkt for at have begået en alvorlig forbrydelse, eller et offer for en alvorlig forbrydelse kan udpegede myndigheder have brug for at få adgang til de oplysninger, der er genereret af ETIAS. Oplysningerne lagret i ETIAS kan også være nødvendige for at identificere en person, der har begået en terrorhandling eller en anden alvorlig strafbar handling, navnlig når der er behov for en hurtig indsats. Adgang til ETIAS med henblik på at forebygge, afsløre eller efterforske terrorhandlinger eller andre alvorlige strafbare handlinger udgør et indgreb i de grundlæggende rettigheder, hvad angår respekten for den enkeltes privatliv og beskyttelsen af de personoplysninger, der behandles i ETIAS. Oplysningerne i ETIAS bør derfor lagres og kun gøres tilgængelige for udpegede myndigheder i medlemsstaterne og for Europol på de strenge betingelser, der er fastsat i denne forordning. Dette vil sikre, at behandlingen af oplysningerne i ETIAS er begrænset til, hvad der er strengt nødvendigt for at forebygge, afsløre og efterforske terrorhandlinger og andre alvorlige strafbare handlinger i overensstemmelse med kravene i Domstolens praksis, navnlig sagen vedrørende Digital Rights Ireland ⁽³⁾.
- (42) Der bør navnlig kun gives adgang til oplysningerne i ETIAS med henblik på at forebygge, afsløre eller efterforske terrorhandlinger eller andre alvorlige strafbare handlinger, når en udpeget myndigheds operative enhed har indgivet en anmodning, der begrundes nødvendigheden heraf. I hastetilfælde, hvor der er behov for at forhindre en overhængende fare for en persons liv i tilknytning til en terrorhandling eller en anden alvorlig strafbar handling, bør kontrollen af, om betingelserne var opfyldt, finde sted, efter at de udpegede kompetente myndigheder har fået adgang til oplysningerne. Den efterfølgende kontrol bør finde sted uden unødigt ophold og under alle omstændigheder senest syv arbejdsdage efter behandlingen af anmodningen.
- (43) Det er derfor nødvendigt at udpege de myndigheder i medlemsstaterne, som er bemyndigede til at anmode om en sådan adgang til det specifikke formål at forebygge, afsløre eller efterforske terrorhandlinger eller andre alvorlige strafbare handlinger.
- (44) Det eller de centrale adgangspunkter bør handle uafhængigt af de udpegede myndigheder og bør kontrollere, at betingelserne for at anmode om adgang til det centrale ETIAS-system er opfyldt i den foreliggende konkrete sag.
- (45) Europol er knudepunktet for informationsudveksling i Unionen. Det spiller en nøglerolle i samarbejdet mellem de myndigheder i medlemsstaterne, der er ansvarlige for grænseoverskridende efterforskning af kriminalitet, ved at støtte forebyggelse, analyse og efterforskning af kriminalitet på EU-plan. Europol bør derfor også have adgang til det centrale ETIAS-system inden for rammerne af sine opgaver og i overensstemmelse med forordning (EU) 2016/794 i særlige tilfælde, hvor det er nødvendigt for Europol at støtte og styrke medlemsstaternes indsats for at forebygge, afsløre eller efterforske terrorhandlinger eller andre alvorlige strafbare handlinger.
- (46) For at udelukke systematiske søgninger bør behandling af oplysninger lagret i det centrale ETIAS-system kun finde sted i særlige tilfælde og kun, når det er nødvendigt med henblik på at forebygge, afsløre eller efterforske terrorhandlinger eller andre alvorlige strafbare handlinger. De udpegede myndigheder og Europol bør kun anmode om adgang til ETIAS, når de har rimelig grund til at antage, at en sådan adgang vil kunne tilvejebringe oplysninger, der kan hjælpe dem med at forebygge, afsløre eller efterforske en terrorhandling eller en anden alvorlig strafbar handling.
- (47) De personoplysninger, der registreres i ETIAS, bør ikke lagres længere, end hvad der er nødvendigt i forhold til de formål, hvortil oplysningerne behandles. For at ETIAS kan fungere, er det nødvendigt at lagre oplysningerne vedrørende ansøgere i rejsetilladelsens gyldighedsperiode. Efter udløbet af gyldighedsperioden bør oplysningerne alene lagres med ansøgerens udtrykkelige samtykke og kun med henblik på at lette en ny ETIAS ansøgning. En

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/541 af 15. marts 2017 om bekæmpelse af terrorisme og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2002/475/RIA og ændring af Rådets afgørelse 2005/671/RIA (EUT L 88 af 31.3.2017, s. 6).

⁽²⁾ Rådets rammeafgørelse 2002/584/RIA af 13. juni 2002 om den europæiske arrestordre og om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne (EFT L 190 af 18.7.2002, s. 1).

⁽³⁾ Domstolens dom (Store Afdeling) af 8. april 2014, Digital Rights Ireland Ltd, forenede sager C-293/12 og C-594/12, ECLI:EU:C:2014:238.

afgørelse om afslag på, annullering eller inddragelse af en rejsetilladelse kan være et tegn på, at ansøgeren udgør en risiko for sikkerheden eller for ulovlig indvandring eller en høj risiko for epidemi. Hvor der er truffet en sådan afgørelse, bør oplysningerne derfor bevares i fem år fra datoen for denne afgørelse, således at det i ETIAS er muligt præcist at tage hensyn til den højere risiko, som den pågældende ansøger kan udgøre. Hvis de oplysninger, der har givet anledning til afgørelsen, slettes tidligere, bør ansøgningsmappen slettes inden for syv dage. Efter udløbet af denne periode bør personoplysningerne slettes.

- (48) Personoplysninger, der lagres i det centrale ETIAS-system, bør ikke stilles til rådighed for noget tredjeland, nogen international organisation eller nogen privat part. Som undtagelse fra denne regel bør det dog være muligt at overføre sådanne personoplysninger til et tredjeland, hvis en sådan overførsel er underlagt strenge betingelser og er nødvendig i det konkrete tilfælde med henblik på tilbagesendelse. I mangel af en afgørelse om tilstrækkeligheden af beskyttelsesniveauet ved hjælp af en gennemførelsesretsakt i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 ⁽¹⁾ eller af passende beskyttelsesforanstaltninger for overførsler i henhold til nævnte forordning, bør det undtagelsesvis være muligt at overføre ETIAS-oplysninger til et tredjeland med henblik på tilbagesendelse, men kun hvis overførslen er nødvendig af hensyn til vigtige samfundsinteresser, jf. nævnte forordning.
- (49) Det bør også være muligt at overføre personoplysninger, som medlemsstater har modtaget i henhold til denne forordning, til et tredjeland i et ekstraordinært hastetilfælde, hvor der er en overhængende fare i tilknytning til en terrorhandling, eller hvor der er en overhængende fare for en persons liv, og denne fare er knyttet til en alvorlig strafbar handling. En overhængende fare for en persons liv bør forstås som en fare knyttet til en alvorlig strafbar handling begået mod vedkommende, såsom grov legemsbeskadigelse, ulovlig handel med menneskeorganer og -væv, bortførelse, ulovlig frihedsberøvelse og gidseltagning, seksuel udnyttelse af børn og børnepornografi samt voldtægt.
- (50) For at sikre offentlighedens kendskab til ETIAS, navnlig blandt tredjelandsstatsborgere, der er omfattet af kravet om rejsetilladelse, bør oplysninger om ETIAS, herunder den relevante EU-lovgivning, og proceduren for ansøgning om rejsetilladelse gøres tilgængelige for offentligheden gennem et offentligt websted og en applikation til mobile enheder, der anvendes til at indgive en ansøgning til ETIAS. Disse oplysninger bør også formidles gennem en fælles folder og ved hjælp af alle andre egnede midler. Personer, der ansøger om rejsetilladelse, bør desuden modtage en e-mailmeddelelse med oplysninger om deres ansøgning. Denne e-mailmeddelelse bør indeholde weblinks til gældende EU-lovgivning og national lovgivning.
- (51) Der bør fastsættes præcise regler om det ansvar, som eu-LISA har for udformning, udvikling og teknisk forvaltning af ETIAS-informationssystemet. Der bør også fastsættes regler for det ansvar, som Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning, medlemsstaterne og Europol har for så vidt angår ETIAS. eu-LISA bør være særlig opmærksomt på risikoen for omkostningsstigninger og sikre tilstrækkelig overvågning af kontrahenter.
- (52) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 ⁽²⁾ finder anvendelse på aktiviteterne i eu-LISA og Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning, når de udfører de opgaver, som de pålægges i denne forordning.
- (53) Forordning (EU) 2016/679 finder anvendelse på medlemsstaternes behandling af personoplysninger i medfør af nærværende forordning.
- (54) Hvor medlemsstaternes behandling af personoplysninger med henblik på vurdering af ansøgninger foretages af de kompetente myndigheder med henblik på at forebygge, afsløre eller efterforske terrorhandlinger eller andre alvorlige strafbare handlinger, finder Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/680 ⁽³⁾ anvendelse.
- (55) Direktiv (EU) 2016/680 finder anvendelse på medlemsstaternes udpegede myndigheders behandling af personoplysninger med henblik på at forebygge, afsløre eller efterforske terrorhandlinger eller andre alvorlige strafbare handlinger i medfør af nærværende forordning.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/680 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med kompetente myndigheders behandling af personoplysninger med henblik på at forebygge, efterforske, afsløre eller retsforfølge strafbare handlinger eller fuldbyrde strafferetlige sanktioner og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af Rådets rammeafgørelse 2008/977/RIA (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 89).

- (56) De uafhængige tilsynsmyndigheder, som er oprettet i henhold til forordning (EU) 2016/679, bør føre tilsyn med, at medlemsstaternes behandling af personoplysninger er lovlig, mens Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse, oprettet ved forordning (EF) nr. 45/2001, bør føre tilsyn med EU-institutionernes og -organernes aktiviteter i forbindelse med behandling af personoplysninger. Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse og tilsynsmyndighederne bør samarbejde om overvågningen af ETIAS.
- (57) Der bør fastsættes strenge regler for adgang til det centrale ETIAS-system, og de nødvendige beskyttelsesforanstaltninger bør etableres. Det er også nødvendigt at fastsætte bestemmelser for enkeltpersoners ret til indsigt, berigtigelse, begrænsning, supplerende, sletning og klageadgang i forbindelse med personoplysninger, navnlig retten til adgang til retsmidler og uafhængige offentlige myndigheders tilsyn med behandling af oplysninger.
- (58) For at vurdere om en rejsende kunne udgøre en risiko for sikkerheden eller for ulovlig indvandring eller en høj risiko for epidemi, bør der sikres interoperabilitet mellem ETIAS-informationssystemet og andre EU-informations-systemer. Interoperabilitet bør sikres i fuld overensstemmelse med gældende EU-ret vedrørende grundlæggende rettigheder. Hvis der på EU-plan bliver oprettet et centralt system til bestemmelse af medlemsstater, der har oplysninger om straffedomme afsagt over tredjelandsstatsborgere og statsløse personer, bør ETIAS kunne foretage søgninger deri.
- (59) Denne forordning bør indeholde klare bestemmelser om ansvar og retten til erstatning for ulovlig behandling af personoplysninger og for enhver anden handling, der er i strid med denne forordning. Sådanne bestemmelser bør ikke berøre retten til erstatning fra den dataansvarlige eller databehandleren, samt deres erstatningsansvar, i henhold til forordning (EU) 2016/679, direktiv (EU) 2016/680 og forordning (EF) nr. 45/2001. eu-LISA bør være ansvarlig for enhver skade, det forvolder i dets egenskab af databehandler, hvor det ikke har opfyldt de forpligtelser, som det udtrykkeligt er pålagt i henhold til denne forordning, eller hvor det har undladt at følge eller har handlet i strid med lovlige instrukser fra den medlemsstat, som er dataansvarlig.
- (60) Den effektive overvågning af anvendelsen af denne forordning kræver regelmæssig evaluering. Medlemsstaterne bør fastsætte regler om sanktionerne for overtrædelse af denne forordning og sikre, at de gennemføres.
- (61) For at fastsætte de tekniske foranstaltninger, der er nødvendige for anvendelsen af denne forordning, bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF for så vidt angår:
- fastlæggelse af kravene til den sikre kontotjeneste
 - opstilling af den på forhånd fastsatte liste over jobgrupper, der anvendes i ansøgningsskemaet
 - præcisering af indholdet og udformningen af spørgsmål til ansøgere vedrørende domme for strafbare handlinger, ophold i krigs- eller konfliktområder og beslutninger om at forlade området eller afgørelser om tilbagesendelse
 - præcisering af indholdet og udformningen af yderligere spørgsmål til ansøgere, der svarer bekræftende på et af spørgsmålene vedrørende domme for strafbare handlinger, ophold i krigs- eller konfliktområder og beslutninger om at forlade området eller afgørelser om tilbagesendelse, og udarbejdelse af en på forhånd fastsat liste over svar
 - fastsættelse af betalingsmetoder og -procedurer for opkrævning af gebyret for rejsetilladelse og eventuelle ændringer i gebyrets størrelse svarende til en eventuel stigning i omkostningerne ved ETIAS
 - fastlæggelse af indholdet og udformningen af en på forhånd fastsat liste over valgmuligheder for ansøgere, der anmodes om at fremlægge yderligere oplysninger eller dokumentation
 - yderligere specifikation af kontrolværktøjet
 - yderligere fastlæggelse af risikoen for sikkerheden, for ulovlig indvandring eller en høj risiko for epidemi med henblik på at opstille specifikke risikoindikatorer

- fastlæggelse af den type supplerende oplysninger vedrørende anmærkninger, der kan tilføjes i ETIAS-ansøgningsmappen, og formatet, sproget og begrundelserne for anmærkningerne
 - etablering af tilstrækkelige beskyttelsesforanstaltninger ved at udarbejde regler og procedurer for at undgå konflikter med indberetninger i andre informationssystemer og fastsættelse af betingelser og kriterier for og varighed af anmærkninger
 - yderligere specifikation af det værktøj, som ansøgere skal benytte til at give og tilbagetrække samtykke
 - forlængelse af varigheden af den overgangsperiode, inden for hvilken der ikke kræves rejsetilladelse, samt varigheden af den henstandsperiode, indenfor hvilken grænsevagter vil tillade tredjelandstatsborgere, der har behov for en rejsetilladelse, men som ikke er besiddelse af en sådan, undtagelsesvis at indrejse på visse betingelser
 - fastsættelse af den finansielle støtte til medlemsstaterne for deres udgifter til at tilpasse og automatisere ind- og udrejsekontrol ved indførelse af ETIAS.
- (62) Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning⁽¹⁾. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter bør have systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.
- (63) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser til at vedtage nærmere regler om:
- en formular, som gør det muligt at indberette misbrug begået af kommercielle formidlere, som en ansøger har givet tilladelse til at indgive ansøgningen på den pågældendes vegne
 - betingelserne for drift af det offentlige websted og appen til mobilenheder og om detaljerede regler for databeskyttelse og sikkerhed, der finder anvendelse på det offentlige websted og appen til mobilenheder
 - kravene for udformningen af de personoplysninger, der skal anføres på ansøgningsskemaet, og parametrene og kontrollerne, der skal foretages, for at sikre, at ansøgningen er fuldstændig, og at der er sammenhæng i disse oplysninger
 - kravene til, samt test og drift af, de audio- og videokommunikationsmidler, der anvendes til ansøgersamtaler, og om de detaljerede regler for databeskyttelse, sikkerhed og fortrolighed, der gælder for sådan kommunikation
 - risici vedrørende sikkerhed eller ulovlig indvandring og høj risiko for epidemi, som specifikke risikoindikatorer skal bygge på
 - de tekniske specifikationer for ETIAS-overvågningslisten og det vurderingsværktøj, der skal anvendes til at vurdere den potentielle indvirkning af at registrere oplysninger på ETIAS-overvågningslisten på andelen af ansøgninger, der behandles manuelt
 - en formular for afslag på, annullering eller inddragelse af en rejsetilladelse
 - betingelserne for at sikre transportvirksomheders sikre adgang til ETIAS-informationssystemet og databeskyttelses- og sikkerhedsreglerne for sådan adgang
 - en autentifikationsordning for adgang til ETIAS-informationssystemet for transportvirksomheders behørigt autoriserede personale
 - de nødprocedurer, der skal følges, i tilfælde af at det er teknisk umuligt for transportvirksomheder at søge i ETIAS-informationssystemet

⁽¹⁾ EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

- modelberedskabsplaner, i tilfælde af at det er teknisk umuligt for grænsemyndighederne at søge i det centrale ETIAS-system, eller ved et svigt af ETIAS
- en modelsikkerhedsplan og en modelplan for forretningskontinuitet og katastrofeberedskab for så vidt angår sikkerhed i forbindelse med behandling af personoplysninger
- adgang til oplysninger i ETIAS-informationssystemet
- ændring og sletning af oplysninger og sletning af oplysninger før tid
- føring af logge og adgang til disse
- krav til ydeevne
- specifikationer for tekniske løsninger til tilslutning af centrale adgangspunkter til det centrale ETIAS-system
- en mekanisme og procedurer for og fortolkning af opfyldelse af kravene til datakvalitet for oplysningerne i det centrale ETIAS-system
- fælles foldere til at informere rejsende om kravet om at være i besiddelse af en gyldig rejsetilladelse
- driften af et centralregister indeholdende oplysninger udelukkende med henblik på rapportering og statistik samt databeskyttelses- og sikkerhedsregler for registret og
- specifikationer for en teknisk løsning, der skal lette indsamling af statistiske oplysninger, som er nødvendige for at rapportere om effektiviteten af adgangen til oplysninger, der er lagret i det centrale ETIAS-system med henblik på retshåndhævelse.

Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011⁽¹⁾.

- (64) Målene for denne forordning, nemlig oprettelsen af et europæisk system vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse og indførelsen af fælles forpligtelser, betingelser og procedurer for anvendelse af oplysningerne lagret deri, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af handlingens omfang og virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (65) Drifts- og vedligeholdelsesomkostningerne ved ETIAS-informationssystemet, den centrale ETIAS-enhed og de nationale ETIAS-enheder bør dækkes fuldt ud af indtægterne fra gebyrer for rejsetilladelser. Gebyrets størrelse bør derfor tilpasses efter behov i lyset af de påløbne omkostninger.
- (66) De indtægter, der genereres ved betaling af gebyrer for rejsetilladelse, bør afsættes til dækning af de løbende drifts- og vedligeholdelsesomkostninger ved ETIAS-informationssystemet, den centrale ETIAS-enhed og de nationale ETIAS-enheder. I lyset af systemets særlige karakter er det hensigtsmæssigt at behandle indtægterne som interne formålsbestemte indtægter. Eventuelle tiloversblevne indtægter efter dækning disse omkostninger bør overføres til EU-budgettet.
- (67) Denne forordning berører ikke anvendelsen af direktiv 2004/38/EF.
- (68) Denne forordning overholder de grundlæggende rettigheder og de principper, der er fastlagt i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.
- (69) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark. Inden seks måneder efter, at Rådet har truffet foranstaltning om denne forordning til udbygning af Schengenreglerne, træffer Danmark afgørelse om, hvorvidt det vil gennemføre denne forordning i sin nationale lovgivning, jf. artikel 4 i protokollen.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

- (70) Denne forordning udgør en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, som Det Forenede Kongerige ikke deltager i, jf. Rådets afgørelse 2000/365/EF ⁽¹⁾; Det Forenede Kongerige deltager derfor ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Det Forenede Kongerige.
- (71) Denne forordning udgør en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, som Irland ikke deltager i, jf. Rådets afgørelse 2002/192/EF ⁽²⁾; Irland deltager derfor ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Irland.
- (72) For så vidt angår Island og Norge, udgør denne forordning en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen indgået mellem Rådet for Den Europæiske Union og Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne ⁽³⁾, der henhører under det område, som er nævnt i artikel 1, litra A, i Rådets afgørelse 1999/437/EF ⁽⁴⁾.
- (73) For så vidt angår Schweiz, udgør denne forordning en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne ⁽⁵⁾, der henhører under det område, som er nævnt i artikel 1, litra A, i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2008/146/EF ⁽⁶⁾ og med artikel 3 i Rådets afgørelse 2008/149/RIA ⁽⁷⁾.
- (74) For så vidt angår Liechtenstein, udgør denne forordning en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne ⁽⁸⁾, der henhører under det område, som er nævnt i artikel 1, litra A, i Rådets afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i afgørelse 2011/350/EU ⁽⁹⁾ og med artikel 3 i Rådets afgørelse 2011/349/EU ⁽¹⁰⁾.
- (75) For at fastsætte metoderne for finansielle bidrag fra tredjelande, som er associeret i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, bør der indgås yderligere ordninger mellem Unionen og sådanne lande i henhold til de relevante bestemmelser i deres associeringsaftaler. Sådanne ordninger bør betragtes som internationale aftaler, jf. artikel 218 i TEUF.

⁽¹⁾ Rådets afgørelse 2000/365/EF af 29. maj 2000 om anmodningen fra Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland om at deltage i visse bestemmelser i Schengenreglerne (EFT L 131 af 1.6.2000, s. 43).

⁽²⁾ Rådets afgørelse 2002/192/EF af 28. februar 2002 om anmodningen fra Irland om at deltage i visse bestemmelser i Schengenreglerne (EFT L 64 af 7.3.2002, s. 20).

⁽³⁾ EFT L 176 af 10.7.1999, s. 36.

⁽⁴⁾ Rådets afgørelse 1999/437/EF af 17. maj 1999 om visse gennemførelsesbestemmelser til den aftale, som Rådet for Den Europæiske Union har indgået med Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og den videre udvikling af Schengenreglerne (EFT L 176 af 10.7.1999, s. 31).

⁽⁵⁾ EUT L 53 af 27.2.2008, s. 52.

⁽⁶⁾ Rådets afgørelse 2008/146/EF af 28. januar 2008 om indgåelse, på Det Europæiske Fællesskabs vegne, af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne (EUT L 53 af 27.2.2008, s. 1).

⁽⁷⁾ Rådets afgørelse 2008/149/RIA af 28. januar 2008 om indgåelse, på Den Europæiske Unions vegne, af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne (EUT L 53 af 27.2.2008, s. 50).

⁽⁸⁾ EUT L 160 af 18.6.2011, s. 21.

⁽⁹⁾ Rådets afgørelse 2011/350/EU af 7. marts 2011 om indgåelse, på Den Europæiske Unions vegne, af protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, navnlig for så vidt angår afskaffelsen af kontrollen ved de indre grænser og personbevægelser (EUT L 160 af 18.6.2011, s. 19).

⁽¹⁰⁾ Rådets afgørelse 2011/349/EU af 7. marts 2011 om indgåelse, på Den Europæiske Unions vegne, af protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, navnlig for så vidt angår retligt samarbejde i straffesager og politisamarbejde (EUT L 160 af 18.6.2011, s. 1).

- (76) Med henblik på at indordne denne forordning i den eksisterende retlige ramme og afspejle de nødvendige operationelle ændringer for eu-LISA og Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning, bør Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1077/2011 ⁽¹⁾, (EU) nr. 515/2014 ⁽²⁾, (EU) 2016/399, (EU) 2016/1624 ⁽³⁾ og (EU) 2017/2226 ⁽⁴⁾ ændres i overensstemmelse hermed.
- (77) Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse blev hørt i henhold til artikel 28, stk. 2, i forordning (EF) nr. 45/2001 og afgav udtalelse den 6. marts 2017 ⁽⁵⁾ —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

Genstand

1. Med denne forordning oprettes et »europæisk system vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse« (ETIAS) med henblik på tredjelandstatsborgere, der er fritaget for kravet om at være i besiddelse af et visum, når de passerer de ydre grænser (»visumpligten«), for at gøre det muligt at overveje, om disse tredjelandstatsborgeres ophold på medlemsstaternes område ville udgøre en risiko for sikkerheden eller for ulovlig indvandring eller en høj risiko for epidemi. Med henblik herpå indføres der en rejsetilladelse og betingelserne og procedurerne for at udstede eller give afslag på en sådan.

2. Denne forordning fastsætter de betingelser, hvorunder medlemsstaternes udpegede myndigheder og Europol kan få adgang til at søge på oplysninger, der er lagret i det centrale ETIAS-system med henblik på forebyggelse, afsløring og efterforskning af terrorhandlinger eller andre alvorlige strafbare handlinger, der hører under deres kompetence.

Artikel 2

Anvendelsesområde

1. Denne forordning finder anvendelse på følgende kategorier af tredjelandstatsborgere:
- a) statsborgere i de tredjelande, der er opført på listen i bilag II til Rådets forordning (EF) nr. 539/2001 ⁽⁶⁾, som er fritaget for visumpligten for planlagte ophold på medlemsstaternes område i højst 90 dage inden for enhver periode på 180 dage
 - b) personer, som er fritaget for visumpligten i henhold til artikel 4, stk. 2, i forordning (EF) nr. 539/2001 med henblik på planlagt ophold på medlemsstaternes område i højst 90 dage inden for enhver periode på 180 dage
 - c) tredjelandstatsborgere, som er fritaget for visumpligten, og som opfylder følgende betingelser:
 - i) de er familiemedlemmer til en unionsborger, på hvilke direktiv 2004/38/EF finder anvendelse, eller til en tredjelandstatsborger, der har samme ret til fri bevægelighed som unionsborgere i henhold til en aftale mellem Unionen og dens medlemsstater på den ene side og et tredjeland på den anden side, og
 - ii) de er ikke i besiddelse af et opholdskort i henhold til direktiv 2004/38/EF eller en opholdstilladelse i henhold til forordning (EF) nr. 1030/2002.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1077/2011 af 25. oktober 2011 om oprettelse af et europæisk agentur for den operationelle forvaltning af store it-systemer inden for området med frihed, sikkerhed og retfærdighed (EUT L 286 af 1.11.2011, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 515/2014 af 16. april 2014 om oprettelse af et instrument for finansiel støtte til forvaltning af de ydre grænser og den fælles visumpolitik som en del af Fonden for Intern Sikkerhed og om ophævelse af beslutning nr. 574/2007/EF (EUT L 150 af 20.5.2014, s. 143).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1624 af 14. september 2016 om den europæiske grænse- og kystvagt og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 863/2007 Rådets forordning (EF) nr. 2007/2004, og Rådets beslutning 2005/267/EF (EUT L 251 af 16.9.2016, s. 1).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2226 af 30. november 2017 om oprettelse af et ind- og udrejsesystem til registrering af ind- og udrejseoplysninger og oplysninger om nægtelse af indrejse vedrørende tredjelandstatsborgere, der passerer medlemsstaternes ydre grænser, om fastlæggelse af betingelserne for adgang til ind- og udrejsesystemet til retshåndhævelsesformål og om ændring af konventionen om gennemførelse af Schengenaf-talen og forordning (EF) nr. 767/2008 og (EU) nr. 1077/2011 (EUT L 327 af 9.12.2017, s. 20).

⁽⁵⁾ EUT C 162 af 23.5.2017, s. 9.

⁽⁶⁾ Rådets forordning (EF) nr. 539/2001 af 15. marts 2001 om fastlæggelse af listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og listen over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav (EFT L 81 af 21.3.2001, s. 1).

2. Denne forordning finder ikke anvendelse på:

- a) flygtninge og statsløse personer og andre personer uden noget statsborgerskab, som har bopæl i en medlemsstat, og som er indehavere af et rejsedokument, der er udstedt af den pågældende medlemsstat
- b) tredjelandstatsborgere, der er familiemedlemmer til en unionsborger, på hvilke direktiv 2004/38/EF finder anvendelse, og som er indehavere af et opholdskort i medfør af nævnte direktiv
- c) tredjelandstatsborgere, der er familiemedlemmer til en tredjelandstatsborger, der har samme ret til fri bevægelighed som unionsborgernes ret i henhold til en aftale mellem Unionen og dens medlemsstater på den ene side og et tredjeland på den anden side, og som er indehavere af et opholdskort i medfør af direktiv 2004/38/EF eller en opholdstilladelse i henhold til forordning (EF) nr. 1030/2002
- d) indehavere af de opholdstilladelser, der er omhandlet i artikel 2, nr. 16), i forordning (EU) 2016/399
- e) indehavere af ensartede visa
- f) indehavere af nationale visa til længerevarende ophold
- g) statsborgere i Andorra, Monaco og San Marino og indehavere af pas udstedt af Vatikanstaten eller Den Hellige Stol
- h) tredjelandstatsborgere, som er indehavere af en tilladelse til lokal grænsetrafik udstedt af medlemsstaterne i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1931/2006 ⁽¹⁾, når sådanne indehavere udøver deres ret inden for rammerne af ordningen om lokal grænsetrafik
- i) de personer eller personkategorier, der er omhandlet i artikel 4, stk. 1, litra a)-f), i forordning (EF) nr. 539/2001
- j) tredjelandstatsborgere, der er indehavere af diplomatpas eller tjenstepas, og som er fritaget for visumpligt i henhold til en international aftale indgået mellem Unionen og et tredjeland
- k) personer, som er omfattet af en visumpligt i henhold til artikel 4, stk. 3, i forordning (EF) nr. 539/2001
- l) tredjelandstatsborgere, der udøver deres ret til mobilitet i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/66/EU ⁽²⁾ eller (EU) 2016/801 ⁽³⁾.

Artikel 3

Definitioner

1. I denne forordning forstås ved:

- 1) »ydre grænser«: ydre grænser som defineret i artikel 2, nr. 2), i forordning (EU) 2016/399
- 2) »retshåndhævelse«: forebyggelse, afsløring eller efterforskning af terrorhandlinger eller andre alvorlige strafbare handlinger
- 3) »efterfølgende kontrol« (second line check): en efterfølgende kontrol som defineret i artikel 2, nr. 13), i forordning (EU) 2016/399
- 4) »grænsemyndighed«: den grænsevagt, der i overensstemmelse med national ret er udpeget til at foretage ind- og udrejsekontrol som defineret i artikel 2, nr. 11), i forordning (EU) 2016/399
- 5) »rejsetilladelse«: en afgørelse truffet i overensstemmelse med denne forordning, og som kræves for, at de tredjelandstatsborgere, der er omhandlet i denne forordnings artikel 2, stk.1, opfylder de indrejsebetingelser, der er fastsat i artikel 6, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2016/399, og hvori det anføres:
 - a) at der ikke er konstateret konkrete indicier for eller rimelig grund baseret på konkrete indicier til at antage, at personens tilstedeværelse på medlemsstaternes område udgør eller vil udgøre en risiko for sikkerheden eller for ulovlig indvandring eller en høj risiko for epidemi

⁽¹⁾ Europa-Parlamentet og Rådets forordning (EF) nr. 1931/2006 af 20. december 2006 om fastsættelse af regler for lokal grænsetrafik ved medlemsstaternes ydre landgrænser og om ændring af Schengen-konventionen (EUT L 405 af 30.12.2006, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/66/EU af 15. maj 2014 om indrejse- og opholdsbetingelser for virksomhedsinternt udstationerede tredjelandstatsborgere (EUT L 157 af 27.5.2014, s. 1).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/801 af 11. maj 2016 om betingelserne for tredjelandstatsborgernes indrejse og ophold med henblik på forskning, studier, praktik, volontørtjeneste, elevudvekslingsprogrammer eller uddannelsesprojekter, og au pair-ansættelse (EUT L 132 af 21.5.2016, s. 21).

- b) at der ikke er konstateret konkrete indicier for eller rimelig grund baseret på konkrete indicier til at antage, at personens tilstedeværelse på medlemsstaternes område udgør eller vil udgøre en risiko for sikkerheden eller for ulovlig indvandring eller en høj risiko for epidemi, selvom der fortsat hersker tvivl om, hvorvidt der er tilstrækkelig grund til at give afslag på rejsetilladelsen i overensstemmelse med artikel 36, stk. 2
- c) at den territoriale gyldighed af tilladelsen er blevet begrænset i overensstemmelse med artikel 44, hvis der er konstateret konkrete indicier for at antage, at personens tilstedeværelse på medlemsstaternes område udgør eller vil udgøre en risiko for sikkerheden eller for ulovlig indvandring eller en høj risiko for epidemi, eller
- d) at den rejsende er omfattet af en indberetning i SIS om personer med henblik på diskret kontrol eller specifik kontrol eller af en indberetning i SIS om personer, der er eftersøgte med henblik på overgivelse på grundlag af en europæisk arrestordre, eller som begæres anholdt med henblik på udlevering, hvis der er konstateret konkrete indicier for at antage, at personens tilstedeværelse på medlemsstaternes område udgør eller vil udgøre en risiko for sikkerheden, som støtte til målene for SIS som omhandlet i artikel 4, litra e)
- 6) »risiko for sikkerheden«: risikoen for en trussel mod en hvilken som helst medlemsstats offentlige orden, indre sikkerhed eller internationale forbindelser
- 7) »risiko for ulovlig indvandring«: risikoen for, at en tredjelandstatsborger ikke opfylder de indrejse- og opholdsbetingelser, der er fastsat i artikel 6 i forordning (EU) 2016/399
- 8) »en høj risiko for epidemi«: en sygdom, der er potentielt epidemisk ifølge Verdenssundhedsorganisationens (WHO) internationale sundhedsregulativ eller Det Europæiske Center for Forebyggelse af og Kontrol med Sygdomme (ECDC), samt andre infektionssygdomme eller smitsomme parasitære sygdomme, hvis de er omfattet af beskyttelsesbestemmelser, der finder anvendelse på medlemsstaternes statsborgere
- 9) »ansøger«: enhver af de tredjelandstatsborgere, der er omhandlet i artikel 2, som har indgivet en ansøgning om en rejsetilladelse
- 10) »rejsedokument«: et pas eller et andet tilsvarende dokument, som giver indehaveren ret til at passere de ydre grænser, og som kan forsynes med visum
- 11) »kortvarigt ophold«: ophold på medlemsstaternes område som omhandlet i artikel 6, stk. 1, i forordning (EU) 2016/399
- 12) »person, hvis tilladelse til ophold er udløbet«: en tredjelandstatsborger, der ikke eller ikke længere opfylder betingelserne vedrørende varigheden af et kortvarigt ophold på medlemsstaternes område
- 13) »app til mobilenheder«: en softwareapplikation, der skal kunne fungere på mobilenheder såsom smartphones og tabletcomputere
- 14) »hit«: det forhold, at der konstateres en overensstemmelse ved en sammenligning af personoplysninger, der er registreret i en ansøgningsmappe i det centrale ETIAS-system, med de specifikke risikoindikatorer omhandlet i artikel 33 eller med personoplysninger lagret i et register, en mappe eller en indberetning i det centrale ETIAS-system, i et andet EU-informationssystem eller database nævnt i artikel 20, stk. 2 (»EU-informationssystemer«), i Europoloplysningerne eller i en database hos INTERPOL, som det centrale ETIAS-system søger i
- 15) »terrorhandling«: en lovovertrædelse, der svarer til eller er ligestillet med en af de lovovertrædelser, der er omhandlet i direktiv (EU) 2017/541
- 16) »alvorlig strafbar handling«: en lovovertrædelse, som svarer til eller er ligestillet med en af de lovovertrædelser, der er omhandlet i artikel 2, stk. 2, i rammeafgørelse 2002/584/RIA omhandlede lovovertrædelser, hvis de i henhold til national ret kan straffes med frihedsstraf eller en anden frihedsberøvende foranstaltning af en maksimal varighed på mindst tre år
- 17) »Europoloplysninger«: de personoplysninger, der behandles af Europol til de formål, der er omhandlet i artikel 18, stk. 2, litra a), i forordning (EU) 2016/794
- 18) »elektronisk underskrevet«: bekræftelsen af indforståelse ved markering af en passende rubrik i ansøgningsskemaet eller anmodningen om samtykke
- 19) »mindreårig«: en tredjelandstatsborger eller statsløs person under 18 år

- 20) »konsulat«: en medlemsstats diplomatiske repræsentation eller en medlemsstats konsulære repræsentation som defineret i Wienerkonventionen om konsulære forbindelser af 24. april 1963
- 21) »udpeget myndighed«: en myndighed, der i henhold til artikel 50 er udpeget af en medlemsstat som ansvarlig for forebyggelse, afsløring eller efterforskning af terrorhandlinger eller andre alvorlige strafbare handlinger
- 22) »indvandringsmyndighed«: den kompetente myndighed, der i overensstemmelse med national ret er ansvarlig for en eller flere af følgende:
- a) på medlemsstaternes område at kontrollere, om betingelserne for indrejse til eller ophold på medlemsstaternes område er opfyldt
 - b) at undersøge betingelserne for og træffe afgørelser vedrørende tredjelandstatsborgeres ophold på medlemsstaternes område for så vidt som den pågældende myndighed ikke udgør en »besluttende myndighed« som defineret i artikel 2, litra f), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/32/EU ⁽¹⁾ og, hvis det er relevant, yde rådgivning i overensstemmelse med Rådets forordning (EF) nr. 377/2004 ⁽²⁾
 - c) tilbagesendelsen af tredjelandstatsborgere til et oprindelsestredjeland eller et transittredjeland.

2. De udtryk, der er defineret i artikel 2 i forordning (EF) nr. 45/2001, anvendes i den samme betydning i nærværende forordning, i det omfang personoplysninger behandles af Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning og eu-LISA.

3. De udtryk, der er defineret i artikel 4 i forordning (EU) 2016/679, anvendes i den samme betydning i nærværende forordning, i det omfang personoplysninger behandles af medlemsstaternes myndigheder med henblik på formålene i artikel 4, litra a)-e), i nærværende forordning.

4. De udtryk, der er defineret i artikel 3 i direktiv (EU) 2016/680, anvendes i den samme betydning i nærværende forordning, i det omfang personoplysninger behandles af medlemsstaternes myndigheder med henblik på formålene i artikel 4, litra f), i nærværende forordning.

Artikel 4

ETIAS' mål

Som støtte for medlemsstaternes kompetente myndigheder påhviler det ETIAS at:

- a) bidrage til et højt sikkerhedsniveau ved at indføre en grundig vurdering af ansøgernes risiko for sikkerheden forud for deres ankomst til grænseovergangssteder ved de ydre grænser for derved at fastslå, om der er konkrete indicier for eller rimelig grund baseret på konkrete indicier til at fastslå, at personens tilstedeværelse på medlemsstaternes område udgør en risiko for sikkerheden
- b) bidrage til at forhindre ulovlig indvandring ved at indføre en vurdering af ansøgernes risiko for ulovlig indvandring forud for deres ankomst til grænseovergangssteder ved de ydre grænser
- c) bidrage til beskyttelsen af folkesundheden ved at indføre en vurdering af, om ansøgeren udgør en høj risiko for epidemi som omhandlet i artikel 3, stk. 1, nr. 8), forud for dennes ankomst til grænseovergangssteder ved de ydre grænser
- d) øge effektiviteten af ind- og udrejsekontrollen
- e) støtte SIS' mål i forbindelse med indberetninger om tredjelandstatsborgere, der nægtes indrejse og ophold, indberetninger for personer, der er eftersøgte med henblik på anholdelse, overgivelse eller udlevering, indberetninger for forsvundne personer, indberetninger for personer, der eftersøges med henblik på at yde bistand i forbindelse med retsforfølgning, og indberetninger for personer, der er genstand for diskret kontrol eller specifik kontrol
- f) bidrage til forebyggelsen, afsløringen og efterforskningen af terrorhandlinger eller andre alvorlige strafbare handlinger.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/32/EU af 26. juni 2013 om fælles procedurer for tildeling og fratagelse af international beskyttelse (EUT L 180 af 29.6.2013, s. 60).

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 377/2004 af 19. februar 2004 om oprettelse af et netværk af indvandringsforbindelsesofficerer (EUT L 64 af 2.3.2004, s. 1).

*Artikel 5***ETIAS' generelle struktur**

ETIAS består af:

- a) ETIAS-informationssystemet, jf. artikel 6
- b) den centrale ETIAS-enhed, jf. artikel 7
- c) de nationale ETIAS-enheder, jf. artikel 8.

*Artikel 6***ETIAS-informationssystemets opbygning og tekniske struktur**

1. Det Europæiske Agentur for den Operationelle Forvaltning af Store IT-Systemer inden for Området med Frihed, Sikkerhed og Retfærdighed (»eu-LISA«) udvikler ETIAS-informationssystemet og sikrer den tekniske forvaltning heraf.

2. ETIAS-informationssystemet består af:

- a) det centrale ETIAS-system, herunder den i artikel 34 omhandlede ETIAS-overvågningsliste
- b) en national ensartet grænseflade i hver medlemsstat på grundlag af fælles tekniske specifikationer, der er ens for alle medlemsstater, og som muliggør tilslutning af det centrale ETIAS-system til de nationale grænseinfrastrukturer og til de i artikel 50, stk. 2, omhandlede centrale adgangspunkter i medlemsstaterne på en sikker måde
- c) en kommunikationsinfrastruktur mellem det centrale ETIAS-system og de nationale ensartede grænseflader, der er sikker og krypteret
- d) en sikker kommunikationsinfrastruktur mellem det centrale ETIAS-system og de i artikel 11 omhandlede informationssystemer
- e) et offentligt websted og en app til mobilenheder
- f) en e-mailtjeneste
- g) en sikker kontotjeneste, der gør det muligt for ansøgere at fremlægge hvilken som helst supplerende oplysninger eller krævet dokumentation
- h) et verifikationsværktøj for ansøgere
- i) et værktøj, der gør det muligt for ansøgere at give eller tilbagetrække deres samtykke til en yderligere lagringsperiode for deres ansøgningsmappe
- j) et værktøj, der gør det muligt for Europol og medlemsstaterne at vurdere den potentielle indvirkning af at registrere nye data på ETIAS-overvågningslisten på andelen af ansøgninger, der behandles manuelt
- k) en gatewayfacilitet for transportvirksomheder
- l) en sikker webtjeneste, der gør det muligt for det centrale ETIAS-system at kommunikere med det offentlige websted, appen til mobilenheder, e-mailtjenesten, den sikrede kontotjeneste, gatewayfaciliteten for transportvirksomheder, kontrolværktøjet for ansøgere, samtykkeværktøjet for ansøgere, betalingsformidleren og INTERPOL's databaser
- m) software, der gør det muligt for den centrale ETIAS-enhed og de nationale ETIAS-enheder at behandle ansøgninger og styre høringer af andre nationale ETIAS-enheder, jf. artikel 28, og af Europol, jf. artikel 29
- n) et centralt register af oplysninger med henblik på rapportering og statistik.

3. Det centrale ETIAS-system, de nationale ensartede grænseflader, webtjenesten, gatewayfaciliteten for transportvirksomheder og ETIAS' kommunikationsinfrastruktur deler og genanvender, for så vidt som det er teknisk muligt, hardware- og softwarekomponenterne i ind- og udrejsesystemets centrale system, nationale ensartede grænseflader, webtjeneste og kommunikationsinfrastruktur som omhandlet i forordning (EU) 2017/2226.

4. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 89 for at fastsætte de krav om sikker kontotjeneste, der er omhandlet i stk. 2, litra g).

Artikel 7

Den centrale ETIAS-enhed

1. Der oprettes herved en central ETIAS-enhed i Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning.
2. Den centrale ETIAS-enhed fungerer i døgndrift hver dag, alle ugens syv dage. Den er ansvarlig for følgende:
 - a) i tilfælde af at den automatiserede ansøgningsproces har givet et hit at kontrollere i overensstemmelse med artikel 22 om ansøgerens personoplysninger svarer til personoplysningerne for den person, der har udløst det pågældende hit i det centrale ETIAS-system, herunder ETIAS-overvågningslisten som omhandlet i artikel 34, i nogen af EU-informationssystemer, der er søgt i, i Europoloplysningerne, i nogen af INTERPOL's databaser, jf. artikel 12, eller til de specifikke risikoindikatorer, der er omhandlet i artikel 33, og hvis en overensstemmelse bekræftes eller ved fortsat tvivl at iværksætte den manuelle behandling af ansøgningen som omhandlet i artikel 26
 - b) at sikre, at de oplysninger, den registrerer i ansøgningsmapperne, er ajourførte i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i artikel 55 og 64
 - c) at fastsætte, etablere, forhåndsvurdere, gennemføre, efterfølgende evaluere, revidere og slette de specifikke risikoindikatorer, der er omhandlet i artikel 33, efter høring af ETIAS-Screeningrådet
 - d) at sikre, at de kontroller, der udføres i overensstemmelse med artikel 22, og de tilsvarende resultater registreres i ansøgningsmapperne
 - e) at foretage regelmæssige revisioner af behandlingen af ansøgninger og af gennemførelsen af artikel 33, herunder en regelmæssig vurdering af deres indvirkning på de grundlæggende rettigheder, navnlig hvad angår retten til privatliv og beskyttelsen af personoplysninger
 - f) at angive, når det er nødvendigt, den medlemsstat, der er ansvarlig for den manuelle behandling af ansøgningerne som omhandlet i artikel 25, stk. 2
 - g) i tilfælde af tekniske problemer eller uforudsete omstændigheder at facilitere høringer, om nødvendigt, mellem medlemsstater som omhandlet i artikel 28 og mellem de ansvarlige medlemsstater og Europol som omhandlet i artikel 29
 - h) at underrette transportvirksomheder i tilfælde af, at ETIAS-informationssystemet ikke fungerer som omhandlet i artikel 46, stk. 1
 - i) at underrette medlemsstaternes nationale ETIAS-enheder i tilfælde af, at ETIAS-informationssystemet ikke fungerer som omhandlet i artikel 48, stk. 1
 - j) at behandle Europols anmodninger om søgning i oplysningerne i det centrale ETIAS-system som omhandlet i artikel 53
 - k) at stille alle relevante oplysninger vedrørende ansøgning om en rejsetilladelse som omhandlet i artikel 71 til rådighed for offentligheden
 - l) at samarbejde med Kommissionen med hensyn til den oplysningskampagne, der er omhandlet i artikel 72
 - m) at yde skriftlig vejledning til rejsende, der er stødt på problemer i forbindelse med udfyldelsen af ansøgningsskemaet, og som har anmodet om vejledning ved hjælp af en standardkontaktformular, og at føre en liste over ofte stillede spørgsmål og svar online
 - n) at sikre opfølgning og regelmæssigt til Kommissionen indberette misbrug begået af kommercielle formidlere som omhandlet i artikel 15, stk. 5.
3. Den centrale ETIAS-enhed offentliggør en årlig aktivitetsrapport. Rapporten skal indeholde:
 - a) statistik over:
 - i) antallet af rejsetilladelser, der er udstedt automatisk af det centrale ETIAS-system
 - ii) antallet af ansøgninger, der er bekræftet af den centrale ETIAS-enhed

- iii) antallet af ansøgninger, der behandles manuelt, for hver medlemsstat
 - iv) antallet af ansøgninger, der blev afslået af tredjeland, og begrundelsen for afslaget
 - v) i hvilket omfang de frister, der er omhandlet i artikel 22, stk. 6, og artikel 27, 30 og 32, overholdes
- b) generelle oplysninger om den centrale ETIAS-enheds funktion og dens aktiviteter som fastsat denne artikel samt oplysninger om aktuelle tendenser og udfordringer, der berører udførelsen af dens opgaver.

Den årlige aktivitetsrapport fremsendes til Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen den 31. marts det efterfølgende år.

Artikel 8

Nationale ETIAS-enheder

1. Hver medlemsstat udpeger en kompetent myndighed som national ETIAS-enhed.
2. De nationale ETIAS-enheder er ansvarlige for
 - a) at undersøge og træffe afgørelse om ansøgninger om rejsetilladelse, i tilfælde hvor den automatiserede behandlingsproces har givet et hit, og den centrale ETIAS-enhed har iværksat den manuelle behandling af ansøgningen
 - b) at sikre, at de opgaver, der udføres i henhold til litra a), og de tilsvarende resultater registreres i ansøgningsmapperne
 - c) at sikre, at de oplysninger, der registreres i ansøgningsmapperne, er ajourførte i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i artikel 55 og 64
 - d) at beslutte at udstede rejsetilladelser med begrænset territorial gyldighed som omhandlet i artikel 44
 - e) at sikre koordineringen med andre nationale ETIAS-enheder og Europol vedrørende de anmodninger om høring, der er omhandlet i artikel 28 og 29
 - f) at give ansøgerne oplysninger om den procedure, der skal følges i tilfælde af en klage, jf. artikel 37, stk. 3
 - g) at annullere og inddrage en rejsetilladelse som omhandlet i artikel 40 og 41.
3. Medlemsstaterne forsyner de nationale ETIAS-enheder med tilstrækkelige ressourcer til at udføre deres opgaver i overensstemmelse med de frister, der er fastsat i denne forordning.

Artikel 9

ETIAS-Screeningråd

1. Der oprettes herved et ETIAS-screeningråd i Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning. Det består af en repræsentant for hver national ETIAS-enhed for Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning og for Europol.
2. ETIAS-Screeningrådet høres:
 - a) af den centrale ETIAS-enhed om definitionen, etableringen, forhåndsvurderingen, gennemførelsen, den efterfølgende evaluering, revisionen og sletningen af de specifikke risikoindikatorer, der er omhandlet i artikel 33
 - b) af medlemsstaterne om gennemførelsen af den i artikel 34 omhandlede ETIAS-overvågningsliste;
 - c) af Europol om gennemførelsen af den i artikel 34 omhandlede ETIAS-overvågningsliste.
3. ETIAS-Screeningrådet afgiver udtalelser, udstikker retningslinjer, udsteder henstillinger og formidler bedste praksis til det i stk. 2 omhandlede formål. Når det udsteder henstillinger, tager ETIAS-Screeningrådet hensyn til de henstillinger, der er udstedt af ETIAS-Rådet for Rådgivning om Grundlæggende Rettigheder.
4. ETIAS-Screeningrådet mødes, når det er nødvendigt, og mindst to gange om året. Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning afholder omkostningerne og varetager støttefunktionerne i forbindelse med dets møder.

5. ETIAS-Screeningrådet kan høre ETIAS-Rådet for Rådgivning om Grundlæggende Rettigheder om specifikke spørgsmål vedrørende grundlæggende rettigheder, navnlig med hensyn til privatlivets fred, beskyttelse af personoplysninger og ikkeforskelsbehandling.
6. ETIAS-Screeningrådet vedtager på sit første møde sin forretningsordning ved simpelt flertal blandt sine medlemmer.

Artikel 10

ETIAS-Råd for Rådgivning om Grundlæggende Rettigheder

1. Der oprettes hermed et ETIAS-råd for rådgivning om grundlæggende rettigheder med en rådgivnings- og vurderingsfunktion. Uden at dette berører deres respektive beføjelser og uafhængighed, består Rådet af den ansvarlige for grundlæggende rettigheder i Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning, en repræsentant for det rådgivende forum for grundlæggende rettigheder i Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning, en repræsentant for Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse, en repræsentant for Det Europæiske Databeskyttelsesråd, etableret ved forordning (EU) 2016/679, og en repræsentant for Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder.

2. ETIAS-Rådet for Rådgivning om Grundlæggende Rettigheder foretager regelmæssige vurderinger og udsteder henstillinger til ETIAS-Screeningrådet om virkningen på de grundlæggende rettigheder af behandlingen af ansøgningerne og af gennemførelsen af artikel 33, navnlig med hensyn til privatlivets fred, beskyttelse af personoplysninger og ikkeforskelsbehandling.

ETIAS-Rådet for Rådgivning om Grundlæggende Rettigheder skal også støtte ETIAS-Screeningrådet i gennemførelsen af dets opgaver, når det høres af sidstnævnte om specifikke spørgsmål vedrørende grundlæggende rettigheder, navnlig med hensyn til privatlivets fred, beskyttelse af personoplysninger og ikkeforskelsbehandling.

ETIAS-Rådet for Rådgivning om Grundlæggende Rettigheder skal have adgang til de revisioner, der er omhandlet i artikel 7, stk. 2, litra e).

3. ETIAS-Rådet for Rådgivning om Grundlæggende Rettigheder mødes, når det er nødvendigt, og mindst to gange om året. Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning afholder omkostningerne og varetager støttefunktionerne i forbindelse med dets møder. Dets møder finder sted på Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtnings lokaliteter. Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning varetager for sekretariatsfunktionerne i forbindelse med møderne. ETIAS-Rådet for Rådgivning om Grundlæggende Rettigheder vedtager på sit første møde sin forretningsorden ved simpelt flertal blandt sine medlemmer.

4. En repræsentant for ETIAS-Rådet for Rådgivning om Grundlæggende Rettigheder inviteres til at deltage i ETIAS-Screeningråds møder i en rådgivende funktion. Medlemmerne af ETIAS-Rådet for Rådgivning om Grundlæggende Rettigheder skal have adgang til ETIAS-Screeningråds oplysninger og mapper.

5. ETIAS-Rådet for Rådgivning om Grundlæggende Rettigheder udarbejder en årlig rapport. Rapporten gøres offentligt tilgængelig.

Artikel 11

Interoperabilitet med andre EU-informationssystemer

1. Der skal skabes interoperabilitet mellem ETIAS-informationssystemet, andre EU-informationssystemer og Europol-opslysninger for at gøre det muligt at foretage den kontrol, der er omhandlet i artikel 20.
2. De ændringer af retsakterne om oprettelse af EU-informationssystemerne, som er nødvendige for at etablere disses interoperabilitet med ETIAS, og tilføjes af tilsvarende bestemmelser i denne forordning skal være genstand for en separat retsakt.

Artikel 12

Søgning i INTERPOL's databaser

Det centrale ETIAS-system søger i INTERPOL's database over stjålne og bortkomne rejsedokumenter (SLTD) og INTERPOL's database over rejsedokumenter med tilknyttede notifikationer (TDawn). Enhver søgning og kontrolproces udføres på en sådan måde, at ingen oplysninger videregives til indehaveren af INTERPOL-indberetningen.

Artikel 13

Adgang til oplysninger lagret i ETIAS

1. Adgang til ETIAS-informationssystemet skal være forbeholdt udelukkende behørigt autoriseret personale i den centrale ETIAS-enhed og de nationale ETIAS-enheder.

2. Grænsemyndigheders adgang til det centrale ETIAS-system i overensstemmelse med artikel 47 begrænses til søgninger i det centrale ETIAS-system for at indhente oplysninger om status for en rejsendes rejsetilladelse, når den pågældende befinder sig ved et overgangssted ved de ydre grænser, og til oplysningerne som omhandlet i artikel 47, stk. 2, litra a), c) og d). Desuden orienteres grænsemyndigheder automatisk om de anmærkninger, der er omhandlet i artikel 36, stk. 2 og 3, og om begrundelserne for anmærkningerne.

Når det undtagelsesvis ifølge en anmærkning anbefales at foretage efterfølgende kontrol ved grænsen eller yderligere kontroller er nødvendige med henblik på en efterfølgende kontrol, skal grænsemyndighederne have adgang til det centrale ETIAS-system for at indhente de supplerende oplysninger, der er omhandlet i artikel 39, stk. 1, litra e), eller artikel 44, stk. 6, litra f).

3. Transportvirksomheders adgang til ETIAS-informationssystemet i overensstemmelse med artikel 45 begrænses til afsendelse af forespørgsler til ETIAS-informationssystemet for at indhente oplysninger om status for en rejsendes rejsetilladelse.

4. Indvandringsmyndigheders adgang til det centrale ETIAS-system i overensstemmelse med artikel 49 begrænses til indhentning af oplysninger om status for en rejsendes rejsetilladelse, når den pågældende befinder sig på en medlemsstats område, og til bestemte oplysninger som omhandlet i nævnte artikel.

Indvandringsmyndigheders adgang til det centrale ETIAS-system i overensstemmelse med artikel 65, stk. 3, begrænses til de oplysninger, der er omhandlet i nævnte artikel.

5. Hver medlemsstat udpeger de kompetente nationale myndigheder, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, 2 og 4, og giver straks en liste over disse myndigheder til eu-LISA i overensstemmelse med artikel 87, stk. 2. Den pågældende liste præciserer nærmere, til hvilke formål den enkelte myndigheds behørigt bemyndigede personale skal have adgang til oplysningerne i ETIAS-informationssystemet i overensstemmelse med denne artikels stk. 1, 2 og 4.

Artikel 14

Ikkeforskelsbehandling og grundlæggende rettigheder

Behandling af personoplysninger i ETIAS-informationssystemet, uanset af hvem, må ikke føre til forskelsbehandling af tredjelandsstatsborgere på grundlag af køn, race, hudfarve, etnisk eller social oprindelse, genetiske anlæg, sprog, religion eller tro, politiske eller andre anskuelser, tilhørsforhold til et nationalt mindretal, formueforhold, fødsel, handicap, alder eller seksuel orientering. Den skal fuldt ud respektere den menneskelige værdighed og integritet og de grundlæggende rettigheder, herunder retten til respekt for privatliv og beskyttelse af personoplysninger. Der skal tages særligt hensyn til børn, ældre og personer med handicap. Hensynet til barnets tarv skal komme i første række.

KAPITEL II

ANSØGNING

Artikel 15

Praktiske ordninger for indgivelse af en ansøgning

1. Ansøgere indgiver en ansøgning ved at udfylde onlineansøgningsskemaet via et dertil beregnet offentligt websted eller via appen til mobilenheder tilstrækkeligt tidligt forud for den planlagte rejse eller, hvis de allerede befinder sig på medlemsstaternes område, inden udløbet af gyldigheden af en eksisterende rejsetilladelse, som de er i besiddelse af.

2. Indehavere af en rejsetilladelse kan indgive en ansøgning om en ny rejsetilladelse fra 120 dage før udløbet af rejsetilladelsen.

120 dage før rejsetilladelsens udløb underretter det centrale ETIAS-system indehaveren af den pågældende rejsetilladelse via e-mailtjenesten om:

a) rejsetilladelsens udløbsdato

b) muligheden for at indgive en ansøgning om en ny rejsetilladelse

c) forpligtelsen til at være i besiddelse af en gyldig rejsetilladelse i hele varigheden af et kort ophold på medlemsstaternes område.

3. Alle meddelelser til ansøgeren med henblik på vedkommendes ansøgning om en rejsetilladelse sendes til den e-mailadresse, som ansøgeren har oplyst i ansøgningsskemaet som omhandlet i artikel 17, stk. 2, litra g).

4. Ansøgningerne kan indgives af ansøgeren eller en tredjemand eller kommerciel formidler, som en ansøger har givet tilladelse til at indgive ansøgningen på vedkommendes vegne.

5. Kommissionen udarbejder ved hjælp af en gennemførelsesretsakt en formular, der gør det muligt at indberette misbrug begået af kommercielle formidlere som omhandlet i denne artikels stk. 4. Denne formular gøres tilgængelig via det dertil beregnede offentlige websted eller via appen til mobilenheder, der er omhandlet i denne artikels stk. 1. Sådanne udfyldte formularer sendes til den centrale ETIAS-enhed, der træffer passende foranstaltninger, herunder regelmæssige rapporter til Kommissionen. Denne gennemførelsesretsakt vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 90, stk. 2.

Artikel 16

Det offentlige websted og appen til mobilenheder

1. Det offentlige websted og appen til mobilenheder skal gøre det muligt for tredjelandsstatsborgere, der er omfattet af kravet om en rejsetilladelse, at indgive en ansøgning om en rejsetilladelse, give de oplysninger, der kræves i ansøgningsskemaet i overensstemmelse med artikel 17, og betale gebyret for rejsetilladelsen.

2. Det offentlige websted og appen til mobilenheder skal gøre ansøgningsskemaet bredt, let og gratis tilgængeligt for ansøgere. Der skal tages særligt hensyn til tilgængeligheden af det offentlige websted og appen til mobilenheder for personer med handicap.

3. Det offentlige websted og appen til mobilenheder stilles til rådighed på alle medlemsstaternes officielle sprog.

4. Hvis det eller de officielle sprog i de lande, der er opført på listen i bilag II til forordning (EF) nr. 539/2001, ikke svarer til de sprog, der er omhandlet i stk. 3, sikrer eu-LISA, at der på det offentlige websted og i appen til mobilenheder findes faktablade med forklarende oplysninger om ETIAS, ansøgningsproceduren, brugen af det offentlige websted og appen til mobilenheder samt en trinvis ansøgningsvejledning på mindst ét af de officielle sprog i de lande, der henvises til. Hvis ét sådant land har mere end ét officielt sprog, er sådanne faktablade kun nødvendige, hvis ingen af de pågældende sprog svarer til de sprog, der er omhandlet i stk. 3.

5. Det offentlige websted og appen til mobilenheder giver ansøgerne oplysninger om de sprog, der kan anvendes ved udfyldning af ansøgningsskemaet.

6. Det offentlige websted og appen til mobilenheder tilbyder ansøgeren en kontotjeneste, der gør det muligt for ansøgerne at give supplerende oplysninger eller dokumentation, hvis det er påkrævet.

7. Det offentlige websted og appen til mobilenheder orienterer ansøgere om deres klageadgang i henhold til denne forordning, hvis en rejsetilladelse bliver afslået, inddraget eller annulleret. De indeholder derfor oplysninger om gældende national ret, den kompetente myndighed, hvordan man kan indgive en klage, tidsfristen for indgivelse af en klage og oplysninger om, hvilken bistand der kan ydes af den nationale databeskyttelsesmyndighed.

8. Det offentlige websted og appen til mobilenheder giver ansøgere mulighed for at angive, at formålet med det planlagte ophold vedrører humanitære årsager eller internationale forpligtelser.

9. Det offentlige websted indeholder alle de oplysninger, der er omhandlet i artikel 71.

10. Kommissionen vedtager ved hjælp af gennemførelsesretsakter detaljerede regler om driften af det offentlige websted og appen til mobilenheder og detaljerede regler om databeskyttelse og sikkerhed, der finder anvendelse på det offentlige websted og appen til mobilenheder. Disse detaljerede regler baseres på informationssikkerhedsrisikostyring og på principper om databeskyttelse gennem design og gennem standardindstillinger. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 90, stk. 2.

Artikel 17

Ansøgerens ansøgningsskema og personoplysninger

1. Hver ansøger indgiver et udfyldt ansøgningsskema, der indeholder en erklæring om, at de indgivne oplysninger er ægte, fuldstændige, korrekte og pålidelige, og en erklæring om rigtigheden og pålideligheden af de fremsatte udsagn. Hver ansøger erklærer ligeledes, at vedkommende har forstået indrejsebetingelserne som omhandlet i artikel 6 i forordning (EU) 2016/399, og at vedkommende kan blive anmodet om at forelægge relevant supplerende dokumentation ved hver indrejse. Mindreårige indgiver et ansøgningsskema, der er elektronisk underskrevet af en person, der er tillagt permanent eller midlertidig forældremyndighed eller udøver juridisk værgemål.

2. Ansøgeren anfører følgende personoplysninger i ansøgningsskemaet:

- a) efternavn, fornavn(e), efternavn ved fødslen; fødselsdato, fødested, fødeland, køn, nuværende nationalitet, ansøgerens forældres fornavn(e)
- b) eventuelle andre navne (kaldenavn(e), kunstnernavn(e), sædvanlige navn(e))
- c) eventuelle andre nationaliteter, hvis sådanne findes
- d) rejsedokumentets type, nummer og udstedelsesland
- e) datoen for rejsedokumentets udstedelse og datoen for udløbet af dets gyldighed
- f) ansøgerens bopælsadresse eller, hvis denne ikke er tilgængelig, den pågældendes opholdsby og -land
- g) e-mailadresse og eventuelle telefonnumre
- h) uddannelse (uddannelse på primærtrinnet eller sekundærtrinnet, videregående uddannelse eller ingen uddannelse)
- i) nuværende beskæftigelse (jobgruppe), hvis ansøgningen behandles manuelt efter proceduren i artikel 26, kan den ansvarlige medlemsstat i overensstemmelse med artikel 27 anmode ansøgeren om at give yderligere oplysninger om vedkommendes nøjagtige stillingsbetegnelse og arbejdsgiver eller for studerende navnet på deres uddannelsesinstitution
- j) medlemsstaten for første planlagte ophold og, valgfrit, adressen for første planlagte ophold
- k) for mindreårige: efternavn og fornavn(e), bopælsadresse, e-mailadresse og et eventuelt telefonnummer på den person, der har forældremyndigheden, eller på ansøgerens værge
- l) hvis ansøgeren hævder at have status som familiemedlem som omhandlet i artikel 2, stk. 1, litra c):
 - i) den pågældendes status som familiemedlem
 - ii) efternavn, fornavn(e), fødselsdato, fødested, fødeland, nuværende nationalitet, bopælsadresse, e-mailadresse og et eventuelt telefonnummer for det familiemedlem, som ansøgeren har familiemæssige bånd til
 - iii) den pågældendes familiemæssige bånd til dette familiemedlem i overensstemmelse med artikel 2, stk. 2, i direktiv 2004/38/EF
- m) hvis ansøgningen er udfyldt af en anden person end ansøgeren: efternavn, fornavn(e), firmanavn, organisation, hvis det er relevant, e-mailadresse, postadresse og et eventuelt telefonnummer for en sådan person, forbindelse til ansøgeren og en underskrevet erklæring om repræsentation.

3. Ansøgeren skal vælge vedkommendes nuværende beskæftigelse (jobgruppe) fra en på forhånd fastsat liste. Kommissionen vedtager delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 89 for at fastlægge denne på forhånd fastsatte liste.

4. Desuden skal ansøgeren besvare følgende spørgsmål:

- a) om den pågældende er blevet dømt for én af de lovovertrædelser, der er opført på listen i bilaget, inden for de seneste ti år, og i tilfælde af terrorhandling inden for de seneste 20 år, og i så fald på hvilket tidspunkt og i hvilket land
- b) om den pågældende har opholdt sig i en specifik krigs- eller konfliktzone i de seneste ti år og årsagen til dette ophold
- c) om den pågældende inden for de seneste ti år har været omfattet af en afgørelse om at skulle forlade en medlemsstats eller et hvilket som helst andet i bilag II til forordning (EF) nr. 539/2001 opført tredjelands område eller af en afgørelse om tilbagesendelse.

5. Kommissionen vedtager delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 89 om fastlæggelse af indholdet og udformningen af de spørgsmål, der er omhandlet i denne artikels stk. 4. Indholdet og formatet af disse spørgsmål gør det muligt for ansøgere at give klare og præcise svar.

6. Hvis ansøgeren besvarer bekræftende på nogle af de spørgsmål, der er omhandlet i stk. 4, skal den pågældende besvare en supplerende række på forhånd fastsatte spørgsmål på ansøgningsskemaet ved at vælge mellem svar på en på en på forhånd fastsat liste. Kommissionen vedtager delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 89 om fastlæggelse af disse supplerende spørgsmåls indhold og udformning og den på forhånd fastsatte liste med svar på disse spørgsmål.

7. De oplysninger, der er omhandlet i stk. 2 og 4, indgives af ansøgeren ved brug af latinske bogstaver.

8. Ved indgivelsen af ansøgningsskemaet registrerer ETIAS-informationssystemet den IP-adresse, hvorfra ansøgningsskemaet blev indgivet.

9. Kommissionen fastsætter ved hjælp af gennemførelsesretsakter kravene vedrørende udformningen af de personoplysninger, der er omhandlet i denne artikels stk. 2 og 4, som skal anføres på ansøgningsskemaet, samt parametre og kontroller, der skal foretages for at sikre, at ansøgningen er fuldstændig, og at der er sammenhæng i disse oplysninger. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 90, stk. 2.

Artikel 18

Gebyr for rejsetilladelse

1. Ansøgeren betaler et gebyr for rejsetilladelse på 7 EUR for hver ansøgning.
2. Ansøgere, der på ansøgningstidspunktet er under 18 eller over 70 år, fritages for gebyret for rejsetilladelse.
3. Gebyret for rejsetilladelse opkræves i euro.
4. Kommissionen vedtager delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 89 om betalingsmetoder og -procedurer i forbindelse med gebyret for rejsetilladelse og om ændringer af gebyrets størrelse. Ændringer af gebyrets størrelse skal tage hensyn til stigninger i de i artikel 85 omhandlede omkostninger.

KAPITEL III

OPRETTELSE AF EN ANSØGNINGSMAPPE OG BEHANDLING AF ANSØGNINGEN I DET CENTRALE ETIAS-SYSTEM

Artikel 19

Ansøgningens opfyldelse af betingelserne for at blive behandlet og oprettelse af ansøgningsmappen

1. Efter indgivelse af ansøgningen kontrollerer ETIAS-informationssystemet automatisk:
 - a) om alle felter i ansøgningsskemaet er udfyldt og indeholder de elementer, der er omhandlet i artikel 17, stk. 2 og 4
 - b) om der er opkrævet et gebyr for rejsetilladelsen.
2. Hvis betingelserne i stk. 1, litra a) og b), er opfyldt, antages det, at ansøgningen opfylder betingelserne for at blive behandlet. Det centrale ETIAS-system efterfølgende automatisk straks en ansøgningsmappe og giver den et ansøgningsnummer.
3. Når ansøgningsmappen er oprettet, registrerer og lagrer det centrale ETIAS-system følgende oplysninger:
 - a) ansøgningsnummeret
 - b) statusoplysninger, der viser, at der er ansøgt om en rejsetilladelse
 - c) de personoplysninger, der er omhandlet i artikel 17, stk. 2, og, hvor det er relevant, artikel 17, stk. 4 og 6, herunder koden på tre bogstaver for det land, der har udstedt rejsedokumentet
 - d) de oplysninger, der er omhandlet i artikel 17, stk. 8
 - e) datoen og tidspunktet for indgivelsen af ansøgningsskemaet, en henvisning til, at betalingen af gebyret for rejsetilladelsen er gennemført, og det unikke referencenummer for betalingen.
4. Når ansøgningsmappen er oprettet, fastslår det centrale ETIAS-system, om ansøgeren allerede har en anden ansøgningsmappe i det centrale ETIAS-system ved at sammenligne de oplysninger, der er omhandlet i artikel 17, stk. 2, litra a), med personoplysningerne i de ansøgningsmapper, der er lagret i det centrale ETIAS-system. Hvis det er tilfældet, forbinder det centrale ETIAS-system den nye ansøgningsmappe med andre tidligere eksisterende ansøgningsmapper, der er oprettet for samme ansøger.

5. Efter oprettelse af en ansøgningsmappe modtager ansøgeren omgående en meddelelse via e-mailtjenesten, der forklarer, at ansøgeren under behandlingen af ansøgningen kan blive bedt om at give supplerende oplysninger eller dokumentation eller, under ekstraordinære omstændigheder, blive indkaldt til en samtale. Meddelelsen skal omfatte:

- a) statusoplysninger, hvori indgivelsen af en ansøgning om rejsetilladelse anerkendes, og
- b) ansøgningsnummeret.

Meddelelsen skal gøre ansøgeren i stand til at få adgang til kontrolværktøjet som omhandlet i artikel 6, stk. 2, litra h).

Artikel 20

Automatiseret behandling

1. Ansøgningsmapperne behandles automatisk i det centrale ETIAS-system med henblik på at få et eller flere hit. Hver enkelt ansøgningsmappe behandles individuelt i det centrale ETIAS-system.

2. Det centrale ETIAS-system sammenligner de relevante oplysninger, der er omhandlet i artikel 17, stk. 2, litra a), b), c), d), f), g), j), k) og m), og artikel 17, stk. 8, med de oplysninger, der findes i et register, en mappe eller en indberetning i databaserne i det centrale ETIAS-system, SIS, ind- og udrejsesystemet, VIS, Eurodac, Europoloplysningerne og INTERPOL's databaser SLTD og TDAWN.

Det centrale ETIAS-system kontrollerer navnlig:

- a) om det rejsedokument, der anvendes til ansøgningen, svarer til et rejsedokument, der er meldt bortkommet, stjålet, uretmæssigt tilegnet eller ugyldiggjort i SIS
- b) om det rejsedokument, der anvendes til ansøgningen, svarer til et rejsedokument, der er meldt bortkommet, stjålet eller ugyldiggjort i SLTD
- c) om ansøgeren er omfattet af en indberetning i SIS om nægtelse af indrejse og ophold
- d) om ansøgeren er omfattet af en indberetning i SIS om personer, der begæres anholdt med henblik på overgivelse på grundlag af en europæisk arrestordre, eller som begæres anholdt med henblik på udlevering
- e) om ansøgeren og rejsedokumentet svarer til en afslået, inddraget eller annulleret rejsetilladelse i det centrale ETIAS-system
- f) om oplysningerne i ansøgningen vedrørende rejsedokumentet svarer til en anden ansøgning om rejsetilladelse, der er knyttet til andre identitetsoplysninger, der er omhandlet i artikel 17, stk. 2, litra a), i det centrale ETIAS-system
- g) om ansøgeren på nuværende tidspunkt er registreret som en person, hvis tilladelse til ophold er udløbet, eller om den pågældende tidligere er blevet registreret som en person, hvis tilladelse til ophold er udløbet, i ind- og udrejsesystemet
- h) om ansøgeren er blevet registreret som en person, der er blevet nægtet indrejse, i ind- og udrejsesystemet
- i) om ansøgeren har været omfattet af en afgørelse om at give afslag på, annullere eller inddrage et visum til kortvarigt ophold, der er registreret i VIS
- j) om oplysningerne i ansøgningen svarer til de oplysninger, der er registreret i Europoloplysningerne
- k) om ansøgeren er registreret i Eurodac
- l) om det rejsedokument, der anvendes til ansøgningen, svarer til et rejsedokument, der er registreret i en mappe i TDAWN
- m) hvis ansøgeren er mindreårig, om indehaveren af forældremyndigheden eller værgeren
 - i) er omfattet af en indberetning i SIS om personer, der begæres anholdt med henblik på overgivelse på grundlag af en europæisk arrestordre, eller som begæres anholdt med henblik på udlevering
 - ii) er omfattet af en indberetning i SIS om nægtelse af indrejse og ophold.

3. Det centrale ETIAS-system kontrollerer, om ansøgeren har svaret bekræftende på nogen af spørgsmålene på listen i artikel 17, stk. 4, og om ansøgeren har undladt at angive en bopælsadresse, men kun har angivet opholdsby og -land, jf. artikel 17, stk. 2, litra f).
4. Det centrale ETIAS-system sammenligner de relevante oplysninger, der er omhandlet i artikel 17, stk. 2, litra a), b), c), d), f), g), j), k) og m), og artikel 17, stk. 8, med oplysningerne på den i artikel 34 omhandlede ETIAS-overvågningsliste.
5. Det centrale ETIAS-system sammenligner de relevante oplysninger, der er omhandlet i artikel 17, stk. 2, litra a), c), f), h) og i), med de i artikel 33 omhandlede specifikke risikoindikatorer.
6. Det centrale ETIAS-system tilføjer en reference til eventuelle hit, der er opnået i medfør af stk. 2-5, til ansøgningsmappen.
7. Hvis de oplysninger, der er registreret i ansøgningsmappen, svarer til de oplysninger, der har udløst et hit som omhandlet i stk. 2 og 4, identificerer det centrale ETIAS-system, når det er relevant, den eller de medlemsstater, der har registreret eller leveret de oplysninger, der har udløst hittet, og angiver dette i ansøgningsmappen.
8. Efter et hit som omhandlet i stk. 2, litra j), og stk. 4, og hvis de oplysninger, der har udløst hittet, ikke er blevet leveret af en medlemsstat, fastslår det centrale ETIAS-system, om det er Europol, der har registreret de pågældende oplysninger, og angiver dette i ansøgningsmappen.

Artikel 21

Resultater af den automatiserede behandling

1. Hvis den automatiserede behandling, der er omhandlet i artikel 20, stk. 2-5, ikke giver noget hit, udsteder det centrale ETIAS-system automatisk en rejsetilladelse i overensstemmelse med artikel 36 og giver ansøgeren meddelelse herom i overensstemmelse med artikel 38.
2. Hvis den automatiserede behandling, der er omhandlet i artikel 20, stk. 2-5, giver et eller flere hit, vurderes ansøgningen efter proceduren i artikel 22.
3. Hvis det ved den i artikel 22 fastsatte kontrolproces bekræftes, at de oplysninger, der er registreret i ansøgningsmappen, svarer til de oplysninger, der har udløst et hit under den automatiserede behandling i henhold til artikel 20, stk. 2-5, eller hvis der fortsat hersker tvivl om ansøgerens identitet efter en sådan kontrol, behandles ansøgningen efter proceduren i artikel 26.
4. Hvis det af den i artikel 20, stk. 3, fastsatte automatiserede behandling fremgår, at ansøgeren har besvaret bekræftende på nogen af de spørgsmål, der er opført på listen i artikel 17, stk. 4, og hvis der ikke er noget yderligere hit, sendes ansøgningen til den ansvarlige medlemsstats nationale ETIAS-enhed med henblik på manuel behandling som fastsat i artikel 26.

Artikel 22

Kontrol foretaget af den centrale ETIAS-enhed

1. Hvis den automatiserede behandling, jf. artikel 20, stk. 2-5, giver et eller flere hit, hører det centrale ETIAS-system automatisk den centrale ETIAS-enhed.
2. Når den høres, skal den centrale ETIAS-enhed have adgang til ansøgningsmappen og de eventuelt tilknyttede ansøgningsmapper og til alle hit, der blev udløst under den automatiserede behandling, der er fastsat i artikel 20, stk. 2-5, og til de oplysninger, som det centrale ETIAS-system har identificeret i henhold til artikel 20, stk. 7 og 8.
3. Den centrale ETIAS-enhed kontrollerer, om oplysningerne i ansøgningsmappen svarer til en eller flere af følgende:
 - a) de i artikel 33 omhandlede specifikke risikoindikatorer
 - b) oplysningerne i det centrale ETIAS-system, herunder den i artikel 34 omhandlede ETHIAS-overvågningsliste
 - c) oplysningerne i et af EU-informationssystemer, der er søgt i
 - d) Europoloplysningerne

e) oplysningerne i INTERPOL's databaser SLTD eller TDAWN.

4. Hvis oplysningerne ikke svarer til hinanden, og der ikke forekom andre hit under den automatiserede behandling, jf. artikel 20, stk. 2-5, sletter den centrale ETIAS-enhed det falske hit i ansøgningsmappen, og det centrale ETIAS-system udsteder automatisk en rejsetilladelse i henhold til artikel 36.

5. Hvis oplysningerne svarer til hinanden, eller der fortsat hersker tvivl om ansøgerens identitet, behandles ansøgningen manuelt efter proceduren i artikel 26.

6. Den centrale ETIAS-enhed afslutter den manuelle behandling inden for højst 12 timer efter modtagelsen af ansøgningsmappen.

Artikel 23

Støtte til målene for SIS

1. Med henblik på artikel 4, litra e), sammenligner det centrale ETIAS-system de relevante oplysninger i artikel 17, stk. 2, litra a), b) og d), med oplysningerne i SIS for derved at fastslå, om ansøgeren er genstanden for en af følgende indberetninger:

- a) en indberetning om forsvundne personer
- b) en indberetning om personer, der eftersøges med henblik på at yde bistand i forbindelse med retsforfølgning
- c) en indberetning om personer med henblik på diskret kontrol eller specifik kontrol.

2. Hvis den i stk. 1 omhandlede sammenligning giver et eller flere hit, sender det centrale ETIAS-system en automatiseret meddelelse til den centrale ETIAS-enhed. Den centrale ETIAS-enhed kontrollerer, om ansøgerens personoplysninger svarer til personoplysningerne i den indberetning, der har udløst det pågældende hit, og hvis en overensstemmelse bekræftes, sender det centrale ETIAS-system en automatiseret meddelelse til SIRENE-kontoret i den medlemsstat, der foretog indberetningen. Det berørte SIRENE-kontor kontrollerer yderligere, om ansøgerens personoplysninger svarer til personoplysningerne i den indberetning, der har udløst hittet, og træffer eventuelle relevante foranstaltninger til opfølgning.

Det centrale ETIAS-system sender også en automatiseret meddelelse til SIRENE-kontoret i den medlemsstat, der har foretaget den indberetning, som har udløst et hit i forhold til SIS under den automatiserede behandling, der er omhandlet i artikel 20, hvor en sådan indberetning, efter den centrale ETIAS-enheds kontrol som omhandlet i artikel 22, har medført manuel behandling af ansøgningen i overensstemmelse med artikel 26.

3. Den meddelelse, der sendes til SIRENE-kontoret i den indberettende medlemsstat, skal indeholde følgende oplysninger:

- a) efternavn(e), fornavn(e) og eventuelt kaldenavn(e)
- b) fødested og fødselsdato
- c) køn
- d) nationalitet og eventuelle andre nationaliteter
- e) medlemsstaten for første planlagte ophold og en eventuel adresse for første planlagte ophold
- f) ansøgerens bopælsadresse eller, hvis denne ikke er tilgængelig, den pågældendes opholdsby og -land
- g) oplysninger om status for en rejsetilladelse, hvor det oplyses, om der er udstedt eller givet afslag på en rejsetilladelse, eller om ansøgningen er genstand for en manuel behandling i henhold til artikel 26
- h) en henvisning til eventuelle hit, der er opnået i overensstemmelse med stk. 1 og 2, herunder dato og tidspunkt for det pågældende hit.

4. Det centrale ETIAS-system tilføjer en henvisning til eventuelle hit, der er opnået i medfør af stk. 1, til ansøgningsmappen.

Artikel 24

Specifikke regler for familiemedlemmer til unionsborgere eller andre tredjelandstatsborgere, der har ret til fri bevægelighed i henhold til EU-retten

1. Hvad angår de tredjelandstatsborgere, der er omhandlet i artikel 2, stk. 1, litra c), forstås der ved en rejsetilladelse som defineret i artikel 3, stk. 1, nr. 5, en afgørelse, der er truffet i henhold til denne forordning, hvoraf det fremgår, at der ikke er konkrete indicier for eller rimelig grund, der bygger på konkrete indicier, til at konkludere, at personens tilstedeværelse på medlemsstaternes område udgør en risiko for sikkerheden eller en høj risiko for epidemi i henhold til direktiv 2004/38/EF.

2. Når en tredjelandstatsborger som omhandlet i artikel 2, stk. 1, litra c), ansøger om en rejsetilladelse, finder følgende specifikke regler anvendelse:

a) ansøgeren skal ikke besvare spørgsmålet i artikel 17, stk. 4, litra c)

b) ansøgeren fritages for det i artikel 18 omhandlede gebyr.

3. Ved behandlingen af en ansøgning om en rejsetilladelse til en tredjelandstatsborger som omhandlet i artikel 2, stk. 1, litra c), kontrollerer det centrale ETIAS-system ikke:

a) gennem en søgning i ind- og udrejsesystemet som omhandlet i artikel 20, stk. 2, litra g), om ansøgeren på nuværende tidspunkt er registreret som en person, hvis tilladelse til ophold er udløbet, eller om den pågældende tidligere er blevet registreret som en person, hvis tilladelse til ophold er udløbet

b) om ansøgeren svarer til en person, hvis oplysninger er registreret i Eurodac som omhandlet i artikel 20, stk. 2, litra k).

De specifikke risikoindikatorer, der er baseret på risiciene for ulovlig indvandring, der er fastsat i medfør af artikel 33, finder ikke anvendelse.

4. Der må ikke gives afslag på en ansøgning om en rejsetilladelse på grundlag af risikoen for ulovlig indvandring som omhandlet i artikel 37, stk. 1, litra c).

5. Hvis automatiseret behandling i henhold til artikel 20 har givet et hit, der svarer til en indberetning om nægtelse af indrejse og ophold som omhandlet i artikel 24 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1987/2006 ⁽¹⁾, kontrollerer den nationale ETIAS-enhed grundlaget for denne afgørelse, efter hvilken denne indberetning blev registreret i SIS. Hvis dette grundlag vedrører en risiko for ulovlig indvandring, skal indberetningen ikke tages i betragtning ved vurderingen af ansøgningen. Den nationale ETIAS-enhed går derefter frem efter artikel 25, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1987/2006.

6. Følgende regler finder også anvendelse:

a) I den i artikel 38, stk. 1, omhandlede meddelelse får ansøgeren oplysninger om, at vedkommende ved passage af de ydre grænser skal kunne bevise sin status som familiemedlem som omhandlet i artikel 2, stk. 1, litra c); sådanne oplysninger skal også omfatte en påmindelse om, at et familiemedlem til en borger, der har ret til fri bevægelighed, og som er i besiddelse af en rejsetilladelse, kun har ret til at indrejse, hvis dette familiemedlem er ledsaget af eller slutter sig til den unionsborger eller anden tredjelandsborger, der udøver sin ret til fri bevægelighed.

b) En klage som omhandlet i artikel 37, stk. 3, skal indgives i overensstemmelse med direktiv 2004/38/EF.

c) Lagringsperioden for ansøgningsmappen, der er omhandlet i artikel 54, stk. 1, er:

i) rejsetilladelsens gyldighedsperiode

ii) fem år efter den seneste afgørelse om at give afslag på, annullere eller inddrage rejsetilladelsen i overensstemmelse med artikel 37, 40 og 41. Hvis oplysningerne i et register, en mappe eller en indberetning i et af EU-informations-systemerne, Europoloplysningerne, INTERPOL's databaser SLTD eller TDAWN, ETIAS-overvågningslisten, eller de ETIAS-screeningregler, der har givet anledning til sådan en afgørelse, slettes inden udløbet af denne femårsperiode, slettes ansøgningsmappen inden for syv dage fra datoen for sletningen af oplysninger i dette register, denne mappe eller denne indberetning. Med henblik herpå kontrollerer det centrale ETIAS-system regelmæssigt og automatisk, om betingelserne for lagring af de i dette punkt omhandlede ansøgningsmapper stadig er opfyldt. Hvis de ikke længere er opfyldt, sletter det centrale ETIAS-system automatisk ansøgningsmapperne.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1987/2006 af 20. december 2006 om oprettelse, drift og brug af anden generation af Schengen-informationssystemet (SIS II) (EUT L 381 af 28.12.2006, s. 4).

Med henblik på at lette en ny ansøgning efter udløbet af ETIAS-rejsetilladelsens gyldighedsperiode må en ansøgningsmappe lagres i det centrale ETIAS-system i en yderligere periode på højst tre år efter udløbet af rejsetilladelsens gyldighedsperiode, og kun hvis ansøgeren efter en anmodning om samtykke frit og udtrykkeligt giver samtykke ved hjælp af en elektronisk underskrevet erklæring. Anmodninger om samtykke forelægges på en måde, som klart kan skelnes fra andre forhold, i en letforståelig og lettilgængelig form og i et klart og enkelt sprog i overensstemmelse med artikel 7 i forordning (EU) 2016/679.

Der anmodes om samtykke efter den automatiske tilvejebringelse af oplysninger i henhold til artikel 15, stk. 2. De automatiske tilvejebragte oplysninger skal minde ansøgeren om formålet med datalagringen i overensstemmelse med de oplysninger, der er omhandlet i artikel 71, litra o).

KAPITEL IV

DE NATIONALE ETIAS-ENHEDERS BEHANDLING AF EN ANSØGNING

Artikel 25

Ansvarlig medlemsstat

1. Den medlemsstat, der er ansvarlig for den manuelle behandling af ansøgninger i henhold til artikel 26, (»den ansvarlige medlemsstat«), identificeres af det centrale ETIAS-system på følgende måde:

- a) Hvis kun én medlemsstat identificeres som havende registreret eller leveret de oplysninger, der udløste hittet i henhold til artikel 20, er denne medlemsstat den ansvarlige medlemsstat.
- b) Hvis flere medlemsstater identificeres som havende registreret eller leveret de oplysninger, der udløste hittene i henhold til artikel 20, er den ansvarlige medlemsstat:
 - i) den medlemsstat, som har registreret eller leveret de seneste oplysninger om en indberetning som omhandlet i artikel 20, stk. 2, litra d), eller
 - ii) hvis ingen af disse oplysninger svarer til en indberetning som omhandlet i artikel 20, stk. 2, litra d), den medlemsstat, som har registreret eller leveret de seneste oplysninger om en indberetning som omhandlet i artikel 20, stk. 2, litra c), eller
 - iii) hvis ingen af disse oplysninger svarer til en indberetning som omhandlet i artikel 20, stk. 2, litra c) eller d), den medlemsstat, som har registreret eller leveret de seneste oplysninger om en indberetning som omhandlet i artikel 20, stk. 2, litra a).
- c) Hvis flere medlemsstater identificeres som havende registreret eller leveret de oplysninger, der udløste hittene i henhold til artikel 20, men ingen af disse oplysninger svarer til indberetninger som omhandlet i artikel 20, stk. 2, litra a), c) eller d), er den ansvarlige medlemsstat den medlemsstat, der har registreret eller leveret de seneste oplysninger.

Med hensyn til første afsnits litra a) og c) tages der ved identificering af den ansvarlige medlemsstat ikke højde for hit, der udløses af oplysninger, som ikke er registreret eller leveret af en medlemsstat. Hvis den manuelle behandling af en ansøgning ikke udløses af oplysninger, der er registreret eller leveret af en medlemsstat, er den ansvarlige medlemsstat medlemsstaten for første planlagte ophold.

2. Det centrale ETIAS-system angiver den ansvarlige medlemsstat i ansøgningsmappen. Hvis det centrale ETIAS-system ikke er i stand til at identificere den ansvarlige medlemsstat som omhandlet i stk. 1, identificeres den af den centrale ETIAS-enhed.

Artikel 26

De nationale ETIAS-enheder manuelle behandling af en ansøgning

1. Hvis den automatiserede behandling, der er fastsat ved artikel 20, stk. 2-5, har givet et eller flere hit, behandles ansøgningen manuelt af den ansvarlige medlemsstats nationale ETIAS-enhed. Denne nationale ETIAS-enhed skal have adgang til ansøgningsmappen og eventuelt tilknyttede ansøgningsmapper såvel som til eventuelle hit, der blev udløst under den ved artikel 20, stk. 2-5, fastsatte automatiserede behandling. Den centrale ETIAS-enhed underretter den ansvarlige medlemsstats nationale ETIAS-enhed om, hvorvidt en eller flere andre medlemsstater eller Europol er blevet identificeret som havende registreret eller leveret de oplysninger, der udløste hittet i henhold til artikel 20, stk. 2, eller 4. Hvis en eller flere medlemsstater er blevet identificeret som havende registreret eller leveret de oplysninger, der har udløst et sådant hit, skal den centrale ETIAS-enhed også præcisere, hvilken medlemsstat det drejer sig om.

2. Efter den manuelle behandling af ansøgningen skal den ansvarlige medlemsstats nationale ETIAS-enhed:

a) udstede en rejsetilladelse eller

b) give afslag på en rejsetilladelse.

3. Hvis automatiseret behandling i henhold til artikel 20, stk. 2, giver et hit, skal den ansvarlige medlemsstats nationale ETIAS-enhed:

a) give afslag på en rejsetilladelse, hvis hittet svarer til en eller flere af de kontroller, der er omhandlet i artikel 20, stk. 2, litra a) og c)

b) vurdere risikoen for sikkerheden eller for ulovlig indvandring og træffe afgørelse om, hvorvidt der skal udstedes eller gives afslag på en rejsetilladelse, hvis hittet svarer til en af de kontroller, der er omhandlet i artikel 20, stk. 2, litra b) og d)-m).

4. Hvis automatiseret behandling i henhold til artikel 20, stk. 3, viser, at ansøgeren har svaret bekræftende på et af de spørgsmål, der er omhandlet i artikel 17, stk. 4, vurderer den ansvarlige medlemsstats nationale ETIAS-enhed risikoen for sikkerheden eller for ulovlig indvandring og træffer afgørelse om, hvorvidt der skal udstedes eller gives afslag på en rejsetilladelse.

5. Hvis automatiseret behandling i henhold til artikel 20, stk. 4, har givet et hit, vurderer den ansvarlige medlemsstats nationale ETIAS-enhed risikoen for sikkerheden, og træffer afgørelse om, hvorvidt der skal udstedes eller gives afslag på en rejsetilladelse.

6. Hvis automatiseret behandling i henhold til artikel 20, stk. 5, giver et hit, vurderer den ansvarlige medlemsstats nationale ETIAS-enhed risikoen for sikkerheden eller for ulovlig indvandring, eller om der er høj risiko for epidemi, og træffer afgørelse om, hvorvidt der skal udstedes eller gives afslag på en rejsetilladelse. Den ansvarlige medlemsstats nationale ETIAS-enhed må under ingen omstændigheder træffe en afgørelse automatisk på grundlag af et hit ud fra specifikke risikoindekatorer. I alle tilfælde foretager den ansvarlige medlemsstats nationale ETIAS-enhed en individuel vurdering af risikoen for sikkerheden eller for ulovlig indvandring og af, om der er en høj risiko for epidemi.

7. ETIAS-informationssystemet registrerer alle databehandlinger, som udføres med henblik på vurderinger i henhold til denne artikel af den ansvarlige medlemsstats nationale ETIAS-enhed eller af de nationale ETIAS-enheder i de medlemsstater, der er blevet hørt i overensstemmelse med artikel 28. Sådanne registreringer oprettes og registreres automatisk i ansøgningsmappen. De skal angive dato og tidspunkt for hver behandling, hvilke oplysninger, der er anvendt til søgninger i andre EU-informationssystemer, hvilke oplysninger der er knyttet til det modtagne hit, og den medarbejder, der har foretaget risikovurderingen.

Resultaterne af vurderingen af risikoen for sikkerheden eller for ulovlig indvandring eller en høj risiko for epidemi, og begrundelsen for afgørelsen om at udstede eller give afslag på en rejsetilladelse, registreres i ansøgningsmappen af den medarbejder, der har foretaget den pågældende risikovurdering.

Artikel 27

Anmodning om yderligere oplysninger eller dokumentation fra ansøgeren

1. Hvis den ansvarlige medlemsstats nationale ETIAS-enhed finder, at de oplysninger, ansøgeren har angivet i ansøgningskemaet, er utilstrækkelige til, at den kan træffe afgørelse om at udstede eller give afslag på en rejsetilladelse, kan den anmode om yderligere oplysninger eller dokumentation fra ansøgeren. Den ansvarlige medlemsstats nationale ETIAS-enhed skal anmode om yderligere oplysninger eller dokumentation på anmodningen af den medlemsstat, der er hørt i overensstemmelse med artikel 28.

2. Anmodningen om yderligere oplysninger eller dokumentation sendes via den e-mailtjeneste, der er omhandlet i artikel 6, stk. 2, litra f), til den e-mailadresse, der er registreret under kontaktoplysninger i ansøgningsmappen. Anmodningen om yderligere oplysninger eller dokumentation skal tydeligt angive, hvilke oplysninger eller hvilken dokumentation ansøgeren skal fremlægge, og en liste over hvilke sprog oplysningerne eller dokumentationen kan indgives på. Denne liste skal som minimum omfatte engelsk, fransk eller tysk, medmindre den omfatter et officielt sprog i det tredjeland, som ansøgeren har anført at være statsborger i. Hvis der anmodes om yderligere oplysninger, anmodes ligeledes om en elektronisk kopi af den originale dokumentation. Ansøgeren sender de yderligere oplysninger eller den yderligere dokumentation direkte til den ansvarlige medlemsstats nationale ETIAS-enhed via den sikre kontotjeneste, der er omhandlet i artikel 6, stk. 2, litra g), inden for ti dage fra datoen for modtagelse af anmodningen. Ansøgeren skal fremlægge disse oplysninger eller denne dokumentation på et af de sprog, der er anført i anmodningen. Ansøgeren er ikke forpligtet til at fremlægge en officiel oversættelse. Der kan kun anmodes om yderligere oplysninger eller dokumentation, der er påkrævet for at vurdere en ETIAS-ansøgning.

3. Med henblik på anmodning om yderligere oplysninger eller dokumentation som omhandlet i stk. 1 anvender den ansvarlige medlemsstats nationale ETIAS-enhed en på forhånd fastsat liste over valgmuligheder. Kommissionen vedtager delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 89 om fastlæggelse af den på forhånd fastsatte liste over valgmuligheder.

4. Under ekstraordinære omstændigheder og som en sidste udvej efter behandling af de yderligere oplysninger eller den yderligere dokumentation kan den ansvarlige medlemsstats nationale ETIAS-enhed, hvis der fortsat hersker alvorlig tvivl om ansøgerens oplysninger eller dokumentation, indkalde ansøgeren til en samtale i den pågældendes opholdsland på det konsulat tilhørende medlemsstaten, der ligger tættest på ansøgerens opholdssted. Når det er i ansøgerens interesse, kan samtalen undtagelsesvis finde sted på et konsulat, der ligger i et andet land end ansøgerens opholdsland.

Hvis det konsulat, der ligger tættest på ansøgerens opholdssted, er længere væk end 500 km, skal ansøgeren tilbydes mulighed for at føre samtalen ved hjælp af audio- og videokommunikationsmidler på afstand. Hvis afstanden er mindre end 500 km, kan ansøgeren og den ansvarlige medlemsstats nationale ETIAS-enhed i fællesskab aftale at anvende sådanne midler, som muliggør audio- og videokommunikation. Hvis sådanne audio- og videokommunikationsmidler anvendes, føres samtalen af den ansvarlige medlemsstats nationale ETIAS-enhed eller, undtagelsesvis, af et af denne medlemsstats konsulater. Audio- og videokommunikationsmidlerne på afstand skal sikre en passende grad af sikkerhed og fortrolighed.

Grunden til anmodningen om en samtale registreres i ansøgningsmappen.

5. Kommissionen fastsætter ved hjælp af gennemførelsesretsakter krav til de audio- og videokommunikationsmidler, der er omhandlet i stk. 4, herunder vedrørende databeskyttelses-, sikkerheds- og fortrolighedsregler, og vedtager regler om afprøvning og udvælgelse af egnede redskaber og deres funktion.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 90, stk. 2.

6. Den ansvarlige medlemsstats nationale ETIAS-enhed indkalder ansøgeren til en samtale via den e-mailtjeneste, der er omhandlet i artikel 6, stk. 2, litra f), ved brug af den e-mailadresse, der er registreret under kontaktoplysninger i ansøgningsmappen. Indkaldelsen til samtalen skal finde sted inden for 72 timer fra ansøgerens fremlæggelse af yderligere oplysninger eller dokumentation i henhold til denne artikels stk. 2. Indkaldelsen skal indeholde oplysninger om hvilken medlemsstat, der udsteder indkaldelsen, valgmulighederne som omhandlet i denne artikels stk. 4 og relevante kontaktoplysninger. Ansøgeren skal kontakte den ansvarlige medlemsstats nationale ETIAS-enhed eller konsulatet så hurtigt som muligt, men ikke senere end fem dage efter, at indkaldelsen til samtalen blev afsendt, for at aftale et tidspunkt og en dato for samtalen, der passer begge parter, og for at beslutte, om samtalen skal finde sted på afstand. Samtalen skal finde sted inden for ti dage fra datoen for indkaldelsen.

Det centrale ETIAS-system registrerer indkaldelsen til samtalen i ansøgningsmappen.

7. Hvis ansøgeren ikke møder op til samtalen i henhold til denne artikels stk. 6 efter en indkaldelse til samtalen, gives der afslag på ansøgningen, jf. artikel 37, stk. 1, litra g). Den ansvarlige medlemsstats nationale ETIAS-enhed informerer straks ansøgeren herom.

8. Med henblik på den samtale, der er omhandlet i stk. 4, angiver den ansvarlige medlemsstats nationale ETIAS-enhed, hvilke elementer udspørgeren skal berøre. Disse elementer skal have sammenhæng med grundene til, at der blev anmodet om en samtale.

En samtale ved hjælp af audio- og videokommunikationsmidler på afstand, føres på sproget for den ansvarlige medlemsstats nationale ETIAS-enhed, der har anmodet om en samtale, eller dens valgte sprog til fremlæggelse af yderligere oplysninger eller dokumentation.

En samtale, der finder sted på et konsulat, føres på et officielt sprog i det tredjeland, hvor konsulatet ligger, eller et andet sprog, som aftales af ansøgeren og konsulatet.

Efter samtalen afgiver udspørgeren udtalelse, der indeholder begrundelse for vedkommendes anbefalinger.

De berørte elementer og udtalelsen anføres på en formular, som skal registreres i ansøgningsmappen samme dag som datoen for samtalen.

9. Ved ansøgerens fremlæggelse af yderligere oplysninger eller dokumentation i henhold til stk. 2 registrerer og lagrer det centrale ETIAS-system oplysningerne eller dokumentationen i ansøgningsmappen. Yderligere oplysninger eller dokumentation, der forelægges under en samtale i henhold til stk. 6, tilføjes til ansøgningsmappen af den ansvarlige medlemsstats nationale ETIAS-enhed.

Den formular, der anvendes til samtalen og de yderligere oplysninger eller den yderligere dokumentation, som registreres i ansøgningsmappen, må kun konsulteres med henblik på at vurdere og træffe afgørelse om ansøgningen, forvalte en klageprocedure og behandle en ny ansøgning fra samme ansøger.

10. Den ansvarlige medlemsstats nationale ETIAS-enhed genoptager behandlingen af ansøgningen, når ansøgeren fremlægger de yderligere oplysninger eller den yderligere dokumentation, eller, hvis det er relevant, på datoen for samtalen.

Artikel 28

Høring af andre medlemsstater

1. Hvis en eller flere medlemsstater identificeres som havende registreret eller leveret de oplysninger, der har udløst et hit i henhold til artikel 20, stk. 7, efter kontrol i henhold til artikel 22, skal den centrale ETIAS-enhed underrette den eller de involverede medlemsstaters nationale ETIAS-enhed og dermed indlede en høringsprocedure mellem dem og den ansvarlige medlemsstats nationale ETIAS-enhed.

2. De nationale ETIAS-enheder i de hørte medlemsstater skal have adgang til ansøgningsmappen med henblik på høringen.

3. Den nationale ETIAS-enhed i de hørte medlemsstat skal:

- a) afgive en begrundet positiv udtalelse om ansøgningen eller
- b) afgive en begrundet negativ udtalelse om ansøgningen.

Den positive eller negative udtalelse registreres i ansøgningsmappen af den hørte medlemsstats nationale ETIAS-enhed.

4. Den ansvarlige medlemsstats nationale ETIAS-enhed kan også høre den nationale ETIAS-enhed i en eller flere medlemsstater efter en ansøgers svar på en anmodning om yderligere oplysninger. Hvis der anmodes om sådanne yderligere oplysninger på vegne af en hørt medlemsstat i overensstemmelse med artikel 27, stk. 1, hører den ansvarlige medlemsstats nationale ETIAS-enhed den pågældende hørte medlemsstats nationale ETIAS-enhed efter ansøgerens svar på denne anmodning om yderligere oplysninger. I sådanne tilfælde skal de hørte medlemsstaters nationale ETIAS-enheder også have adgang til de relevante yderligere oplysninger eller den relevante yderligere dokumentation, som ansøgeren har forelagt på anmodning af den ansvarlige medlemsstats nationale ETIAS-enhed i forbindelse med den sag, de høres om. Hvis flere medlemsstater høres, sikrer den ansvarlige medlemsstats nationale ETIAS-enhed koordineringen.

5. De hørte medlemsstaters nationale ETIAS-enhed svarer inden for 60 timer fra underretning om høringen. Hvis der ikke er afgivet svar inden for fristen, anses dette som en positiv udtalelse om ansøgningen.

6. Under høringsproceduren sendes anmodningen om høring og svarene herpå via den software, der er omhandlet i artikel 6, stk. 2, litra m), og stilles til rådighed for den ansvarlige medlemsstats nationale ETIAS-enhed.

7. Hvis mindst en af de hørte medlemsstaters nationale ETIAS-enhed afgiver en negativ udtalelse om ansøgningen, skal den ansvarlige medlemsstats nationale ETIAS-enhed give afslag på rejsetilladelsen i henhold til artikel 37. Dette stykke berører ikke artikel 44.

8. Hvis det er nødvendigt i tilfælde af tekniske problemer eller uforudsete omstændigheder, fastlægger den centrale ETIAS-enhed den ansvarlige medlemsstat og de medlemsstater, der skal høres, og letter høringerne mellem de medlemsstater, der er omhandlet i denne artikel.

Artikel 29

Høring af Europol

1. Hvis Europol identificeres som havende leveret de oplysninger, der har udløst et hit i henhold til denne forordnings artikel 20, stk. 8, oplyses det af den centrale ETIAS-enhed, som dermed indleder en høringsprocedure mellem Europol og den ansvarlige medlemsstats nationale ETIAS-enhed. En sådan høring finder sted i overensstemmelse med forordning (EU) 2016/794, navnlig kapitel IV heri.

2. Hvis Europol høres, sender den centrale ETIAS-enhed de relevante oplysninger i ansøgningsmappen og de hit, der er nødvendige med henblik på høringen, til Europol.

3. Europol har under ingen omstændigheder adgang til personoplysninger vedrørende ansøgerens uddannelse som omhandlet i artikel 17, stk. 2, litra h).
4. Hvis Europol høres i henhold til stk. 1, afgiver det en begrundet udtalelse om ansøgningen. Europolis udtalelse stilles til rådighed for den ansvarlige medlemsstats nationale ETIAS-enhed, som registrerer den i ansøgningsmappen.
5. Den ansvarlige medlemsstats nationale ETIAS-enhed kan høre Europol efter en ansøgers svar på en anmodning om yderligere oplysninger. Den nationale ETIAS-enhed sender i så tilfælde Europol de relevante yderligere oplysninger eller den relevante yderligere dokumentation, som ansøgeren har fremlagt i forbindelse med ansøgningen om en rejsetilladelse, hvorom Europol høres.
6. Europol svarer inden for 60 timer fra underretning om høringen. Hvis Europol ikke svarer inden fristen, anses det for at have afgivet en positiv udtalelse om ansøgningen.
7. Under høringsproceduren sendes anmodningen om høring og svarene herpå via den software, der er omhandlet i artikel 6, stk. 2, litra m), og stilles til rådighed for den ansvarlige medlemsstats nationale ETIAS-enhed.
8. Hvis Europol afgiver en negativ udtalelse om ansøgningen, og den ansvarlige medlemsstat nationale ETIAS-enhed træffer afgørelse om at udstede en rejsetilladelse, skal den begrunde sin afgørelse og registrere begrundelsen i ansøgningsmappen.
9. Hvis det er nødvendigt i tilfælde af tekniske problemer eller uforudsete omstændigheder, fastlægger den centrale ETIAS-enhed, hvilken medlemsstat der er ansvarlig, og letter høringer mellem den ansvarlige medlemsstat og Europol som omhandlet i denne artikel.

Artikel 30

Frister for meddelelse til ansøgeren

Ansøgeren modtager inden for 96 timer fra indgivelsen af en ansøgning, der i henhold til artikel 19 opfylder betingelserne for at blive behandlet, en meddelelse om:

- a) hvorvidt der er udstedt eller givet afslag på en rejsetilladelse til den pågældende, eller
- b) at der er anmodet om yderligere oplysninger eller dokumentation, idet det angives, at ansøgeren kan blive indkaldt til en samtale, med angivelse af de maksimale behandlingstider, der gælder i henhold til artikel 32, stk. 2.

Artikel 31

Verifikationsværktøj

Kommissionen sørger for et verifikationsværktøj, så ansøgere kan kontrollere status for deres ansøgning og gyldighedsperioden og status for deres rejsetilladelse (gyldig, afslået, annulleret eller inddraget). Dette værktøj gøres tilgængeligt via det dertil beregnede offentlige websted eller via den app til mobilenheder, der er omhandlet i artikel 16.

Kommissionen vedtager delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 89 med henblik på nærmere at fastlægge dette verifikationsværktøj.

Artikel 32

Afgørelse om ansøgningen

1. Der skal træffes afgørelse om en ansøgning senest 96 timer efter indgivelsen heraf, når den i henhold til artikel 19 opfylder betingelserne for at blive behandlet.
2. Når der gives meddelelse om en anmodning om yderligere oplysninger eller dokumentation, og når ansøgeren indkaldes til en samtale, forlænges den i denne artikels stk. 1 fastsatte frist undtagelsesvis. Der skal træffes afgørelse om en sådan ansøgning senest 96 timer efter ansøgerens fremlæggelse af yderligere oplysninger eller dokumentation. Når ansøgeren indkaldes til en samtale, jf. artikel 27, stk. 4, træffes der afgørelse om ansøgningen senest 48 timer efter, at samtalen har fundet sted.
3. Inden udløbet af fristerne i denne artikels stk. 1 og 2 skal der træffes afgørelse om:
 - a) at udstede en rejsetilladelse i henhold til artikel 36 eller
 - b) at give afslag på en rejsetilladelse i henhold til artikel 37.

KAPITEL V

ETIAS-SCREENINGREGLER OG ETIAS-OVERVÅGNINGSLISTEN

Artikel 33

ETIAS-screeningreglerne

1. ETIAS-screeningreglerne skal være en algoritme, der muliggør profilering som defineret i artikel 4, nr. 4), i forordning (EU) 2016/679 gennem sammenligning i overensstemmelse med nærværende forordnings artikel 20 af oplysningerne i en ansøgningsmappe i det centrale ETIAS-system med specifikke risikoindikatorer, fastsat af den centrale ETIAS-enhed i henhold til nærværende artikels stk. 4, der tyder på, at der er en risiko for sikkerheden eller for ulovlig indvandring eller, at der er en høj risiko for epidemi. Den centrale ETIAS-enhed registrerer ETIAS-screeningreglerne i det centrale ETIAS-system.

2. Kommissionen vedtager en delegeret retsakt i overensstemmelse med artikel 89 med henblik på nærmere at definere risici for sikkerheden eller for ulovlig indvandring eller en høj risiko for epidemi på grundlag af:

- a) statistiske oplysninger genereret af ind- og udrejsesystemet, der tyder på et unormalt stort antal personer, hvis tilladelse til ophold er udløbet, og at en specifik gruppe rejsende er blevet nægtet indrejse i unormalt stort omfang
- b) statistiske oplysninger genereret af ETIAS i henhold til artikel 84, der tyder på et unormalt stort antal afslag på rejsetilladelse som følge af en risiko for sikkerheden eller for ulovlig indvandring eller en høj risiko for epidemi i forbindelse med en specifik gruppe rejsende
- c) statistiske oplysninger genereret af ETIAS i henhold til artikel 84 og ind- og udrejsesystemet, der tyder på forbindelser mellem oplysninger indsamlet via ansøgningsskemaet og personer, hvis tilladelse til ophold er udløbet, eller som er nægtet indrejse
- d) oplysninger underbygget af faktuelle og evidensbaserede elementer fra medlemsstaterne vedrørende specifikke sikkerhedsrisikoindikatorer eller trusler konstateret af den pågældende medlemsstat
- e) oplysninger underbygget af faktuelle og evidensbaserede elementer fra medlemsstaterne vedrørende et unormalt stort antal personer, hvis tilladelse til ophold er udløbet, og vedrørende en specifik gruppe rejsende, der er nægtet indrejse til den pågældende medlemsstat i unormalt omfang
- f) oplysninger fra medlemsstaterne vedrørende specifikke høje risici for epidemi, oplysninger om epidemiologisk overvågning og risikovurderinger fra ECDC og oplysninger om sygdomsudbrud rapporteret af WHO.

3. Kommissionen specificerer ved hjælp af en gennemførelsesretsakt de risici, der er defineret i denne forordning og i den delegerede retsakt, der er omhandlet i denne artikels stk. 2, og som de i denne artikels stk. 4 omhandlede specifikke risikoindikatorer skal bygge på. Denne gennemførelsesretsakt vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 90, stk. 2.

De specifikke risici revideres mindst hver sjette måned, og Kommissionen vedtager, hvis det er nødvendigt, en ny gennemførelsesretsakt efter undersøgelsesproceduren i artikel 90, stk. 2.

4. På grundlag af de specifikke risici, der er fastsat i henhold til stk. 3, fastsætter den centrale ETIAS-enhed de specifikke risikoindikatorer, der består af en kombination af oplysninger, herunder en eller flere af følgende:

- a) aldersgruppe, køn og nationalitet
- b) opholdsland og -by
- c) uddannelsesniveau (uddannelse på primærtrinnet eller sekundærtrinnet, videregående uddannelse eller ingen uddannelse)
- d) nuværende beskæftigelse (jobgruppe).

5. De specifikke risikoindikatorer skal være målrettede og forholdsmæssige. De må under ingen omstændigheder udelukkende bygge på en persons køn eller alder. De må under ingen omstændigheder være baseret på oplysninger vedrørende en persons hudfarve, race, etniske eller sociale oprindelse, genetiske anlæg, sprog, politiske eller andre anskuelser, religiøse eller filosofiske overbevisning, medlemskab af en fagforening, tilhørsforhold til et nationalt mindretal, formueforhold, fødsel, handicap eller seksuelle orientering.

6. De specifikke risikoindikatorer skal defineres, fastsættes, forhåndsvurderes, gennemføres, evalueres efterfølgende, revideres og slettes af den centrale ETIAS-enhed efter høring af ETIAS-Screeningrådet.

Artikel 34

ETIAS-overvågningslisten

1. ETIAS-overvågningslisten består af oplysninger om personer, der er mistænkt for at have begået eller deltaget i en terrorhandling eller en anden alvorlig strafbar handling, eller personer, om hvilke der på grundlag af en samlet vurdering af personen er konkrete indicier for eller rimelig grund til at antage, at de vil begå en terrorhandling eller en anden alvorlig strafbar handling. ETIAS-overvågningslisten er en del af det centrale ETIAS-system.

2. ETIAS-overvågningslisten opstilles på grundlag af oplysninger vedrørende terrorhandlinger eller andre alvorlige strafbare handlinger.

3. De oplysninger, der er omhandlet i stk. 2, registreres på ETIAS-overvågningslisten af Europol, uden at dette berører forordning (EU) 2016/794, eller af medlemsstaterne. Hver af Europol eller den pågældende medlemsstat er ansvarlig for alle de oplysninger, som de henholdsvis registrerer. For hver oplysning angiver ETIAS-overvågningslisten dato og tidspunkt for registrering foretaget af Europol eller af den medlemsstat, der har registreret den.

4. På grundlag af de i stk. 2 omhandlede oplysninger består ETIAS-overvågningslisten af en eller flere af følgende oplysninger:

- a) efternavn
- b) efternavn ved fødslen
- c) fødselsdato
- d) andre navne (kaldenavn(e), kunstnernavn(e), sædvanlige navn(e))
- e) rejsedokument(er) (type, nummer og udstedelsesland)
- f) bopælsadresse
- g) e-mailadresse
- h) telefonnummer
- i) et firmas eller en organisations navn, e-mailadresse, postadresse og telefonnummer
- j) IP-adresse.

Hvis følgende oplysninger foreligger, føjes de til det hertil relevante punkt bestående af mindst én af de oplysninger, der er anført ovenfor: fornavn(e), fødested, fødeland, køn og nationalitet.

Artikel 35

Ansvarsområder og opgaver vedrørende ETIAS-overvågningslisten

1. Inden Europol eller en medlemsstat registrerer oplysninger på ETIAS-overvågningslisten, skal vedkommende:

- a) fastlægge, om oplysningerne er tilstrækkelige, nøjagtige og vigtige nok til at blive opført på ETIAS-overvågningslisten
- b) vurdere oplysningernes potentielle indvirkning på andelen af ansøgninger, der behandles manuelt
- c) kontrollere, om oplysningerne svarer til en indberetning, der er registreret i SIS.

2. eu-LISA skaber et særligt værktøj med henblik på vurderingen i henhold til stk. 1, litra b).

3. Hvis vurdering i henhold til stk. 1, litra c), viser, at oplysningerne svarer til en indberetning, der er registreret i SIS, registreres de ikke på ETIAS-overvågningslisten. Hvis betingelserne for at anvende oplysningerne til at registrere en indberetning i SIS er opfyldt, gives der prioritet til at registrere en indberetning i SIS.

4. Medlemsstaterne og Europol er ansvarlige for nøjagtigheden af de i artikel 34, stk. 2, omhandlede oplysninger, som de registrerer på ETIAS-overvågningslisten, og for at holde dem ajour.

5. Europol vurderer og kontrollerer den fortsatte nøjagtighed af de oplysninger, som det har registreret på ETIAS-overvågningslisten, regelmæssigt og mindst en gang om året. Medlemsstaterne vurderer og kontrollerer ligeledes den fortsatte nøjagtighed af de oplysninger, som de har registreret på ETIAS-overvågningslisten, mindst en gang om året. Europol og medlemsstaterne udarbejder og gennemfører en fælles procedure til at sikre opfyldelse af deres forpligtelser under dette stykke.

6. Efter en vurdering fjerner medlemsstaterne og Europol oplysninger fra ETIAS-overvågningslisten, hvis det er påvist, at grundene til, at de blev registreret, ikke længere er til stede, eller at oplysningerne er forældede eller ikke ajourførte.

7. ETIAS-overvågningslisten og vurderingsværktøjet omhandlet i denne artikels stk. 1 og 2 udvikles teknisk og hostes af eu-LISA. Kommissionen fastsætter ved hjælp af gennemførelsesretsakter de tekniske specifikationer for ETIAS-overvågningslisten og for dette vurderingsværktøj. Sådanne gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 90, stk. 2.

KAPITEL VI

UDSTEDELSE AF, AFSLAG PÅ, ANNULLERING ELLER INDDRAGELSE AF EN REJSETILLADELSE

Artikel 36

Udstedelse af en rejsetilladelse

1. Hvis behandlingen af en ansøgning efter de procedurer, der er fastsat i kapitel III, IV og V, viser, at der ikke er konkrete indicier for eller rimelige grunde, der bygger på konkrete indicier, til at konkludere, at personens tilstedeværelse på medlemsstaternes område udgør en risiko for sikkerheden eller for ulovlig indvandring eller en høj risiko for epidemi, udstedes der via det centrale ETIAS-system eller den ansvarlige medlemsstats nationale ETIAS-enhed en rejsetilladelse.

2. I tilfælde, hvor der hersker tvivl om, hvorvidt der er tilstrækkelig grund til at give afslag på en rejsetilladelse, har den ansvarlige medlemsstats nationale ETIAS-enhed mulighed for, herunder efter en samtale, at udstede en rejsetilladelse med en anmærkning, der anbefaler grænsemyndighederne at foretage efterfølgende kontrol.

Den ansvarlige medlemsstats nationale ETIAS-enhed kan også foretage en sådan anmærkning efter anmodning fra en hørt medlemsstat. Sådan en anmærkning må kun være synlig for grænsemyndighederne.

Anmærkningen fjernes automatisk, når grænsemyndighederne har foretaget kontrollen og registreret indreisen i ind- og udrejsesystemet.

3. Den ansvarlige medlemsstats nationale ETIAS-enhed har mulighed for at tilføje en anmærkning, der viser grænsemyndighederne og andre myndigheder med adgang til oplysningerne i det centrale ETIAS-system, at et bestemt hit, der er udløst under behandlingen af en ansøgning, er blevet vurderet, og at det er blevet bekræftet, at hittet udgør et falsk hit, eller at en manuel behandling har vist, at der ikke er nogen grund til at give afslag på en rejsetilladelse.

4. Kommissionen vedtager delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 89 for at etablere fornødne garantier ved at udarbejde regler og procedurer for at undgå konflikter med indberetninger i andre informationssystemer og at fastsætte betingelser og kriterier for og varighed af anmærkninger i henhold til denne forordning.

5. En rejsetilladelse er gyldig i tre år eller indtil udløbet af gyldigheden af det rejsedokument, der blev registreret i forbindelse med ansøgningen, afhængigt af hvad der kommer først, og er gyldig på medlemsstaternes område.

6. En rejsetilladelse giver ikke automatisk ret til indrejse eller ophold.

Artikel 37

Afslag på en rejsetilladelse

1. Der gives afslag på rejsetilladelse, hvis ansøgeren:

- a) anvender et rejsedokument, der er blevet meldt bortkommet, stjålet, uretmæssigt tilegnet eller ugyldiggjort i SIS
- b) udgør en risiko for sikkerheden
- c) udgør en risiko for ulovlig indvandring
- d) udgør en høj risiko for epidemi
- e) er en person, der er indberettet til SIS med henblik på nægtelse af indrejse og ophold

f) ikke svarer på en anmodning om yderligere oplysninger eller dokumentation inden for de frister, der er omhandlet i artikel 27

g) ikke møder op til en samtale som omhandlet i artikel 27, stk. 4.

2. Der skal også gives afslag på en rejsetilladelse, hvis der på ansøgningstidspunktet er rimelig og alvorlig tvivl om oplysningernes ægthed, pålideligheden af ansøgerens udsagn eller den supplerende dokumentation, som ansøgeren har fremlagt, eller rigtigheden af dens indhold.

3. Ansøgere, der har fået afslag på en rejsetilladelse, har ret til at påklage afgørelsen. Klagesager føres i den medlemsstat, der har truffet afgørelse om ansøgningen, og i henhold til den pågældende medlemsstats nationale ret. Den ansvarlige medlemsstats nationale ETIAS-enhed giver ansøgere oplysninger om klageproceduren. Oplysninger gives på et af de officielle sprog i de lande, der er opført på listen i bilag II til forordning (EF) nr. 539/2001, og som ansøgeren er statsborger i.

4. Et tidligere afslag på en rejsetilladelse medfører ikke automatisk afslag på en ny ansøgning. En ny ansøgning vurderes på grundlag af alle tilgængelige oplysninger.

Artikel 38

Meddelelse om udstedelse af eller afslag på en rejsetilladelse

1. Når der er udstedt en rejsetilladelse, modtager ansøgeren omgående en meddelelse herom via e-mailtjenesten, herunder:

- a) et tydeligt udsagn om, at der er udstedt en rejsetilladelse, og ansøgningsnummeret for rejsetilladelsen
- b) begyndelses- og udløbsdato for rejsetilladelsen
- c) et tydeligt udsagn om, at ansøgeren ved indrejse skal forevise det samme rejsedokument som det, der er anført på ansøgningsskemaet, og af at enhver ændring af rejsedokumentet kræver en ny ansøgning om rejsetilladelse
- d) en påmindelse om de indrejsebetingelser, der er fastsat i artikel 6 i forordning (EU) 2016/399, og det forhold, at et kortvarigt ophold kun er muligt for en varighed på højst 90 dage inden for enhver periode på 180 dage
- e) en påmindelse om, at det at være i besiddelse af en rejsetilladelse ikke i sig selv giver automatisk ret til indrejse
- f) en påmindelse om, at grænsemyndighederne kan anmode om supplerende dokumentation ved de ydre grænser med henblik på at kontrollere, at betingelserne for indrejse og ophold er opfyldt
- g) en påmindelse om, at besiddelse af en gyldig rejsetilladelse er en opholdsbetingelse, som skal være opfyldt i hele varigheden af et kortvarigt ophold på medlemsstaternes område
- h) et link til den webtjeneste, der er omhandlet i artikel 13 i forordning (EU) 2017/2226, og som gør det muligt for tredjelandsstatsborgere på ethvert tidspunkt at kontrollere den resterende varighed af deres tilladte ophold
- i) i givet fald de medlemsstater, som ansøgeren har tilladelse til at rejse til
- j) et link til ETIAS' offentlige websted med oplysninger om ansøgerens mulighed for at anmode om inddragelse af rejsetilladelsen, muligheden for, at rejsetilladelsen kan blive inddraget, hvis betingelserne for at udstede den ikke længere er opfyldt, og muligheden for dens annullering, hvis det bliver åbenlyst, at betingelserne for at udstede den ikke var opfyldt på tidspunktet for udstedelsen
- k) oplysninger om procedurerne for at udøve rettighederne i medfør af artikel 13-16 i forordning (EF) nr. 45/2001 og artikel 15-18 i forordning (EU) 2016/679; kontaktoplysningerne for den databeskyttelsesansvarlige i Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning, hos Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse, i den nationale tilsynsmyndighed i medlemsstaten for første planlagte ophold, hvis rejsetilladelsen er udstedt af det centrale ETIAS-system, eller i den ansvarlige medlemsstat, hvis rejsetilladelsen er udstedt af en national ETIAS-enhed.

2. Hvis der er givet afslag på en rejsetilladelse, skal ansøgeren omgående modtage en meddelelse herom via e-mailtjenesten, herunder:

- a) et tydeligt udsagn om, at der er givet afslag på rejsetilladelsen, og ansøgningsnummeret for rejsetilladelsen

- b) en henvisning til den ansvarlige stats nationale ETIAS-enhed, der har givet afslag på rejsetilladelsen, og dens adresse
 - c) et udsagn om grundene til afslaget på rejsetilladelsen med angivelse af den relevante grund fra listen i artikel 37, stk. 1 og 2, som gør det muligt for ansøgeren at indgive klage
 - d) oplysninger om retten til at indgive klage og fristen herfor; et link til oplysningerne, der er omhandlet i artikel 16, stk. 7, på webstedet
 - e) oplysninger om procedurerne for at udøve rettighederne i medfør af artikel 13-16 i forordning (EF) nr. 45/2001 og artikel 15-18 i forordning (EU) 2016/679; kontaktoplysningerne for den databeskyttelsesansvarlige i Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning, hos Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse og hos den nationale tilsynsmyndighed i den ansvarlige medlemsstat.
3. Kommissionen vedtager ved hjælp af gennemførelsesretsakter en standardformular for afslag på eller annullering eller inddragelse af en rejsetilladelse. Sådanne gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 90, stk. 2.

Artikel 39

Oplysninger, der skal tilføjes ansøgningsmappen efter afgørelsen om at udstede eller give afslag på en rejsetilladelse

1. Når der er truffet afgørelse om at udstede en rejsetilladelse, tilføjer det centrale ETIAS-system eller, hvis afgørelsen er truffet efter manuel behandling som omhandlet i kapitel IV, den ansvarlige medlemsstats nationale ETIAS-enhed straks følgende oplysninger til ansøgningsmappen:

- a) statusoplysninger, der angiver, at der er udstedt en rejsetilladelse
- b) en henvisning til, om rejsetilladelsen er udstedt af det centrale ETIAS-system eller efter en manuel behandling; i sidstnævnte tilfælde tilføjes en henvisning til den ansvarlige medlemsstats nationale ETIAS-enhed, der traf afgørelsen, og dens adresse
- c) datoen for afgørelsen om at udstede rejsetilladelsen
- d) begyndelses- og udløbsdato for rejsetilladelsen
- e) eventuelle anmærkninger, som rejsetilladelsen er forsynet med, jf. artikel 36, stk. 2 og 3, sammen med en angivelse af grundene til denne anmærkning eller disse anmærkninger og yderligere oplysninger, der er relevante for efterfølgende kontrol, i tilfælde af artikel 36, stk. 2, og yderligere oplysninger, der er relevante for grænsemyndighederne, i tilfælde af artikel 36, stk. 3.

2. Kommissionen vedtager delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 89 for nærmere at fastlægge arten af de yderligere oplysninger, der kan tilføjes, sproget og formaterne for oplysningerne samt grundene til anmærkninger.

3. Når der er truffet afgørelse om at give afslag på en rejsetilladelse, tilføjer den ansvarlige medlemsstats nationale ETIAS-enhed følgende oplysninger til ansøgningsmappen:

- a) statusoplysninger, der viser, at der er givet afslag på rejsetilladelsen
- b) en henvisning til den ansvarlige medlemsstats nationale ETIAS-enhed, der har givet afslag på rejsetilladelsen, og dens adresse
- c) dato for afgørelsen om at give afslag på rejsetilladelse
- d) grundene til afslag på rejsetilladelse med angivelse af grunden blandt de grunde, der er anført i artikel 37, stk. 1 og 2.

4. Ud over de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1 og 3, tilføjer den ansvarlige medlemsstats nationale ETIAS-enhed, når der er truffet en afgørelse om at udstede eller give afslag på en rejsetilladelse, også begrundelserne for sin endelige afgørelse, medmindre denne afgørelse er et afslag givet på grundlag af en negativ udtalelse fra en hørt medlemsstat.

Artikel 40

Annulering af en rejsetilladelse

1. En rejsetilladelse annulleres, hvis det bliver åbenlyst, at betingelserne for at udstede den ikke var opfyldt på det tidspunkt, hvor den blev udstedt. Rejsetilladelsen annulleres på grundlag af en eller flere af grundene til afslag på en rejsetilladelse, jf. artikel 37, stk. 1 og 2.
2. Hvis en medlemsstat er i besiddelse af dokumentation for, at betingelserne for at udstede en rejsetilladelse ikke var opfyldt på det tidspunkt, hvor den blev udstedt, annullerer den pågældende medlemsstats nationale ETIAS-enhed rejsetilladelsen.
3. En person, hvis rejsetilladelse er blevet annulleret, har ret til at påklage afgørelsen. Klagesager føres i den medlemsstat, der har truffet afgørelse om annulleringen, i henhold til den pågældende medlemsstats nationale ret. Den ansvarlige medlemsstats nationale ETIAS-enhed underretter ansøgere om klageproceduren. Disse oplysninger gives på et af de officielle sprog i de lande, der er opført på listen i bilag II til forordning (EF) nr. 539/2001, og som den pågældende ansøger er statsborger i.
4. Begrundelsen for en afgørelse om at annullere en rejsetilladelse registreres i ansøgningsmappen af den medarbejder, der har foretaget risikovurderingen.

Artikel 41

Inddragelse af en rejsetilladelse

1. En rejsetilladelse inddrages, hvis det bliver åbenlyst, at betingelserne for at udstede den ikke længere er opfyldt. Rejsetilladelsen inddrages på grundlag af en eller flere af grundene til afslag på en rejsetilladelse, jf. artikel 37, stk. 1.
2. Hvis en medlemsstat er i besiddelse af dokumentation for, at betingelserne for at udstede en rejsetilladelse ikke længere er opfyldt, inddrager den pågældende medlemsstats nationale ETIAS-enhed rejsetilladelsen.
3. Hvis der i SIS foretages en ny indberetning om en ny nægtelse af indrejse og ophold, eller om at et rejsedokument er meldt bortkommet, stjålet, uretmæssigt tilegnet eller ugyldiggjort, informerer SIS det centrale ETIAS-system, jf. dog stk. 2. Det centrale ETIAS-system kontrollerer, om den nye indberetning svarer til en gyldig rejsetilladelse. Hvis dette er tilfældet, overfører det centrale ETIAS-system ansøgningsmappen til den nationale ETIAS-enhed i den medlemsstat, der har registreret indberetningen. Når en ny indberetning om nægtelse af indrejse og ophold er blevet foretaget, inddrager den nationale ETIAS-enhed rejsetilladelsen. Hvis rejsetilladelsen er knyttet til et rejsedokument, der er meldt bortkommet, stjålet, uretmæssigt tilegnet eller ugyldiggjort i SIS eller SLTD, behandler den nationale ETIAS-enhed manuelt ansøgningsmappen.
4. Når der registreres nye oplysninger på ETIAS-overvågningslisten, sammenlignes disse med oplysningerne i ansøgningsmapperne i det centrale ETIAS-system. Det centrale ETIAS-system kontrollerer, om disse nye oplysninger svarer til en gyldig rejsetilladelse. Hvis dette er tilfældet, overfører det centrale ETIAS-system ansøgningsmappen til den nationale ETIAS-enhed i den medlemsstat, der har registreret de nye oplysninger, eller, hvis Europol har registreret de nye oplysninger, til den nationale ETIAS-enhed i medlemsstaten for det første planlagte ophold som anført af ansøgeren, jf. artikel 17, stk. 2, litra j). Denne nationale ETIAS-enhed vurderer risikoen for sikkerheden og inddrager rejsetilladelsen, hvis den konkluderer, at betingelserne for at udstede den ikke længere er opfyldt.
5. Hvis en registrering af nægtelse af indrejse er registreret i ind- og udrejsesystemet vedrørende indehaveren af en gyldig rejsetilladelse, og denne registrering er begrundet af grundene B eller I, der er opført på listen i bilag V, del B, til forordning (EU) 2016/399, overfører det centrale ETIAS-system ansøgningsmappen til den nationale ETIAS-enhed i den medlemsstat, der har nægtet indrejse. Denne nationale ETIAS-enhed vurderer, om betingelserne for at udstede rejsetilladelsen stadig er opfyldt, og inddrager rejsetilladelsen, hvis dette ikke er tilfældet.
6. Begrundelsen for en afgørelse om at inddrage en rejsetilladelse registreres i ansøgningsmappen af den medarbejder, der har foretaget den pågældende risikovurdering.
7. En ansøger, hvis rejsetilladelse er blevet inddraget, har ret til at påklage afgørelsen. Klagesager føres i den medlemsstat, der har truffet afgørelse om inddragelsen, i henhold til den pågældende medlemsstats nationale ret. Den ansvarlige medlemsstats nationale ETIAS-enhed underretter ansøgere om klageproceduren. Disse oplysninger gives på et af de officielle sprog i de lande, der er opført på listen i bilag II til forordning (EF) nr. 539/2001, og som den pågældende ansøger er statsborger i.
8. En rejsetilladelse kan inddrages på ansøgerens anmodning. Det er ikke muligt at påklage en inddragelse på denne basis. Hvis ansøgeren er til stede på en medlemsstats område, når en sådan anmodning indgives, får inddragelsen virkning på det tidspunkt, hvor ansøgeren har forladt området, og fra det tidspunkt den tilhørende ind- og udrejseregistrering er blevet foretaget i ind- og udrejsesystemet i overensstemmelse med artikel 16, stk. 3, og artikel 17, stk. 2, i forordning (EU) 2017/2226.

*Artikel 42***Meddelelse om annullering eller inddragelse af en rejsetilladelse**

Hvis en rejsetilladelse er blevet annulleret eller inddraget, skal ansøgeren omgående modtage en meddelelse herom via e-mailtjenesten, herunder:

- a) et tydeligt udsagn om, at rejsetilladelsen er annulleret eller inddraget, og ansøgningsnummeret for rejsetilladelsen
- b) en henvisning til den ansvarlige medlemsstats nationale ETIAS-enhed, der har annulleret eller inddraget rejsetilladelsen, og dens adresse
- c) et udsagn om grunden eller grundene til annulleringen eller inddragelsen af rejsetilladelsen med angivelse af den relevante grund fra listen i artikel 37, stk. 1 og 2, som gør det muligt for ansøgeren at indgive klage
- d) oplysninger om retten til at indgive klage og fristen herfor; et link til oplysningerne, der er omhandlet i artikel 16, stk. 7, på webstedet
- e) et klart udsagn om, at besiddelse af en gyldig rejsetilladelse er en opholdsbetingelse, som skal være opfyldt i hele varigheden af et kortvarigt ophold på medlemsstaternes område
- f) oplysninger om procedurerne for at udøve rettighederne i medfør af artikel 13-16 i forordning (EF) nr. 45/2001 og artikel 15-18 i forordning (EU) 2016/679; kontaktoplysningerne for den databeskyttelsesansvarlige i Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning, hos Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse og hos den nationale tilsynsmyndighed i den ansvarlige medlemsstat.

*Artikel 43***Oplysninger, der skal tilføjes ansøgningsmappen efter afgørelsen om at annullere eller inddrage en rejsetilladelse**

1. Når der er truffet afgørelse om at annullere eller inddrage en rejsetilladelse, tilføjer den ansvarlige medlemsstats nationale ETIAS-enhed, der har annulleret eller inddraget rejsetilladelsen, straks følgende oplysninger til ansøgningsmappen:

- a) statusoplysninger, der angiver, at rejsetilladelsen er blevet annulleret eller inddraget
- b) en henvisning til den ansvarlige medlemsstats nationale ETIAS-enhed, der har inddraget eller annulleret rejsetilladelsen, og dens adresse
- c) dato for afgørelsen om at annullere eller inddrage rejsetilladelsen.

2. Den ansvarlige medlemsstats nationale ETIAS-enhed, der har annulleret eller inddraget rejsetilladelsen, skal også i ansøgningsmappen enten angive grunden eller grundene til annulleringen eller inddragelsen fra listen i artikel 37, stk. 1 og 2, eller angive at rejsetilladelsen er inddraget på ansøgerens anmodning, jf. artikel 41, stk. 8.

*Artikel 44***Udstedelse af en rejsetilladelse med begrænset territorial gyldighed af humanitære årsager, af hensyn til nationale interesser eller på grund af internationale forpligtelser**

1. Når det vurderes, at en ansøgning opfylder betingelserne for at blive behandlet i artikel 19, kan den medlemsstat, som den berørte tredjelandstatsborger har til hensigt at rejse til, undtagelsesvis udstede en rejsetilladelse med begrænset territorial gyldighed, hvis denne medlemsstat finder det nødvendigt af humanitære årsager i overensstemmelse med dens nationale ret, af hensyn til nationale interesser eller på grund af internationale forpligtelser, selv om:

- a) den manuelle behandling, der er omhandlet i artikel 26, endnu ikke er afsluttet, eller
- b) der er givet afslag på en rejsetilladelse, eller den er blevet annulleret eller inddraget.

Sådanne tilladelser er som udgangspunkt kun gyldig på den udstedende medlemsstats område. De kan dog undtagelsesvist udstedes med en territorial gyldighed, der dækker mere end én medlemsstat, hvis enhver sådan medlemsstat samtykker vis deres nationale ETIAS-enhed. Hvis en national ETIAS-enhed overvejer at udstede en rejsetilladelse med begrænset territorial gyldighed, der dækker flere medlemsstater, hører den ansvarlige medlemsstats nationale ETIAS-enhed de pågældende medlemsstater.

Hvis der er anmodet om en rejsetilladelse med begrænset territorial gyldighed, eller en sådan rejsetilladelse er blevet udstedt, under de omstændigheder, der er omhandlet i litra a), skal dette ikke afbryde den manuelle behandling af ansøgningen, der tillader udstedelse af en rejsetilladelse uden begrænset territorial gyldighed.

2. Med henblik på stk. 1, og som omhandlet på det offentlige websted og i appen til mobilenheder, kan ansøgeren kontakte den centrale ETIAS-enhed med angivelse af sit ansøgningsnummer, den medlemsstat, som den pågældende har til hensigt at rejse til, og at rejsen foretages af humanitære årsager eller er knyttet til internationale forpligtelser. Når en sådan kontakt er taget, underretter den centrale ETIAS-enhed den nationale ETIAS-enhed i den medlemsstat, som tredjelandstatsborgeren har til hensigt at rejse til, og registrerer oplysningerne i ansøgningsmappen.

3. Den nationale ETIAS-enhed i den medlemsstat, som tredjelandstatsborgeren har til hensigt at rejse til, kan anmode om yderligere oplysninger eller dokumentation fra ansøgeren og kan fastsætte den frist, inden for hvilken de yderligere oplysninger eller den yderligere dokumentation skal indgives. En sådan anmodning sendes via den e-mailtjeneste, der er omhandlet i artikel 6, stk. 2, litra f), til den kontakt-e-mailadresse, der er registreret i ansøgningsmappen, og skal angive en liste over de sprog, som oplysningerne eller dokumentationen kan indgives på. Denne liste skal som minimum omfatte engelsk, fransk eller tysk, medmindre den omfatter et officielt sprog fra det tredjeland, som ansøgeren har anført at være statsborger i. Ansøgeren er ikke forpligtet til at fremlægge en officiel oversættelse til disse sprog. Ansøgeren fremlægger de yderligere oplysninger eller den yderligere dokumentation direkte for den nationale ETIAS-enhed via den sikre konto-tjeneste, der er omhandlet i artikel 6, stk. 2, litra g). Ved fremlæggelse af yderligere oplysninger eller dokumentation registrerer og lagrer det centrale ETIAS-system oplysningerne eller dokumentationen i ansøgningsmappen. De yderligere oplysninger eller den yderligere dokumentation, som registreres i ansøgningsmappen, må kun konsulteres med henblik på at vurdere og træffe afgørelse om ansøgningen, forvalte en klageprocedure eller behandle en ny ansøgning fra den samme ansøger.

4. En rejsetilladelse med begrænset territorial gyldighed er gyldig i højst 90 dage fra datoen for første indrejse på grundlag af denne tilladelse.

5. Rejsetilladelser udstedt i henhold til denne artikel kan være genstand for anmærkninger i henhold til artikel 36, stk. 2 eller 3.

6. Når der udstedes en rejsetilladelse med begrænset territorial gyldighed, skal følgende oplysninger tilføjes i ansøgningsmappen af den nationale ETIAS-enhed, der har udstedt tilladelsen:

- a) statusoplysninger, der angiver, at der er udstedt en rejsetilladelse med begrænset territorial gyldighed
- b) den eller de medlemsstater, som indehaveren af rejsetilladelsen har ret til at rejse til, og gyldighedsperioden for denne rejsetilladelse
- c) den nationale ETIAS-enhed i den medlemsstat, der har udstedt rejsetilladelsen med begrænset territorial gyldighed, og dens adresse
- d) dato for afgørelsen om at udstede rejsetilladelsen med begrænset territorial gyldighed
- e) en henvisning til de humanitære årsager, nationale interesser eller internationale forpligtelser, der er påberåbt
- f) eventuelle anmærkninger, som rejsetilladelsen er forsynet med, jf. artikel 36, stk. 2 og 3, sammen med en angivelse af grundene til denne anmærkning eller disse anmærkninger og yderligere oplysninger, der er relevante for efterfølgende kontrol, i tilfælde af artikel 36, stk. 2, og yderligere oplysninger, der er relevante for grænsemyndighederne, i tilfælde af artikel 36, stk. 3.

Når en national ETIAS-enhed udsteder en rejsetilladelse med begrænset territorial gyldighed, uden at ansøgeren har indgivet oplysninger eller dokumentation, registrerer og lagrer den nationale ETIAS-enhed fyldestgørende oplysninger eller dokumentation i ansøgningsmappen som begrundelse for denne afgørelse.

7. Hvis der er udstedt en rejsetilladelse med begrænset territorial gyldighed, skal ansøgeren modtage en meddelelse herom via e-mailtjenesten, herunder:

- a) et tydeligt udsagn om, at der er udstedt en rejsetilladelse med begrænset territorial gyldighed, og ansøgningsnummeret for rejsetilladelsen
- b) begyndelses- og udløbsdato for rejsetilladelsen med begrænset territorial gyldighed
- c) et tydeligt udsagn om, til hvilke medlemsstater indehaveren af rejsetilladelsen har ret til at rejse, og at den pågældende kun kan rejse inden for disse medlemsstaters område
- d) en påmindelse om, at besiddelse af en gyldig rejsetilladelse er en opholdsbetingelse, som skal være opfyldt i hele varigheden af et kortvarigt ophold på området for den medlemsstat, til hvilken rejsetilladelsen med begrænset territorial gyldighed er udstedt

- e) et link til den webtjeneste, der er omhandlet i artikel 13 i forordning (EU) 2017/2226, og som gør det muligt for tredjelandstatsborgere på ethvert tidspunkt at kontrollere den resterende varighed af deres tilladte ophold.

KAPITEL VII

TRANSPORTVIRKSOMHEDERS BRUG AF ETIAS

Artikel 45

Transportvirksomheders adgang til oplysninger med henblik på kontrol

1. Luft- og søtransportvirksomheder samt internationale transportvirksomheder, der befordrer grupper til lands i busser, sender en forespørgsel til ETIAS-informationssystemet for at kontrollere, om tredjelandstatsborgere, der er omfattet af kravet om en rejsetilladelse, er i besiddelse af en gyldig rejsetilladelse.

2. Sikker adgang til gatewayfaciliteten for transportvirksomheder som omhandlet i artikel 6, stk. 2, litra k), herunder muligheden for at anvende mobile tekniske løsninger, skal gøre det muligt for transportvirksomheder at foretage den i denne artikels stk. 1 omhandlede forespørgsel, inden en passager går om bord. Transportvirksomheden giver oplysningerne i den maskinlæsbare del af rejsedokumentet og angiver indrejsemedlemsstaten. Som en undtagelse herfra har transportvirksomheden i tilfælde af lufthavnstransit ikke pligt til at kontrollere, om tredjelandstatsborgere er i besiddelse af en gyldig rejsetilladelse.

ETIAS-informationssystemet giver gennem gatewayfaciliteten for transportvirksomheder transportvirksomheder svar på, om personen har en gyldig rejsetilladelse eller ej, ved at angive »OK/NOT OK«. Hvis der er udstedt en rejsetilladelse med begrænset territorial gyldighed i henhold til artikel 44, skal det centrale ETIAS-systems svar tage hensyn til den eller de medlemsstater, som tilladelsen er gyldig til, og den indrejsemedlemsstat, som transportvirksomheden har angivet. Transportvirksomheder kan lagre de sendte oplysninger og de modtagne svar i overensstemmelse med gældende ret. Et OK/NOT OK-svar kan ikke betragtes som en afgørelse om at tillade eller nægte indrejse i overensstemmelse med forordning (EU) 2016/399.

Kommissionen vedtager ved hjælp af gennemførelsesretsakter detaljerede regler om betingelserne for drift af gatewayfaciliteten for transportvirksomheder og de databeskyttelses- og sikkerhedsregler, der skal finde anvendelse. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 90, stk. 2.

3. Kommissionen etablerer ved hjælp af gennemførelsesretsakter en autentifikationsordning, der udelukkende er forbeholdt transportvirksomheder, for at give behørigt autoriseret personale hos transportvirksomhederne adgang til gatewayfaciliteten for transportvirksomheder med henblik på denne artikels stk. 2. I forbindelse med indførelsen af autentifikationsordningen tages der hensyn til informationssikkerhedsrisikostyring og principperne om databeskyttelse gennem design og standardindstillinger. Sådanne gennemførelsesretsakter vedtages efter den undersøgelsesprocedure, der er omhandlet i artikel 90, stk. 2.

4. Gatewayfaciliteten for transportvirksomheder skal anvende en særskilt skrivebeskyttet database, der opdateres daglig via envejsudtræk af den mindst nødvendige delmængde af ETIAS-oplysninger. eu-LISA er ansvarligt for sikkerheden for gatewayfaciliteten for transportvirksomheder, for sikkerheden for de personoplysninger, som gatewayfaciliteten indeholder, og for processen for udtræk af personoplysninger til den særskilte skrivebeskyttede database.

5. De transportvirksomheder, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, er underlagt de sanktioner, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 26, stk. 2, i konventionen om gennemførelse af Schengenaf talen af 14. juni 1985 mellem regeringerne for staterne i Den Økonomiske Union Benelux, Forbundsrepublikken Tyskland og Den Franske Republik om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser (»Schengengennemførelseskonventionen«) og artikel 4 i Rådets direktiv 2001/51/EF ⁽¹⁾, når de befordrer tredjelandstatsborgere, der, selv om de er omfattet af kravet om en rejsetilladelse, ikke er i besiddelse af en gyldig rejsetilladelse.

6. Hvis de transportvirksomheder, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, uanset denne artikels stk. 5 i forbindelse med de samme tredjelandstatsborgere allerede er underlagt de sanktioner, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 26, stk. 2, i konventionen om gennemførelse af Schengenaf talen og artikel 4 i direktiv 2001/51/EF, finder de i denne artikels stk. 5 omhandlede sanktioner ikke anvendelse.

7. Med henblik på gennemførelsen af stk. 5 eller for at bilægge enhver tvist, der måtte opstå i forbindelse med anvendelsen heraf, fører eu-LISA logge over al databehandling, som transportvirksomheder foretager i gatewayfaciliteten for transportvirksomheder. Disse logge skal vise datoen og tidspunktet for hver handling, de oplysninger, der er anvendt til søgningen, de oplysninger, som gatewayfaciliteten for transportvirksomheder har fremsendt, og navnet på den pågældende transportvirksomhed.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2001/51/EF af 28. juni 2001 om fastsættelse af supplerende bestemmelser til artikel 26 i konventionen om gennemførelse af Schengenaf talen af 14. juni 1985 (EFT L 187 af 10.7.2001, s. 45).

Logge skal lagres i to år. Logge skal beskyttes ved hjælp af passende foranstaltninger mod adgang uden bemyndigelse.

8. Hvis tredjelandstatsborgere nægtes indrejse, er enhver transportvirksomhed, der har bragt dem til de ydre grænser ad luft- eller søvejen eller over land, forpligtet til omgående at tage ansvaret for dem igen. På anmodning fra grænsemyndighederne er transportvirksomhederne forpligtet til at bringe tredjelandstatsborgere tilbage til enten det tredjeland, hvorfra befordringen er sket, det tredjeland, der har udstedt det anvendte rejsedokument, eller ethvert tredjeland, hvor de er sikret indrejse.

9. Uanset stk. 1 er den kontrol, som er omhandlet i stk. 1, valgfri for virksomheder, der befordrer grupper til lands i busser, i de første tre år efter idriftsættelsen af ETIAS, og bestemmelserne i stk. 5 finder ikke anvendelse på dem.

Artikel 46

Nødprocedurer, i tilfælde af at transportvirksomhedernes adgang til oplysningerne er teknisk umulig

1. Hvis det er teknisk umuligt at foretage den forespørgsel, der er omhandlet i artikel 45, stk. 1, pga. en driftsfejl i hvilken som helst del af ETIAS-informationssystemet, fritages transportvirksomhederne for forpligtelsen til at kontrollere, om passagerer er i besiddelse af en gyldig rejsetilladelse. Hvis eu-LISA registrerer en sådan driftsfejl, underretter den centrale ETIAS-enhed transportvirksomhederne. Den underretter også transportvirksomhederne, når driftsfejlen er udbedret. Hvis transportvirksomhederne registrerer en sådan driftsfejl, kan de underrette den centrale ETIAS-enhed.

2. Sanktionerne i artikel 45, stk. 5, pålægges ikke transportvirksomhederne i de tilfælde, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1.

3. Hvis det af andre grunde end en driftsfejl i hvilken som helst del af ETIAS-informationssystemet i en længere periode er teknisk umuligt for en transportvirksomhed at foretage den forespørgsel, der er omhandlet i artikel 45, stk. 1, underretter den transportvirksomhed den centrale ETIAS-enhed.

4. Kommissionen fastsætter ved hjælp af en gennemførelsesretsakt detaljerede regler de nærmere detaljer for de i denne artikel omhandlede nødprocedurer. Denne gennemførelsesretsakt vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 90, stk. 2.

KAPITEL VIII

GRÆNSEMYNDIGHEDERNES BRUG AF ETIAS VED DE YDRE GRÆNSER

Artikel 47

Adgang til oplysninger med henblik på kontrol ved de ydre grænser

1. De grænsemyndigheder, der har kompetence til at foretage ind- og udrejsekontrol ved overgangssteder ved de ydre grænser i overensstemmelse med forordning (EU) 2016/399, søger i det centrale ETIAS-system ved anvendelse af oplysningerne i den maskinlæsbare del af rejsedokumentet.

2. Det centrale ETIAS-system svarer ved at angive:

a) om personen har en gyldig rejsetilladelse, og, i tilfælde af en rejsetilladelse med begrænset territorial gyldighed udstedt i henhold til artikel 44, i hvilken eller hvilke medlemsstater den er gyldig i

b) enhver anmærkning tilføjet til rejsetilladelsen i henhold til artikel 36, stk. 2 og 3

c) om rejsetilladelsen udløber inden for de næste 90 dage, og den resterende gyldighedsperiode

d) de oplysninger, der er omhandlet i artikel 17, stk. 2, litra k) og l).

3. Hvis rejsetilladelsen udløber inden for de næste 90 dage, oplyser grænsemyndighederne indehaveren af den pågældende rejsetilladelse om den resterende gyldighedsperiode, om muligheden for at indgive en ansøgning om en ny rejsetilladelse, selv under et ophold på medlemsstaternes område, og om forpligtelsen til at være i besiddelse af en gyldig rejsetilladelse for hele varigheden af et kortvarigt ophold. Disse oplysninger gives enten af grænsevagten på tidspunktet for ind- eller udrejsekontrol eller ved hjælp af udstyr, der er installeret ved grænseovergangsstedet, og som gør det muligt for tredjelandstatsborgeren at konsultere det i artikel 31 omhandlede kontrolværktøj. Oplysningerne gives også via det i artikel 16 omhandlede offentlige websted. Det centrale ETIAS-system giver også automatisk indehaveren af en rejsetilladelse samme oplysninger via e-mailtjenesten.

4. Hvis det centrale ETIAS-system svarer ved at angive en anmærkning tilføjet til en rejsetilladelse i henhold til artikel 36, stk. 2, foretager grænsemyndighederne efterfølgende kontrol. Med henblik på den efterfølgende kontrol er de bemyndiget til at konsultere de yderligere oplysninger, der er tilføjet i ansøgningsmappen i overensstemmelse med artikel 39, stk. 1, litra e), eller artikel 44, stk. 6, litra f).

Hvis det centrale ETIAS-system svarer ved at angive en anmærkning som omhandlet i artikel 36, stk. 3, og hvis yderligere kontrol er nødvendig, kan grænsemyndighederne få adgang til det centrale ETIAS-system for at indhente de yderligere oplysninger, der er omhandlet i artikel 39, stk. 1, litra e), eller artikel 44, stk. 6, litra f).

Artikel 48

Nødprocedurer, i tilfælde af at adgang til oplysninger ved de ydre grænser er teknisk umulig

1. Hvis det er teknisk umuligt at foretage den søgning, der er omhandlet i artikel 47, stk. 1, pga. en driftsfejl i hvilken som helst del af ETIAS-informationssystemet, underretter den centrale ETIAS-enhed grænsemyndighederne og medlemsstaternes nationale ETIAS-enheder.

2. Hvis det er teknisk umuligt at foretage den søgning, der er omhandlet i artikel 47, stk. 1, pga. en driftsfejl i den nationale grænseinfrastruktur i en medlemsstat, underretter grænsemyndighederne den centrale ETIAS-enhed og den pågældende medlemsstats nationale ETIAS-enhed. Den centrale ETIAS-enhed underretter herefter omgående eu-LISA og Kommissionen.

3. I begge de tilfælde, der er omhandlet i denne artikels stk. 1 og 2, følger grænsemyndighederne deres nationale beredskabsplaner. I overensstemmelse med forordning (EU) 2016/399 kan en national beredskabsplan bemyndige grænsemyndighederne til midlertidigt at fravige forpligtelsen til at søge i det centrale ETIAS-system som omhandlet i nærværende forordnings artikel 47, stk. 1.

4. Kommissionen vedtager ved hjælp af gennemførelsesretsakter modelberedskabsplaner for de tilfælde, der er omhandlet i denne artikels stk. 1 og 2, herunder de procedurer, som grænsemyndighederne skal følge. Sådanne gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 90, stk. 2. Medlemsstaterne vedtager deres nationale beredskabsplaner på grundlag af modelberedskabsplaner, der om nødvendigt tilpasses på nationalt plan.

KAPITEL IX

INDVANDRINGSMYNDIGHEDERS BRUG AF ETIAS

Artikel 49

Indvandringsmyndigheders adgang til oplysninger

1. Med henblik på at kontrollere eller verificere, om betingelserne for indrejse eller ophold på medlemsstaternes område er opfyldt, og med henblik på at træffe hensigtsmæssige foranstaltninger i denne forbindelse har medlemsstaternes indvandringsmyndigheder adgang til at foretage søgning i det centrale ETIAS-system ved brug af de oplysninger, der er omhandlet i artikel 17, stk. 2, litra a)-e).

2. Adgang til det centrale ETIAS-system i henhold til denne artikels stk. 1 tillades kun, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- a) der er foretaget en forudgående søgning i ind- og udrejsesystemet i henhold til artikel 26 i forordning (EU) 2017/2226, og
- b) resultatet af denne søgning angiver, at ind- og udrejsesystemet ikke indeholder en indrejseregistrering, der svarer til en tredjelandstatsborgers tilstedeværelse på medlemsstaternes område.

Om nødvendigt verificeres opfyldelsen af de betingelser, der er omhandlet i dette stykkes første afsnit, litra a) og b), ved at tilgå loggene i ind- og udrejsesystemet, jf. artikel 46 i forordning (EU) 2017/2226, som svarer til den søgning, der er omhandlet i dette stykkes første afsnit, litra a), og til det svar, der er omhandlet i det pågældende afsnit, litra b).

3. Det centrale ETIAS-system svarer ved at angive, om personen har en gyldig rejsetilladelse eller ej, og, i tilfælde af en rejsetilladelse med begrænset territorial gyldighed som udstedt i henhold til artikel 44, de medlemsstater, som rejsetilladelsen er gyldig i. Det centrale ETIAS-system angiver også, om rejsetilladelsen udløber inden for de næste 90 dage og den resterende gyldighedsperiode.

Hvis der er tale om mindreårige, skal indvandringsmyndighederne også have adgang til oplysninger om indehaveren af forældremyndigheden eller værgen for den rejsende som omhandlet i artikel 17, stk. 2, litra k).

KAPITEL X

PROCEDURE OG BETINGELSER FOR ADGANG TIL DET CENTRALE ETIAS-SYSTEM MED HENBLIK PÅ RETSHÅNDHÆVELSE*Artikel 50***Medlemsstaternes udpegede myndigheder**

1. Medlemsstaterne udpeger de myndigheder, der har ret til at anmode om søgning i de oplysninger, der er registreret i det centrale ETIAS-system, med henblik på at forebygge, afsløre og efterforske terrorhandlinger eller andre alvorlige strafbare handlinger.
2. Hver medlemsstat udpeger et centralt adgangspunkt, der skal have adgang til det centrale ETIAS-system. Det centrale adgangspunkt kontrollerer, at de betingelser for at anmode om adgang til det centrale ETIAS-system, der er fastsat i artikel 52, er opfyldt.

Den udpegede myndighed og det centrale adgangspunkt kan være en del af samme organisation, hvis det er tilladt i henhold til national ret, men det centrale adgangspunkt skal handle fuldstændig uafhængigt af de udpegede myndigheder, når det udfører sine opgaver i henhold til denne forordning. Det centrale adgangspunkt skal være adskilt fra de udpegede myndigheder og må ikke modtage instrukser fra dem med hensyn til resultaterne af kontrollen, som det gennemfører uafhængigt.

Medlemsstaterne kan udpege mere end ét centralt adgangspunkt for at afspejle deres organisatoriske og forvaltningsmæssige strukturer i forbindelse med opfyldelse af deres forfatningsmæssige eller andre retlige krav.

Medlemsstaterne meddeler eu-LISA og Kommissionen, hvem deres udpegede myndigheder og centrale adgangspunkter er, og kan til enhver tid ændre eller erstatte deres meddelelser.

3. På nationalt plan fører hver medlemsstat en liste over operationelle enheder inden for de udpegede myndigheder, der er bemyndiget til at anmode om søgning i de oplysninger, der er lagret i det centrale ETIAS-system, gennem de centrale adgangspunkter.

4. Kun behørigt bemyndiget personale hos de centrale adgangspunkter har ret til at få adgang til det centrale ETIAS-system i overensstemmelse med artikel 51 og 52.

*Artikel 51***Procedure for adgang til det centrale ETIAS-system med henblik på retshåndhævelse**

1. En operationel enhed som omhandlet i artikel 50, stk. 3, indgiver en begrundet elektronisk eller skriftlig anmodning om søgning i et specifikt sæt oplysninger, der er lagret i det centrale ETIAS-system, til et centralt adgangspunkt som omhandlet i artikel 50, stk. 2. Hvis der anmodes om søgning i de oplysninger, der er omhandlet i artikel 17, stk. 2, litra i), og artikel 17, stk. 4, litra a)-c), skal den begrundede elektroniske eller skriftlige anmodning indeholde en begrundelse for, hvorfor det er nødvendigt at søge i disse specifikke oplysninger.
2. Efter modtagelse af anmodningen om adgang kontrollerer det centrale adgangspunkt, om betingelserne for adgang som omhandlet i artikel 52 er opfyldt, herunder ved at kontrollere om anmodningen om søgning i de oplysninger, der er omhandlet i artikel 17, stk. 2, litra i), og artikel 17, stk. 4, litra a)-c), er begrundet.
3. Hvis betingelserne for adgang som omhandlet i artikel 52 er opfyldt, behandler det centrale adgangspunkt anmodningen. De oplysninger, der er lagret i det centrale ETIAS-system, som det centrale adgangspunkt gives adgang til, sendes til den operationelle enhed, der indgav anmodningen, på en sådan måde, at oplysningernes sikkerhed ikke bringes i fare.
4. I et hastetilfælde, hvor det er nødvendigt at forebygge en overhængende fare for en persons liv i tilknytning til en terrorhandling eller en anden alvorlig strafbar handling, behandler det centrale adgangspunkt anmodningen omgående og kontrollerer først efterfølgende, om alle betingelserne i artikel 52 er opfyldt, herunder om der rent faktisk var tale om et hastetilfælde. Den efterfølgende kontrol skal finde sted uden unødigt ophold og under alle omstændigheder senest syv arbejdsdage efter behandlingen af anmodningen.

Hvis en efterfølgende kontrol viser, at søgningen i eller adgangen til oplysninger, der er registreret i det centrale ETIAS-system, ikke var berettiget, sletter alle de myndigheder, der fik adgang til oplysningerne, de oplysninger, de fik adgang til fra det centrale ETIAS-system. Myndighederne underretter det relevante centrale adgangspunkt i den medlemsstat, hvor anmodningen blev fremsat, om sletningen.

*Artikel 52***Betingelser for adgang til de oplysninger, der er registreret i det centrale ETIAS-system, for medlemsstaternes udpegede myndigheder**

1. De udpegede myndigheder kan anmode om søgning i de oplysninger, der er lagret i det centrale ETIAS-system, hvis alle følgende betingelser er opfyldt:
 - a) Adgang til søgning er nødvendig med henblik på forebyggelse, afsløring eller efterforskning af en terrorhandling eller anden alvorlig strafbar handling
 - b) adgang til søgning er nødvendig og står i et rimeligt forhold til formålet i en bestemt sag, og
 - c) der er dokumentation for eller rimelig grund til at antage, at søgning i de oplysninger, der er lagret i det centrale ETIAS-system, vil bidrage til at forebygge, afsløre eller efterforske en af de pågældende strafbare handlinger, navnlig når der er begrundet mistanke om, at den mistænkte, gerningsmanden eller offeret for en terrorhandling eller en anden alvorlig strafbar handling hører under en kategori af rejsende, der er omfattet af denne forordning.
2. Søgning i det centrale ETIAS-system er begrænset til søgning på en eller flere af følgende oplysninger, der er registreret i ansøgningsmappen:
 - a) efternavn og, hvis tilgængelige, fornavn(e)
 - b) andre navne (kaldenavn(e), kunstnernavn(e), sædvanlige navn(e))
 - c) rejседokumentets nummer
 - d) bopælsadresse
 - e) e-mailadresse
 - f) telefonnummer
 - g) IP-adresse.
3. Søgning i det centrale ETIAS-system på de i stk. 2 nævnte oplysninger kan kombineres med følgende oplysninger i ansøgningsmappen for derved at indsnævre søgningen:
 - a) nationalitet(er)
 - b) køn
 - c) fødselsdato eller aldersgruppe.
4. Søgning i det centrale ETIAS-system giver i tilfælde af et hit i forhold til oplysningerne i ansøgningsmappen adgang til de oplysninger, der er omhandlet i artikel 17, stk. 2, litra a)-g) og j)-m), som er registreret i den pågældende ansøgningsmappe, og til de oplysninger, der er registreret i den pågældende ansøgningsmappe om udstedelse af, afslag på, annullering eller inddragelse af en rejsetilladelse, jf. artikel 39 og 43. Der gives kun adgang til de oplysninger, der er omhandlet i artikel 17, stk. 2, litra i), og artikel 17, stk. 4, litra a)-c), registreret i ansøgningsmappen, hvis en operationel enhed udtrykkeligt har anmodet om søgning i disse oplysninger i en begrundet elektronisk eller skriftlig anmodning indgivet i overensstemmelse med artikel 51, stk. 1, og denne anmodning er blevet uafhængigt kontrolleret og godkendt af det centrale adgangspunkt. Søgning i det centrale ETIAS-system giver ikke adgang til oplysningerne om ansøgerens uddannelse som omhandlet i artikel 17, stk. 2, litra h).

*Artikel 53***Procedure og betingelser for Europol's adgang til de oplysninger, der er registreret i det centrale ETIAS-system**

1. Med henblik på artikel 1, stk. 2, kan Europol anmode om søgning i de oplysninger, der er lagret i det centrale ETIAS-system, og indgive en begrundet elektronisk anmodning til den centrale ETIAS-enhed om søgning på et specifikt sæt oplysninger i det centrale ETIAS-system. Hvis der anmodes om søgning i de oplysninger, der er omhandlet i artikel 17, stk. 2, litra i), og artikel 17, stk. 4, litra a)-c), skal den begrundede elektroniske anmodning indeholde en begrundelse for, hvorfor det er nødvendigt at søge i disse specifikke oplysninger.
2. Den begrundede anmodning skal indeholde dokumentation for, at alle følgende betingelser er opfyldt:
 - a) Søgningen er nødvendig med henblik på at støtte og styrke medlemsstaternes indsats for at forebygge, afsløre eller efterforske terrorhandling eller andre alvorlige strafbare handlinger, der er omfattet af Europol's mandat

- b) søgningen er nødvendig og står i et rimeligt forhold til formålet i en bestemt sag
- c) søgningen begrænses til søgning på de oplysninger, der er omhandlet i artikel 52, stk. 2, i kombination med de oplysninger, der er anført i artikel 52, stk. 3, om nødvendigt, og
- d) der er dokumentation for eller rimelig grund til at antage, at søgningen vil bidrage til at forebygge, afsløre eller efterforske en af de pågældende strafbare handlinger, navnlig når der er begrundet mistanke om, at den mistænkte, gerningsmanden eller offeret i forbindelse med en terrorhandling eller en anden alvorlig strafbar handling hører under en kategori af rejsende, der er omfattet af denne forordning.
3. Europol's anmodninger om søgning i de oplysninger, der er lagret i det centrale ETIAS-system, kontrolleres først af en specialiseret enhed af behørigt bemyndigede Europolansatte, som effektivt og rettidigt undersøger, om anmodningen opfylder alle betingelserne i stk. 2.
4. Søgning i det centrale ETIAS-system giver i tilfælde af et hit i forhold til de oplysninger, der er lagret i en ansøgningsmappe, adgang til de oplysninger, der er omhandlet i artikel 17, stk. 2, litra a)-g) og j)-m), og til de oplysninger, der er tilføjet i den pågældende ansøgningsmappe om udstedelse af, afslag på, annullering eller inddragelse af en rejsetilladelse, jf. artikel 39 og 43. Der gives kun adgang til de oplysninger, der er omhandlet i artikel 17, stk. 2, litra i), og artikel 17, stk. 4, litra a)-c), som tilføjet i ansøgningsmappen, hvis Europol udtrykkeligt har anmodet om søgning i disse oplysninger. Søgning i det centrale ETIAS-system giver ikke adgang til oplysningerne om uddannelse som omhandlet i artikel 17, stk. 2, litra h).
5. Når den specialiserede enhed af behørigt bemyndigede Europolansatte har godkendt anmodningen, behandler den centrale ETIAS-enhed anmodningen om søgning i de oplysninger, der er lagret i det centrale ETIAS-system. Den sender de oplysninger, der er anmodet om, på en sådan måde, at oplysningernes sikkerhed ikke bringes i fare.

KAPITEL XI

LAGRING OG ÆNDRING AF OPLYSNINGER

Artikel 54

Lagring af oplysninger

1. Hver ansøgningsmappe lagres i det centrale ETIAS-system i:
- a) rejsetilladelsens gyldighedsperiode
- b) fem år efter den seneste afgørelse om at give afslag på, annullere eller inddrage en rejsetilladelse i overensstemmelse med artikel 37, 40 og 41. Hvis oplysningerne i et register, en mappe eller en indberetning i et af EU-informations-systemerne, Europoloplysningerne, INTERPOL's databaser SLTD eller TDAWN, ETIAS-overvågningslisten eller de ETIAS-screeningregler, der har givet anledning til sådan en afgørelse, slettes inden udløbet af denne femårsperiode, slettes ansøgningsmappen inden for syv dage fra datoen for sletningen af oplysninger i dette register, denne mappe eller denne indberetning. Med henblik herpå kontrollerer det centrale ETIAS-system regelmæssigt og automatisk, om betingelserne for lagring af de i dette punkt omhandlede ansøgningsmapper stadig er opfyldt. Hvis de ikke længere er opfyldt, sletter det centrale ETIAS-system automatisk ansøgningsmapperne.
2. Med henblik på at lette en ny ansøgning efter udløbet af ETIAS-rejsetilladelsens gyldighedsperiode må en ansøgningsmappe lagres i det centrale ETIAS-system i en yderligere periode på højst tre år fra udløbet af rejsetilladelsens gyldighedsperiode, og kun hvis ansøgeren efter en anmodning om samtykke frit og udtrykkeligt giver samtykke ved hjælp af en elektronisk underskrevet erklæring. Anmodninger om samtykke forelægges på en måde, som klart kan skelnes fra andre forhold, i en letforståelig og lettilgængelig form og i et klart og enkelt sprog i overensstemmelse med artikel 7 i forordning (EU) 2016/679.

Der skal anmodes om samtykke efter tilvejebringelsen af de automatiske oplysninger i henhold til artikel 15, stk. 2. De automatiske tilvejebragte oplysninger skal minde ansøgeren om formålet med datalagringen i overensstemmelse med de oplysninger, der er omhandlet i artikel 71, litra o), og muligheden for til enhver tid at trække et givet samtykke tilbage

Ansøgeren kan trække sit samtykke tilbage til enhver tid i overensstemmelse med artikel 7, stk. 3, i forordning (EU) 2016/679. Hvis ansøgeren trækker sit samtykke tilbage, slettes ansøgningsmappen automatisk i det centrale ETIAS-system.

eu-LISA skal udvikle et værktøj, som gør det muligt for ansøgere at give og tilbagetrække deres samtykke. Dette værktøj gøres tilgængeligt via det dertil beregnede offentlige websted eller via app til mobilenheder.

Kommissionen vedtager delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 89 med henblik på nærmere at fastlægge det værktøj, som ansøgere skal anvende til at give og tilbagetrække deres samtykke.

3. Ved udløbet af lagringsperioden slettes ansøgningsmappen automatisk i det centrale ETIAS-system.

Artikel 55

Ændring af oplysninger og sletning af oplysninger før tid

1. Den centrale ETIAS-enhed og de nationale ETIAS-enheder har pligt til at ajourføre oplysningerne i det centrale ETIAS-system og sikre, at de er nøjagtige. Den centrale ETIAS-enhed og de nationale ETIAS-enheder har ikke ret til at ændre de oplysninger i ansøgningsskemaet, som ansøgeren har tilføjet direkte, jf. artikel 17, stk. 2, 3 eller 4.

2. Hvis den centrale ETIAS-enhed har dokumentation for, at de oplysninger, som den centrale ETIAS-enhed har registreret i det centrale ETIAS-system, faktisk er unøjagtige, eller at oplysningerne er blevet behandlet i det centrale ETIAS-system i strid med denne forordning, kontrollerer den de pågældende oplysninger og ændrer eller sletter dem om nødvendigt straks i det centrale ETIAS-system.

3. Hvis den ansvarlige medlemsstat har dokumentation for, at de oplysninger, der er registreret i det centrale ETIAS-system, faktisk er unøjagtige, eller at oplysningerne er blevet behandlet i det centrale ETIAS-system i strid med denne forordning, kontrollerer dens nationale ETIAS-enhed de pågældende oplysninger og ændrer eller sletter dem om nødvendigt straks i det centrale ETIAS-system.

4. Hvis den centrale ETIAS-enhed har dokumentation for, at de oplysninger, der er lagret i det centrale ETIAS-system, faktisk er unøjagtige, eller at oplysningerne er blevet behandlet i det centrale ETIAS-system i strid med denne forordning, kontakter den den ansvarlige medlemsstats nationale ETIAS-enhed inden for 14 dage. Hvis en anden medlemsstat end den ansvarlige medlemsstat har en sådan dokumentation, kontakter den den centrale ETIAS-enhed eller den ansvarlige medlemsstats nationale ETIAS-enhed inden for 14 dage. Den centrale ETIAS-enhed eller den ansvarlige medlemsstats nationale ETIAS-enhed kontrollerer inden for én måned, at oplysningerne er nøjagtige, og at behandlingen af dem er lovlig og ændrer eller sletter om nødvendigt straks oplysningerne i det centrale ETIAS-system.

5. Hvis en tredjelandstatsborger har erhvervet statsborgerskab i en medlemsstat eller er omfattet af anvendelsesområdet for artikel 2, stk. 2, litra a)- c), kontrollerer myndighederne i den pågældende medlemsstat, om personen har en gyldig rejsetilladelse, og sletter, hvis det er relevant, straks ansøgningsmappen i det centrale ETIAS-system. Den myndighed, der er ansvarlig for sletningen af en ansøgningsmappe, er:

a) den nationale ETIAS-enhed i den medlemsstat, der har udstedt rejsedokumentet, jf. artikel 2, stk. 2, litra a)

b) den nationale ETIAS-enhed i den medlemsstat, hvor den pågældende har erhvervet statsborgerskab

c) den nationale ETIAS-enhed i den medlemsstat, der har udstedt opholdskortet eller opholdstilladelsen.

6. Hvis en tredjelandstatsborger er blevet omfattet af artikel 2, stk. 2, litra d), e), f) eller l), kan den pågældende oplyse de kompetente myndigheder i den medlemsstat, der har udstedt opholdstilladelsen, det ensartede visum eller det nationale visum til længerevarende ophold omhandlet i den pågældende artikel, om, at vedkommende har en gyldig rejsetilladelse, og kan anmode om at få slettet den dertil hørende ansøgningsmappe i det centrale ETIAS-system. Myndighederne i den pågældende medlemsstat kontrollerer, om denne person har en gyldig rejsetilladelse. Hvis det bekræftes, at denne person er indehaver af en sådan tilladelse, sletter den nationale ETIAS-enhed i den medlemsstat, der har udstedt opholdstilladelsen, det ensartede visum eller det nationale visum til længerevarende ophold, straks ansøgningsmappen i det centrale ETIAS-system.

7. Hvis en tredjelandstatsborger er blevet omfattet af artikel 2, stk. 2, litra g), kan den pågældende oplyse de kompetente myndigheder i den medlemsstat, som vedkommende dernæst indrejser i, om denne ændring. Denne medlemsstat kontakter den centrale ETIAS-enhed inden for en frist på 14 dage. Den centrale ETIAS-enhed kontrollerer inden for en frist på én måned, om oplysningerne er nøjagtige, og sletter om nødvendigt straks ansøgningsmappen i det centrale ETIAS-system.

8. Uden at det berører en eventuel administrativ eller udenretslig klageadgang, skal individer have adgang til et effektivt retsmiddel for at sikre, at oplysninger i ETIAS ændres eller slettes.

KAPITEL XII

DATABESKYTTELSE

Artikel 56

Databeskyttelse

1. Forordning (EF) nr. 45/2001 finder anvendelse på behandling af personoplysninger i Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning og eu-LISA.
2. Forordning (EU) 2016/679 finder anvendelse på behandling af personoplysninger foretaget af de nationale ETIAS-enheder, der vurderer ansøgninger, af grænsemyndighederne og af indvandringsmyndighederne.

Hvis den nationale ETIAS-enheds behandling af personoplysninger foretages af kompetente myndigheder, der vurderer ansøgninger med henblik på at forebygge, afsløre eller efterforske terrorhandlinger eller andre alvorlige strafbare handlinger, finder direktiv (EU) 2016/680 anvendelse.

Hvis den nationale ETIAS-enhed træffer afgørelse om at udstede, give afslag på, inddrage eller annullere en rejsetilladelse, finder forordning (EU) 2016/679 anvendelse.

3. Direktiv (EU) 2016/680 finder anvendelse på de af medlemsstaterne udpegede myndigheders behandling af personoplysninger til formålene i denne forordnings artikel 1, stk. 2.
4. Forordning (EU) 2016/794 finder anvendelse på Europol's behandling af personoplysninger i overensstemmelse med nærværende forordnings artikel 29 og 53.

Artikel 57

Dataansvarlig

1. Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning betragtes som dataansvarlig, jf. artikel 2, litra d), i forordning (EF) nr. 45/2001 i forbindelse med behandlingen af personoplysninger i det centrale ETIAS-system. I forbindelse med forvaltning af informationssikkerhed i det centrale ETIAS-system betragtes eu-LISA som en dataansvarlig.
2. Hvad angår en medlemsstats behandling af personoplysninger i det centrale ETIAS-system, er det den nationale ETIAS-enhed, som i overensstemmelse med artikel 4, nr. 7), i forordning (EU) 2016/679 betragtes som dataansvarlig. Den har det centrale ansvar for denne medlemsstats behandling af personoplysninger i det centrale ETIAS-system.

Artikel 58

Databehandler

1. eu-LISA betragtes som databehandler, jf. artikel 2, litra e), i forordning (EF) nr. 45/2001, i forbindelse med behandling af personoplysninger i ETIAS-informationssystemet.
2. eu-LISA sikrer, at ETIAS-informationssystemet drives i overensstemmelse med denne forordning.

Artikel 59

Databehandlingssikkerhed

1. eu-LISA, den centrale ETIAS-enhed og de nationale ETIAS-enheder garanterer sikkerheden i forbindelse med behandlingen af personoplysninger i henhold til denne forordning. eu-LISA, den centrale ETIAS-enhed og de nationale ETIAS-enheder samarbejder om datasikkerhedsrelaterede opgaver.
2. eu-LISA træffer de nødvendige foranstaltninger for at garantere ETIAS-informationssystemets sikkerhed, jf. dog artikel 22 i forordning (EF) nr. 45/2001.
3. eu-LISA, den centrale ETIAS-enhed og de nationale ETIAS-enheder vedtager de nødvendige foranstaltninger, herunder en plan for sikkerhed og en plan for forretningskontinuitet og katastrofeberedskab, jf. dog artikel 22 i forordning (EF) nr. 45/2001 og artikel 32 og 34 i forordning (EU) 2016/679, med henblik på:
 - a) fysisk at beskytte oplysninger, herunder ved at udarbejde beredskabsplaner for beskyttelsen af vigtig infrastruktur

- b) at forhindre uautoriserede personer i at få adgang til den sikre webtjeneste, e-mailtjenesten, den sikre kontotjeneste, gatewayfaciliteten for transportvirksomheder, kontrolværktøjet for ansøgere og samtykkeværktøjet for ansøgere
- c) at forhindre uautoriserede personer i at få adgang til databehandlingsudstyr og nationale anlæg i overensstemmelse med formålene med ETIAS
- d) at forhindre uautoriseret læsning, kopiering, ændring eller sletning af datamedier
- e) at forhindre uautoriseret indlæsning af oplysninger og uautoriseret inspektion, ændring eller sletning af de registrerede personoplysninger
- f) at forhindre uautoriserede personers brug af automatiserede databehandlingssystemer ved anvendelse af datakommunikationsudstyr
- g) at forhindre uautoriseret behandling af oplysninger i det centrale ETIAS-system og enhver uautoriseret ændring eller sletning af oplysninger, som er blevet behandlet i det centrale ETIAS-system
- h) at sikre, at personer, der er autoriseret til at få adgang til ETIAS-informationssystemet, kun har adgang til de oplysninger, der er omfattet af deres adgangstilladelse, ved hjælp af individuelle og entydige brugeridentiteter og fortrolige adgangsmetoder
- i) at sikre, at alle myndigheder med ret til adgang til ETIAS-informationssystemet opretter profiler, der beskriver, hvilken funktion og hvilket ansvar, de personer, der har adgang til oplysningerne, har, og stiller disse profiler til rådighed for tilsynsmyndighederne
- j) at sikre, at det er muligt at kontrollere og konstatere, til hvilke organer personoplysninger må videregives via datatransmissionsudstyr
- k) at sikre, at det er muligt at kontrollere og konstatere, hvilke oplysninger der er blevet behandlet i ETIAS-informationssystemet, hvornår det er sket, hvem der har gjort det, og til hvilket formål
- l) at forhindre uautoriseret læsning, kopiering, ændring eller sletning af personoplysninger under overførsel af personoplysninger til eller fra det centrale ETIAS-system eller under transport af datamedier, navnlig ved hjælp af passende krypteringsteknikker
- m) at sikre, at de installerede systemer i tilfælde af teknisk uheld kan genetableres til normal drift
- n) at sikre pålidelighed ved at sørge for, at eventuelle funktionsfejl i ETIAS indberettes behørigt, og at der træffes de nødvendige tekniske foranstaltninger for at sikre, at personoplysninger kan genoprettes i tilfælde af forvanskning på grund af fejlfunktioner i ETIAS
- o) at overvåge effektiviteten af de sikkerhedsforanstaltninger, der er omhandlet i dette stykke, og træffe de nødvendige organisatoriske foranstaltninger vedrørende intern kontrol for at sikre overholdelse af denne forordning.

4. Kommissionen vedtager ved hjælp af gennemførelsesretsakter en modelplan for sikkerhed og en modelplan for forretningskontinuitet og katastrofeberedskab. Sådanne gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 90, stk. 2. eu-LISA's bestyrelse, Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtnings bestyrelse og medlemsstaterne vedtager sikkerhedsplaner og planer for forretningskontinuitet og katastrofeberedskab for henholdsvis eu-Lisa, den centrale ETIAS-enhed og de nationale ETIAS-enheder. De anvender modelplaner, der er vedtaget af Kommissionen, som grundlag, om nødvendigt med tilpasninger.

5. eu-LISA informerer Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen samt Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse om de foranstaltninger, det træffer i medfør af denne artikel.

Artikel 60

Sikkerhedshændelser

1. Enhver hændelse, der har eller kan have indvirkning på sikkerheden i ETIAS og forårsage skade på eller tab af oplysninger, der er lagret i ETIAS, anses for at være en sikkerhedshændelse, navnlig når uautoriseret adgang til oplysninger kan være forekommet, eller hvis oplysningernes tilgængelighed, integritet og fortrolighed er eller kan være blevet kompromitteret.

2. Sikkerhedshændelser håndteres således, at en hurtig, effektiv og passende reaktion sikres.
3. Med forbehold af anmeldelsen og angivelsen af et brud på persondatasikkerheden, jf. artikel 33 i forordning (EU) 2016/679, artikel 30 i direktiv (EU) 2016/680 eller begge, underretter medlemsstaterne Kommissionen, eu-LISA og Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse om sikkerhedshændelser. I tilfælde af en sikkerhedshændelse vedrørende ETIAS-informationssystemet, underretter eu-LISA Kommissionen og Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse. Europol underretter Kommissionen og Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse i tilfælde af en ETIAS-relateret sikkerhedshændelse.
4. Oplysninger vedrørende en sikkerhedshændelse, der har eller kan have indvirkning på driften af ETIAS eller på tilgængeligheden, integriteten og fortroligheden af oplysningerne lagret i ETIAS, forelægges Kommissionen og den centrale ETIAS-enhed, de nationale ETIAS-enheder og Europol, hvis de er berørt heraf. Sådanne hændelser indberettes ligeledes i overensstemmelse med den hændelseshåndteringsplan, der leveres af eu-LISA.
5. Medlemsstaterne, Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning, eu-LISA og Europol samarbejder i tilfælde af en sikkerhedshændelse.

Artikel 61

Egenkontrol

Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning, Europol og medlemsstaterne sikrer, at hver enkelt myndighed, der har ret til adgang til ETIAS-informationssystemet, træffer de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre overholdelsen af denne forordning, og samarbejder i nødvendigt omfang med tilsynsmyndigheden.

Artikel 62

Sanktioner

Medlemsstaterne fastsætter bestemmelser om sanktioner for overtrædelse af denne forordning og træffer alle nødvendige foranstaltninger til at sikre, at de gennemføres. Sanktionerne skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelserne og have afskrækkende virkning.

Artikel 63

Erstatningsansvar

1. Uden at det berører retten til erstatning fra den dataansvarlige eller databehandleren, herunder deres erstatningsansvar, i henhold til forordning (EU) 2016/679, direktiv (EU) 2016/680 og forordning (EF) nr. 45/2001:

- a) har enhver person eller medlemsstat, der har lidt materiel eller immateriel skade som følge af en ulovlig behandling af personoplysninger eller enhver anden handling, der er i strid med denne forordning, fra en medlemsstats side, ret til erstatning fra den pågældende medlemsstat
- b) har enhver person eller medlemsstat, der har lidt materiel eller immateriel skade som følge af enhver handling fra eu-LISA's side, der er i strid med denne forordning, ret til erstatning fra dette agentur. eu-LISA er ansvarligt for ulovlige behandlinger af personoplysninger i overensstemmelse med sin rolle som databehandler eller, hvis dette er tilfældet, dataansvarlig.

En medlemsstat eller eu-LISA fritages helt eller delvis for deres erstatningsansvar i henhold til første afsnit, hvis de beviser, at de ikke er skyld i den begivenhed, der gav anledning til skaden.

2. Hvis en medlemsstats manglende opfyldelse af sine forpligtelser i henhold til denne forordning forårsager skade på det centrale ETIAS-system, holdes den pågældende medlemsstat ansvarlig for skaden, medmindre og for så vidt eu-LISA eller en anden medlemsstat, der deltager i det centrale ETIAS-system, ikke traf rimelige foranstaltninger for at forhindre skaden i at opstå eller for at begrænse dens omfang.

3. Erstatningskrav mod en medlemsstat for skade, jf. stk. 1 og 2, er underlagt denne medlemsstats nationale ret. Erstatningskrav mod den dataansvarlige eller eu-LISA for skade, jf. stk. 1 og 2, finder anvendelse på de betingelser, der er fastsat i traktaterne.

*Artikel 64***Ret til indsigt i, berigtigelse, supplerig, sletning af personoplysninger samt til begrænsning af behandling**

1. Med forbehold af oplysningspligten i medfør af artikel 11 og 12 i forordning (EF) nr. 45/2001 informeres ansøgere, hvis data er lagret i det centrale ETIAS-system, på det tidspunkt, hvor deres oplysninger indsamles, om procedurerne for at udøve rettighederne i medfør af artikel 13-16 i forordning (EF) nr. 45/2001 og artikel 15-18 i forordning (EU) 2016/679. De forsynes også med kontaktoplysningerne for den databeskyttelsesansvarlige i Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning og hos Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse på samme tid.

2. For at kunne udøve deres rettigheder i medfør af artikel 13-16 i forordning (EF) nr. 45/2001 og artikel 15-18 i forordning (EU) 2016/679 har enhver ansøger ret til at henvende sig til den centrale ETIAS-enhed eller den nationale ETIAS-enhed, der er ansvarlig for vedkommendes ansøgning. Denne enhed, der modtager anmodningen, behandler og svarer på denne så hurtigt som muligt og senest inden for 30 dage.

Hvis det som svar på en anmodning konstateres, at de oplysninger, der er lagret i det centrale ETIAS-system, er faktisk unøjagtige eller er blevet registreret ulovligt, berigtiger eller sletter den centrale ETIAS-enhed eller den ansvarlige medlemsstats nationale ETIAS-enhed straks disse oplysninger i det centrale ETIAS-system.

Hvis den centrale ETIAS-enhed eller en national ETIAS-enhed som svar på en anmodning i medfør af dette stykke ændrer en rejsetilladelse i løbet af gyldighedsperioden, foretager det centrale ETIAS-system den automatiserede behandling, der er fastsat i artikel 20, for at fastslå, om den ændrede ansøgning udløser et hit, jf. artikel 20, stk. 2-5. Hvis den automatiserede behandling ikke giver et hit, udsteder det centrale ETIAS-system en ændret rejsetilladelse med samme gyldighedsperiode som den originale og underretter ansøgeren herom. Hvis den automatiserede behandling giver et eller flere hit, vurderer den ansvarlige medlemsstats nationale ETIAS-enhed risikoen for sikkerheden eller for ulovlig indvandring og for, om der er høj risiko for epidemi, i overensstemmelse med artikel 26. Denne træffer efterfølgende afgørelse om, hvorvidt der skal udstedes en ændret rejsetilladelse, eller hvis den konkluderer, at betingelserne for at udstede rejsetilladelsen ikke længere er opfyldt, inddrager den rejsetilladelsen.

3. Hvis den centrale ETIAS-enhed eller den nationale ETIAS-enhed i den medlemsstat, der er ansvarlig for ansøgningen, ikke er enig i påstanden om, at de oplysninger, der er lagret i det centrale ETIAS-system, er faktisk unøjagtige eller er blevet registreret ulovligt, træffer den centrale ETIAS-enhed eller den ansvarlige medlemsstats nationale ETIAS-enhed straks en administrativ afgørelse, hvori det skriftligt forklares for den berørte person, hvorfor den ikke har til hensigt at berigtige eller slette oplysningerne vedrørende den pågældende.

4. Denne afgørelse giver den berørte person oplysninger om muligheden for at anfægte afgørelsen vedrørende den i stk. 2 omhandlede anmodning, og hvis det er relevant, om hvordan der kan klages over afgørelsen til de kompetente myndigheder, eller hvordan afgørelsen kan prøves ved domstolene, og om eventuel bistand hertil til rådighed for personen, herunder fra de kompetente nationale tilsynsmyndigheder.

5. En anmodning indgivet i henhold til stk. 2 skal indeholde de oplysninger, der er nødvendige for at identificere den pågældende person. De pågældende oplysninger må udelukkende anvendes til at muliggøre udøvelsen af de rettigheder, der er nævnt i stk. 2, og skal slettes omgående herefter.

6. Den centrale ETIAS-enhed eller den ansvarlige medlemsstats nationale ETIAS-enhed registrerer i form af et skriftligt dokument, at en anmodning som omhandlet i stk. 2 er indgivet, og hvordan den blev behandlet. Den stiller straks og senest syv dage efter henholdsvis afgørelsen om at berigtige eller slette oplysninger som omhandlet i stk. 2, andet afsnit, eller efter afgørelsen som omhandlet i stk. 3 dette dokument til rådighed for de kompetente nationale databeskyttelsesmyndigheder.

*Artikel 65***Videregivelse af personoplysninger til tredjelande, internationale organisationer og private enheder**

1. Personoplysninger, der er lagret i det centrale ETIAS-system, må ikke videregives til eller stilles til rådighed for noget tredjeland, nogen international organisation eller nogen privat enhed med undtagelse af INTERPOL med henblik på den automatiserede behandling, der er omhandlet i denne forordnings artikel 20, stk. 2, litra b) og l). Videregivelse af personoplysninger til INTERPOL er omfattet af bestemmelserne i artikel 9 i forordning (EF) nr. 45/2001.

2. Personoplysninger i det centrale ETIAS-system, hvortil en medlemsstat eller Europol får adgang til de formål, der er omhandlet i artikel 1, stk. 2, må ikke videregives til eller stilles til rådighed for et tredjeland, en international organisation eller en privat part. Forbudet gælder også, hvis disse oplysninger viderebehandles på nationalt plan eller mellem medlemsstaterne.

3. Uanset denne forordnings artikel 49 må indvandringsmyndighederne, hvis det er nødvendigt med henblik på tilbagesendelse, få adgang til det centrale ETIAS-system for at hente oplysninger, der kan videregives til et tredjeland i konkrete tilfælde, alene såfremt alle følgende betingelser er opfyldt:

- a) Der er foretaget en forudgående søgning i ind- og udrejsesystemet i overensstemmelse med artikel 26 i forordning (EU) 2017/2226, og
- b) denne søgning angiver, at ind- og udrejsesystemet ikke indeholder oplysninger om den tredjelandsstatsborger, der skal tilbagesendes.

Hvis det er nødvendigt, skal opfyldelse af disse betingelser bekræftes ved adgang til loggene, jf. artikel 46 i forordning (EU) 2017/2226, der svarer til den i dette stykkes første afsnit, litra a), omhandlede søgning og det svar, der svarer til den litra b) i nævnte afsnit.

Hvis disse betingelser er opfyldt, har indvandringsmyndighederne adgang til at søge i det centrale ETIAS-system med nogle eller alle af de oplysninger, der er omhandlet i artikel 17, stk. 2, litra a)-e), i nærværende forordning. Hvis en ETIAS-ansøgningsmappe svarer til disse oplysninger, har indvandringsmyndighederne adgang til de oplysninger, der er omhandlet i artikel 17, stk. 2, litra a)-g), i nærværende forordning og, hvis der er tale om mindreårige, litra k) i nævnte artikel stk. 2.

Uanset denne artikels stk. 1 må oplysninger i det centrale ETIAS-system, som indvandringsmyndighederne får adgang til, i konkrete tilfælde overføres til et tredjeland, hvis det er nødvendigt for at bevise tredjelandsstatsborgers identitet udelukkende med henblik på tilbagesendelse, og kun forudsat at en af følgende betingelser er opfyldt:

- a) Kommissionen har vedtaget en afgørelse om det tilstrækkelige beskyttelsesniveau for personoplysningerne i det pågældende tredjeland, jf. artikel 45, stk. 3, i forordning (EU) 2016/679
- b) der er indført fornødne garantier, jf. artikel 46 i forordning (EU) 2016/679, f.eks. gennem en gældende tilbagetagelsesaftale mellem Unionen eller en medlemsstat og det pågældende tredjeland,
- c) artikel 49, stk. 1, litra d), i forordning (EU) 2016/679 finder anvendelse.

De oplysninger, der er omhandlet i denne forordnings artikel 17, stk. 2, litra a), b), d), e) og f), må kun overføres, såfremt alle følgende betingelser er opfyldt:

- a) oplysningerne overføres i henhold til de relevante bestemmelser i EU-retten, navnlig bestemmelser om databeskyttelse, herunder kapitel V i forordning (EU) 2016/679, tilbagetagelsesaftaler og den nationale ret i den medlemsstat, der overfører oplysningerne
- b) tredjelandet har accepteret kun at anvende oplysningerne til det formål, hvortil de blev givet, og
- c) der er truffet en afgørelse om tilbagesendelse i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF ⁽¹⁾ vedrørende den berørte tredjelandsstatsborger, forudsat at fuldbyrdelsen af en sådan afgørelse om tilbagesendelse ikke er blevet suspenderet, og at den ikke er genstand for en klage, som kan føre til, at dens fuldbyrdelse suspenderes.

4. Overførsel af personoplysninger til tredjelande i henhold til stk. 3 berører ikke rettighederne for ansøgere om og personer med international beskyttelse, navnlig for så vidt angår nonrefoulement.

5. Uanset denne artikels stk. 2 må de oplysninger i det centrale ETIAS-system, der er omhandlet i artikel 52, stk. 4, og som de udpegede myndigheder får adgang til med henblik på de formål, der er omhandlet i artikel 1, stk. 2, af den udpegede myndighed overføres til eller stilles til rådighed for et tredjeland i konkrete tilfælde, men kun forudsat at alle følgende betingelser er opfyldt:

- a) der er tale om et ekstraordinært hastetilfælde, hvor der er:
 - i) en overhængende fare i tilknytning til en terrorhandling eller

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF af 16. december 2008 om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold (EUT L 348 af 24.12.2008, s. 98).

- ii) en overhængende fare for en persons liv, og denne fare er knyttet til en alvorlig strafbar handling
- b) overførslen af oplysninger er nødvendig med henblik på at forebygge, afsløre eller efterforske en sådan terrorhandling eller sådanne alvorlige strafbare handlinger på de berørte medlemsstaters område eller i det berørte tredjeland
- c) den udpegede myndighed har adgang til sådanne oplysninger i henhold til proceduren og betingelserne i artikel 51 og 52
- d) overførslen sker i overensstemmelse med de gældende betingelser, der er fastsat i direktiv (EU) 2016/680, navnlig direktivets kapitel V
- e) tredjelandet indgiver en behørigt begrundet skriftlig eller elektronisk anmodning
- f) der sikres gensidig videregivelse af enhver oplysning i systemer for rejsetilladelse, som det anmodende tredjeland er i besiddelse af, til de medlemsstater, der anvender ETIAS.

En overførsel, der foretages på grundlag af første afsnit i dette stykke, skal dokumenteres, og dokumentationen skal på anmodning stilles til rådighed for den tilsynsmyndighed, der er oprettet i henhold til artikel 41, stk. 1, i direktiv (EU) 2016/680, og omfatte dato og tidspunkt for overførslen, oplysninger om den modtagende kompetente myndighed, begrundelse for overførslen og angivelse af de overførte personoplysninger.

Artikel 66

Tilsynsmyndighedens tilsyn

1. Hver medlemsstat sikrer, at den tilsynsmyndighed, der er oprettet i henhold til artikel 51, stk. 1, i forordning (EU) 2016/679, uafhængigt overvåger lovligheden af den pågældende medlemsstats behandling af personoplysninger i henhold til denne forordning, herunder overførsel heraf til og fra ETIAS.
2. Hver medlemsstat sikrer, at de nationale love og administrative bestemmelser, der er vedtaget i henhold til direktiv (EU) 2016/680, også finder anvendelse på dens nationale myndigheders adgang til ETIAS i overensstemmelse med nærværende forordnings kapitel X, herunder i forbindelse med rettighederne for de personer, hvis oplysninger der således gives adgang til.
3. Den tilsynsmyndighed, der er oprettet i henhold til artikel 41, stk. 1, i direktiv (EU) 2016/680, skal foretage overvågning af lovligheden af medlemsstaternes adgang til personoplysninger i overensstemmelse med nærværende forordnings kapitel X, herunder overførsel af oplysninger til og fra ETIAS. Nærværende forordnings artikel 66, stk. 5 og 6, finder tilsvarende anvendelse.
4. Den eller de tilsynsmyndigheder, der er oprettet i henhold til artikel 51, stk. 1, i forordning (EU) 2016/679, sikrer, at der mindst hvert tredje år fra idriftsættelsen af ETIAS foretages revision af de nationale ETIAS-enheders databehandling i overensstemmelse med relevante internationale revisionsstandards. Der kan tages hensyn til resultaterne af denne revision i de evalueringer, der foretages i henhold til den mekanisme, der er blevet oprettet ved Rådets forordning (EU) nr. 1053/2013 ⁽¹⁾. Den tilsynsmyndighed, der er oprettet i henhold til artikel 51, stk. 1, i forordning (EU) 2016/679, offentliggør årligt antallet af anmodninger om berigtigelse, supplerung eller sletning eller begrænsning af behandling af oplysninger, tiltag, der er foranlediget heraf, samt antallet af berigtigelser, suppleringer, sletninger og begrænsninger af behandling, der er foretaget som følge af anmodninger fra de berørte personer.
5. Medlemsstaterne sikrer, at deres tilsynsmyndighed, der er oprettet i henhold til artikel 51, stk. 1, i forordning (EU) 2016/679, har tilstrækkelige ressourcer og tilstrækkelig ekspertise til at udføre de opgaver, som den er tillagt i henhold til denne forordning.
6. Medlemsstaterne videregiver alle de oplysninger, som den tilsynsmyndighed, der er oprettet i henhold til artikel 51, stk. 1, i forordning (EU) 2016/679, anmoder om. De giver navnlig oplysninger om de aktiviteter, der gennemføres i overensstemmelse med deres ansvarsområder som fastsat i denne forordning. Medlemsstaterne giver den tilsynsmyndighed, der er oprettet i henhold til artikel 51, stk. 1, i forordning (EU) 2016/679, adgang til deres logge og giver den til enhver tid adgang til alle de af deres lokaliteter, der anvendes med henblik på ETIAS.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EU) nr. 1053/2013 af 7. oktober 2013 om indførelse af en evaluerings- og overvågningsmekanisme til kontrol af anvendelsen af Schengenreglerne og om ophævelse af Eksekutivkomitéens afgørelse af 16. september 1998 om nedsættelse af et stående udvalg for evaluering og anvendelse af Schengenreglerne (EUT L 295 af 6.11.2013, s. 27).

*Artikel 67***Tilsyn ved Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse**

1. Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse er ansvarlig for overvågningen af euLISA's, Europols og Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtnings aktiviteter i forbindelse med behandling af personoplysninger, der vedrører ETIAS, og for at sikre, at sådanne aktiviteter udføres i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 45/2001 og med denne forordning.
2. Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse sikrer, at der mindst hvert tredje år foretages en revision af euLISA's og den centrale ETIAS-enheds aktiviteter i forbindelse med behandling af personoplysninger i overensstemmelse med relevante internationale revisionsstandarder. En rapport om denne revision sendes til Europa-Parlamentet, til Rådet, til Kommissionen, til eu-LISA og til tilsynsmyndighederne. eu-LISA og Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning skal have lejlighed til at fremsætte bemærkninger, inden rapporten vedtages.
3. eu-LISA og den centrale ETIAS-enhed videregiver de oplysninger, som Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse anmoder om, giver denne adgang til alle dokumenter og til deres logge og giver til enhver tid denne adgang til alle deres lokaler.

*Artikel 68***Samarbejde mellem tilsynsmyndigheder og Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse**

1. Tilsynsmyndighederne og Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse, der hver især handler inden for deres respektive beføjelser, samarbejder aktivt inden for rammerne af deres respektive ansvarsområder. De sikrer samordnet tilsyn med ETIAS og de nationale grænseinfrastrukturer.
2. Tilsynsmyndighederne og Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse udveksler relevante oplysninger, bistår hinanden i forbindelse med gennemførelse af revisioner og inspektioner, drøfter eventuelle vanskeligheder ved fortolkning eller anvendelse af denne forordning, undersøger problemer med udøvelsen af uafhængigt tilsyn eller med de registreredes udøvelse af deres rettigheder, udarbejder harmoniserede forslag til fælles løsninger på ethvert problem og fremmer bevidstheden om databeskyttelsesrettigheder, når det er nødvendigt.
3. Tilsynsmyndighederne og Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse mødes med henblik på stk. 2 mindst to gange om året inden for rammerne af Det Europæiske Databeskyttelsesråd, der er oprettet ved forordning (EU) 2016/679. Det pågældende databeskyttelsesråd afholder udgifterne til disse møder og varetager organiseringen heraf. Forretningsordenen vedtages på det første møde. Øvrige arbejdsmetoder udvikles i fællesskab efter behov.
4. Det Europæiske Databeskyttelsesråd sender hvert andet år en fælles aktivitetsrapport til Europa-Parlamentet, til Rådet, til Kommissionen, til Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning og til eu-LISA. Rapporten skal indeholde et kapitel om hver medlemsstat, som udarbejdes af den pågældende medlemsstats tilsynsmyndighed.

*Artikel 69***Logge**

1. eu-LISA fører logge over al databehandling i ETIAS-informationssystemet. Disse logge omfatter følgende:
 - a) formålet med adgangen
 - b) datoen og tidspunktet for hver behandling
 - c) de oplysninger, der er anvendt til den automatiserede behandling af ansøgningerne
 - d) de hit, der er udløst under den automatiserede behandling i henhold til artikel 20
 - e) de oplysninger, der anvendes til identitetskontrol i det centrale ETIAS-system eller andre informationssystemer og databaser
 - f) resultaterne af den kontrol, der er omhandlet i artikel 22, og
 - g) den medarbejder, der har udført den.
2. Den centrale ETIAS-enhed fører registre over de medarbejdere, der er behørigt autoriseret til at foretage identitetskontrol.

Den ansvarlige medlemsstats nationale ETIAS-enhed fører registre over den medarbejder, som er behørigt autoriseret til at registrere eller hente oplysninger.

3. eu-LISA fører logge over alle databehandlinger i ETIAS-informationssystemet omfattende grænsemyndigheders adgang, som omhandlet i artikel 47, og indvandringsmyndigheders adgang, som omhandlet i artikel 49. Disse logge skal vise datoen og tidspunktet for hver behandling, de oplysninger, der er anvendt til søgningen, de oplysninger, der er overført af det centrale ETIAS-system, og navnet på de grænsemyndigheder og indvandringsmyndigheder, der har registreret og hentet oplysningerne.

Endvidere fører de kompetente myndigheder registre over de medarbejdere, som er behørigt autoriseret til at registrere eller hente oplysninger.

4. Disse logge må kun bruges til overvågning af, at behandlingen af oplysningerne opfylder betingelserne og til at garantere oplysningernes sikkerhed og integritet. Disse logge beskyttes med de nødvendige foranstaltninger mod uautoriseret adgang. De slettes et år efter udløbet af den lagringsperiode, der er omhandlet i artikel 54, hvis de ikke er nødvendige for overvågningsprocedurer, som allerede er indledt.

eu-LISA og de nationale ETIAS-enheder stiller loggene til rådighed for Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse og de kompetente tilsynsmyndigheder efter anmodning.

Artikel 70

Logge for anmodninger om søgning i oplysninger med henblik på at forebygge, afsløre og efterforske terrorhandlinger eller andre alvorlige strafbare handlinger

1. eu-LISA fører logge over al databehandling i det centrale ETIAS-system, der indebærer adgang via de centrale adgangspunkter som omhandlet i artikel 50, stk. 2, til de i artikel 1, stk. 2, omhandlede formål. Disse logge skal vise datoen og tidspunktet for hver behandling, de oplysninger, der er anvendt til søgningen, de oplysninger, der er overført af det centrale ETIAS-system og navnet på det autoriserede personale i det centrale adgangspunkt, som registrerede og hentede oplysningerne.

2. Derudover fører hver medlemsstat og Europol logge over al databehandling i det centrale ETIAS-system som følge af anmodninger om søgning i oplysninger eller fra adgang til oplysninger, der er lagret i det centrale ETIAS-system til de i artikel 1, stk. 2, omhandlede formål.

3. De i stk. 2 omhandlede logge skal vise:

- a) det nøjagtige formål med anmodningen om søgning i eller adgang til oplysningerne i det centrale ETIAS-system, herunder den pågældende terrorhandling eller andre alvorlige strafbare handlinger, og hvad angår Europol, det nøjagtige formål med anmodningen om søgning
- b) den afgørelse, der er truffet med hensyn til, om anmodningen opfylder betingelserne for at blive behandlet
- c) den nationale mappehenvisning
- d) datoen og det nøjagtige tidspunkt for det centrale adgangspunkts anmodning til det centrale ETIAS-system om adgang
- e) i givet fald anvendelsen af hasteproceduren, der er omhandlet i artikel 51, stk. 4, og resultatet af den efterfølgende kontrol
- f) hvilke af de oplysninger eller det sæt af oplysninger, som er omhandlet i artikel 52, stk. 2 og 3, der er anvendt til søgningen og
- g) i overensstemmelse med nationale regler eller forordning (EU) 2016/794 referenceangivelsen på den embedsmand, der har foretaget søgningen, og den embedsmand, der har givet ordre til søgningen eller overførslen af oplysninger.

4. De i denne artikels stk. 1 og 2 omhandlede logge skal udelukkende anvendes til at kontrollere, om anmodningen opfylder betingelserne for at blive behandlet, til at overvåge, om databehandlingen er lovlig, og til at sikre dataintegritet og -sikkerhed. Loggene beskyttes med passende foranstaltninger mod uautoriseret adgang. De slettes et år efter udløbet af den lagringsperiode, der er omhandlet i artikel 54, hvis de ikke er nødvendige for kontrolprocedurer, som allerede er indledt. Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse og de kompetente tilsynsmyndigheder, der er ansvarlige for at overvåge lovligheden af databehandlingen og dataintegriteten og -sikkerheden, skal efter anmodning have adgang til loggene med henblik på at udføre deres opgaver. Den myndighed, der er ansvarlig for at kontrollere, om anmodningen opfylder betingelserne for at blive behandlet, skal også have adgang til loggene med henblik herpå. I forbindelse med alle andre formål end dette slettes personoplysningerne i alle nationale databaser og Europolmapper efter en måned, medmindre de pågældende oplysninger er nødvendige i forbindelse med en konkret igangværende strafferetlig efterforskning, hvortil en medlemsstat eller Europol har anmodet om dem. Kun logge, der indeholder ikkepersonlige oplysninger, må anvendes til den overvågning og evaluering, der er omhandlet i artikel 92.

KAPITEL XIII

KENDSKAB I OFFENTLIGHEDEN

Artikel 71

Oplysninger til offentligheden

Den centrale ETIAS-enhed stiller efter høring af Kommissionen og Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse alle relevante oplysninger vedrørende ansøgning om en rejsetilladelse til rådighed for offentligheden. Disse oplysninger skal være tilgængelige på det offentlige websted og skal omfatte:

- a) kriterierne, betingelserne og procedurerne for at ansøge om en rejsetilladelse
- b) oplysninger om webstedet og appen til mobilenheder, som kan anvendes til at indgive ansøgningen
- c) oplysninger om muligheden for, at en ansøgning kan indgives af en anden person eller kommerciel formidler
- d) oplysninger om muligheden for at indberette misbrug begået af kommercielle formidlere ved hjælp af den formular, der er omhandlet i artikel 15, stk. 5
- e) fristerne for at træffe afgørelse om en ansøgning, jf. artikel 32
- f) det forhold, at en rejsetilladelse er knyttet til det i ansøgningsskemaet anførte rejsedokument, og at udløbet eller enhver ændring af rejsedokumentet som følge deraf vil medføre ugyldighed eller manglende anerkendelse af rejsetilladelsen ved grænsepassagen
- g) det forhold, at ansøgerne er ansvarlige for ægtheden, fuldstændigheden, rigtigheden og pålideligheden af de oplysninger, de fremlægger, og for rigtigheden og pålideligheden af de erklæringer, de fremsætter
- h) det forhold, at ansøgeren skal have meddelelse om afgørelser vedrørende ansøgninger, at hvis en rejsetilladelse afslås, skal årsagerne til afslaget fremgå af sådanne afgørelser, og at ansøgere, der har fået afslag, har ret til at påklage afgørelsen, og oplysninger om den fremgangsmåde, der skal følges i tilfælde af en klage, herunder kontaktoplysninger for den kompetente myndighed, samt fristen for at klage
- i) det forhold, at ansøgere har mulighed for at kontakte den centrale ETIAS-enhed og angive, at deres rejse foretages af humanitære årsager eller er knyttet til internationale forpligtelser samt betingelserne og procedurerne herfor
- j) de indrejsebetingelser, der er fastsat i artikel 6 i forordning (EU) 2016/399, og det forhold, at et kortvarigt ophold kun er muligt for en varighed på højst 90 dage inden for enhver periode på 180 dage, medmindre der er tale om tredjelandstatsborgere, som nyder godt af gunstigere bestemmelser i en bilateral aftale, der var gældende forud for konventionen om gennemførelse af Schengenaftalen
- k) det forhold, at alene det at være i besiddelse af en rejsetilladelse ikke automatisk giver ret til indrejse
- l) det forhold, at grænsemyndighederne kan anmode om supplerende dokumentation ved de ydre grænser med henblik på at kontrollere, at indrejsebetingelserne er opfyldt
- m) det forhold, at besiddelse af en gyldig rejsetilladelse er en opholdsbetingelse, som skal være opfyldt i hele varigheden af et kortvarigt ophold på medlemsstaternes område
- n) et link til den webtjeneste, der er omhandlet i artikel 13 i forordning (EU) 2017/2226, og som gør det muligt for tredjelandstatsborgere på ethvert tidspunkt at kontrollere det resterende tilladte ophold
- o) det forhold, at de oplysninger, der registreres i ETIAS-informationssystemet, bruges til grænseforvaltningsformål, herunder kontroller i databaser, og at medlemsstater og Europol kan få adgang til oplysningerne i forbindelse med forebyggelse, afsløring og efterforskning af terrorhandlinger eller andre alvorlige straffbare handlinger i henhold til de procedurer og betingelser, der er omhandlet i kapitel X
- p) den periode, hvori personoplysningerne opbevares
- q) de registreredes rettigheder i henhold til forordning (EF) nr. 45/2001, (EU) 2016/679 og (EU) 2016/794 og direktiv (EU) 2016/680
- r) muligheden for, at rejsende kan opnå støtte, jf. artikel 7, stk. 2, litra m).

Artikel 72

Oplysningskampagne

Ved starten af idriftsættelsen af ETIAS iværksætter Kommissionen i samarbejde med Tjenesten for EU's Optræden Udadtil, den centrale ETIAS-enhed og medlemsstaterne, herunder deres konsulater i de berørte tredjelande, en informationskampagne for at oplyse tredjelandstatsborgere, der er omfattet af anvendelsesområdet for denne forordning, om kravet om, at de skal være i besiddelse af en gyldig rejsetilladelse både for at passere de ydre grænser og i hele varigheden af et kortvarigt ophold på medlemsstaternes område.

Informationskampagnen gennemføres regelmæssigt og på mindst ét af de officielle sprog i de lande, hvis statsborgere er omfattet af denne forordnings anvendelsesområde.

KAPITEL XIV

ANSVARsomRÅDER

Artikel 73

eu-LISA's ansvarsområder i udformnings- og udviklingsfasen

1. Det centrale ETIAS-system hostes af eu-LISA på dets tekniske lokaliteter og tilvejebringer de funktionaliteter, der er fastsat i denne forordning i overensstemmelse med betingelserne for sikkerhed, tilgængelighed, kvalitet og hastighed, jf. denne artikels stk. 3 og artikel 74, stk. 1.

2. Infrastrukturen for det offentlige websted, appen til mobilenheder, e-mailtjenesten, den sikre kontotjeneste, kontrolværktøjet for ansøgere, samtykkeværktøjet for ansøgere, vurderingsværktøjet til ETIAS-overvågningslisten, gatewayfaciliteten for transportvirksomheder, webtjenesten, softwaren til behandling af ansøgninger, det centrale register med oplysninger samt de tekniske løsninger som omhandlet i artikel 92, stk. 8, hostes på eu-LISA's eller Kommissionens lokaliteter. Disse infrastrukturer fordeles geografisk, således at de tilvejebringer de funktionaliteter, der er fastsat i denne forordning, i overensstemmelse med betingelserne for sikkerhed, databaseskyttelse og datasikkerhed, tilgængelighed, kvalitet og hastighed, jf. denne artikels stk. 3 og artikel 74, stk. 1. ETIAS-overvågningslisten hostes af eu-LISA.

3. eu-LISA er ansvarlig for den tekniske udvikling af ETIAS-informationssystemet, for al teknisk udvikling, der kræves for at skabe interoperabilitet mellem det centrale ETIAS-system og de EU-informationssystemer, der er omhandlet i artikel 11, og for at muliggøre søgning i INTERPOL's databaser som omhandlet i artikel 12.

eu-LISA fastlægger udformningen af systemets fysiske arkitektur, herunder dets kommunikationsinfrastruktur samt dets tekniske specifikationer og udviklingen heraf og de nationale ensartede grænseflader. Disse tekniske specifikationer skal godkendes af eu-LISA's bestyrelse med forbehold af en positiv udtalelse fra Kommissionen. eu-LISA gennemfører også de nødvendige tilpasninger af ind- og udrejsesystemet, SIS, Eurodac og VIS, der følger af etableringen af interoperabilitet med ETIAS.

eu-LISA udvikler og gennemfører det centrale ETIAS-system, herunder ETIAS-overvågningslisten, de nationale ensartede grænseflader og kommunikationsinfrastrukturen snarest muligt, efter at denne forordning er trådt i kraft, og Kommissionen har vedtaget:

- a) de foranstaltninger, der er fastsat i artikel 6, stk. 4, artikel 16, stk. 10, artikel 17, stk. 9, artikel 31, artikel 35, stk. 7, artikel 45, stk. 2, artikel 54, stk. 2, artikel 74, stk. 5, artikel 84, stk. 2, og artikel 92, stk. 8 og
- b) foranstaltninger, der er vedtaget efter undersøgelsesproceduren i artikel 90, stk. 2, og som er nødvendige for udviklingen og den tekniske iværksættelse af det centrale ETIAS-system, de nationale ensartede grænseflader, kommunikationsinfrastrukturen og gatewayfaciliteten for transportvirksomheder, navnlig gennemførelsesretsakter vedrørende:
 - i) adgang til oplysninger i overensstemmelse med artikel 22-29 og artikel 33-53
 - ii) ændring og sletning af oplysninger og sletning af oplysninger før tid i overensstemmelse med artikel 55
 - iii) logge og adgang hertil i overensstemmelse med artikel 45 og 69
 - iv) krav til ydeevne

- v) specifikationer for tekniske løsninger til tilslutning af centrale adgangspunkter i overensstemmelse med artikel 51-53.

Udviklingsarbejdet omfatter udarbejdelse og gennemførelse af de tekniske specifikationer, afprøvning og samlet projektkoordinering. I denne henseende er eu-LISA's opgaver også:

- a) at foretage en sikkerhedsrisikovurdering
- b) at følge principperne om privatlivsbeskyttelse gennem design og standardindstillinger i hele livscyklussen for udviklingen af ETIAS og
- c) at foretage en sikkerhedsrisikovurdering vedrørende ETIAS' interoperabilitet med EU-informationssystemer og Europol-oplysninger som omhandlet i artikel 11.

4. I design- og udviklingsfasen nedsættes et programstyringsråd bestående af højst ti medlemmer. Det skal bestå af seks medlemmer udpeget af eu-LISA's bestyrelse blandt sine medlemmer eller suppleanter, formanden for den rådgivende gruppe for ind- og udrejsesystemet/ETIAS, der er omhandlet i artikel 91, et medlem, der repræsenterer eu-LISA, og som udpeges af dets administrerende direktør, et medlem, der repræsenterer Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning, og som udpeges af dets administrerende direktør, og et medlem udpeget af Kommissionen. De medlemmer, der udpeges af eu-LISA's bestyrelse, vælges udelukkende blandt de medlemsstater, der i henhold til EU-retten er fuldt ud bundet af retsakterne om udvikling, oprettelse, drift og brug af alle de store IT-systemer, der forvaltes af eu-LISA, og som vil deltage i ETIAS. Programstyringsrådet mødes regelmæssigt og mindst tre gange pr. kvartal. Det sikrer en hensigtsmæssig forvaltning af udformningen og udviklingsfasen af ETIAS. Programstyringsrådet fremlægger hver måned skriftlige rapporter for eu-LISA's bestyrelse om de fremskridt, der gøres med projektet. Det har ingen beslutningskompetence eller noget mandat til at repræsentere medlemmerne af eu-LISA's bestyrelse.

5. eu-LISA's bestyrelse fastsætter programstyringsrådets forretningsorden, som især skal indeholde regler om:

- a) formandskab
- b) mødesteder
- c) forberedelse af møder
- d) eksperters adgang til møderne
- e) kommunikationsplaner for at sikre, at ikkedeltagende medlemmer af eu-LISA's bestyrelse er fuldt ud informerede.

Formandskabet varetages af en medlemsstat, der i henhold til EU-retten er fuldt ud bundet af retsakterne om udvikling, oprettelse, drift og brug af alle de store IT-systemer, der forvaltes af eu-LISA.

eu-LISA dækker alle rejse- og opholdsudgifter for medlemmerne af programstyringsrådet. Artikel 10 i eu-LISA's forretningsorden finder tilsvarende anvendelse. eu-LISA fungerer som sekretariat for programstyringsrådet.

Den rådgivende gruppe for ind- og udrejsesystemet/ETIAS mødes regelmæssigt, indtil ETIAS sættes i drift. Det aflægger efter hvert møde rapport til programstyringsrådet. Det yder teknisk ekspertise til støtte for programstyringsrådets opgaver og følger op på, hvor langt medlemsstaterne er nået med deres forberedelser.

Artikel 74

eu-LISA's ansvarsområder efter idriftsættelsen af ETIAS

1. Efter idriftsættelsen af ETIAS er eu-LISA ansvarlig for den tekniske forvaltning af det centrale ETIAS-system og de nationale ensartede grænseflader. Det har også ansvaret for al teknisk afprøvning, der kræves til oprettelse og ajourføring af ETIAS-screeningreglerne. Det sikrer i samarbejde med medlemsstaterne, at der til enhver tid anvendes den bedste disponible teknologi på grundlag af en cost-benefit-analyse. eu-LISA er også ansvarligt for den tekniske forvaltning af kommunikationsinfrastrukturen mellem det centrale ETIAS-system og de nationale ensartede grænseflader samt for det offentlige websted og appen til mobilenheder, e-mailtjenesten, den sikre kontotjeneste, kontrolværktøjet for ansøgere, samtykkeværktøjet for ansøgere, vurderingsværktøjet for ETIAS-overvågningslisten, gatewayfaciliteten for transportvirksomheder, webtjenesten, softwaren til behandling af ansøgninger og det centrale register med oplysninger, jf. artikel 6.

Den tekniske forvaltning af ETIAS omfatter alle de opgaver, der er nødvendige for, at ETIAS-informationssystemet kan fungere i døgndrift alle ugens dage i overensstemmelse med denne forordning, navnlig det vedligeholdelsesarbejde og den tekniske udvikling, der er nødvendig for at sikre, at systemet teknisk fungerer på et tilfredsstillende niveau, navnlig med hensyn til svartiden ved søgning i det centrale ETIAS-system i overensstemmelse med de tekniske specifikationer.

2. eu-LISA anvender passende regler for tavshedspligt eller andre tilsvarende fortrolighedskrav i forbindelse med alt personale, der skal arbejde med de oplysninger, der er lagret i det centrale ETIAS-system, jf. dog artikel 17 i vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union, fastlagt ved Rådets forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 259/68 ⁽¹⁾. Denne pligt består fortsat, når de pågældende medarbejdere er fratrådt deres stilling, eller deres aktiviteter er ophørt.

3. Hvis eu-LISA samarbejder med eksterne kontrahenter i forbindelse med ETIAS-relaterede opgaver, overvåger det nøje kontrahentens aktiviteter for at sikre overholdelsen af alle bestemmelser i nærværende forordning, herunder navnlig med hensyn til sikkerhed, fortrolighed og databeskyttelse.

4. eu-LISA udfører opgaver vedrørende uddannelse i den tekniske anvendelse af ETIAS-informationssystemet.

5. eu-LISA udvikler og opretholder en mekanisme til og procedurer for udførelse af kvalitetskontrol af oplysningerne i det centrale ETIAS-system og aflægger regelmæssigt rapport til medlemsstaterne og den centrale ETIAS-enhed. eu-LISA aflægger regelmæssigt rapport til Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen vedrørende de problemer, det er stødt på. Kommissionen fastsætter og udvikler ved hjælp af gennemførelsesretsakter denne mekanisme, procedurene og passende krav til datakvalitet. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 90, stk. 2.

Artikel 75

Ansvarsområder for Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning

1. Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning er ansvarligt for:

- a) oprettelse og drift af den centrale ETIAS-enhed og sikring af, at betingelserne for sikker forvaltning af oplysninger i ETIAS er opfyldt
- b) den automatiserede behandling af ansøgninger og
- c) ETIAS-screeningreglerne.

2. Før personalet i den centrale ETIAS-enhed, der har adgang til det centrale ETIAS-system, får tilladelse til at behandle de oplysninger, der er registreret i det centrale ETIAS-system, modtager det relevant uddannelse i datasikkerhed og grundlæggende rettigheder, navnlig databeskyttelse. Det deltager også i uddannelse, som tilbydes af eu-LISA, i den tekniske anvendelse af ETIAS-informationssystemet og i datakvalitet.

Artikel 76

Medlemsstaternes ansvarsområder

1. Hver medlemsstat er ansvarlig for:

- a) forbindelsen til den nationale ensartede grænseflade
- b) tilrettelæggelse, forvaltning, drift og vedligeholdelse af de nationale ETIAS-enheder for den manuelle behandling af ansøgninger om rejsetilladelse, hvis den automatiserede behandling har givet et hit som omhandlet i artikel 26
- c) organisering af de centrale adgangspunkter og deres forbindelse til den nationale ensartede grænseflade med henblik på at forebygge, afsløre eller efterforske terrorhandlinger eller andre alvorlige strafbare handlinger
- d) forvaltning af og ordningerne for adgang for behørigt autoriseret personale hos de kompetente nationale myndigheder til ETIAS-informationssystemet i overensstemmelse med denne forordning, og oprettelsen og den regelmæssige ajourføring af en liste over dette personale og deres profiler
- e) oprettelse og drift af de nationale ETIAS-enheder
- f) registrering af oplysninger på ETIAS-overvågningslisten vedrørende terrorhandlinger eller andre alvorlige strafbare handlinger, jf. artikel 34, stk. 2 og 3, og

⁽¹⁾ EFT L 56 af 4.3.1968, s. 1.

g) sikring af, at hver enkelt af dens myndigheder, der har ret til adgang til oplysningerne i ETIAS-informationssystemet, træffer de nødvendige foranstaltninger til at overholde denne forordning, herunder dem, der er nødvendige for at sikre overholdelse af de grundlæggende rettigheder og datasikkerhed.

2. Hver medlemsstat anvender automatiserede processer til at søge i det centrale ETIAS-system ved de ydre grænser.

3. Før personalet i de nationale ETIAS-enheder, der har adgang til ETIAS-informationssystemet, får tilladelse til at behandle oplysninger, der er registreret i det centrale ETIAS-system, skal det modtage relevant uddannelse i datasikkerhed og i grundlæggende rettigheder, navnlig databeskyttelse.

Det deltager også i uddannelse, som tilbydes af eu-LISA, i den tekniske anvendelse af ETIAS-informationssystemet og i datakvalitet.

Artikel 77

Europols ansvarsområder

1. Europol sikrer behandlingen af de forespørgsler, der er omhandlet i artikel 20, stk. 2, litra j), og artikel 20, stk. 4. Det tilpasser sit informationssystem hertil.

2. Europol varetager de ansvarsområder og opgaver vedrørende ETIAS-overvågningslisten, der er fastsat i artikel 35, stk. 1 og 3-6.

3. Europol er ansvarligt for at afgive en begrundet udtalelse efter en anmodning om søgning i henhold til artikel 29.

4. I henhold til artikel 34, stk. 2 er Europol ansvarligt for at registrer oplysninger vedrørende terrorhandlinger eller andre alvorlige strafbare handlinger, der er indhentet af Europol, på ETIAS-overvågningslisten.

5. Før Europols personale får tilladelse til at udføre nogen af de opgaver, der er omhandlet i artikel 34 og 35, skal det modtage relevant uddannelse i datasikkerhed og i grundlæggende rettigheder, navnlig databeskyttelse. Det deltager også i uddannelse, som tilbydes af eu-LISA, i den tekniske anvendelse af ETIAS-informationssystemet og i datakvalitet.

KAPITEL XV

ÆNDRING AF ANDRE EU-RETSAKTER

Artikel 78

Ændring af forordning (EU) nr. 1077/2011

Følgende artikel indsættes i forordning (EU) nr. 1077/2011:

»Artikel 5b

Opgaver vedrørende ETIAS

Vedrørende ETIAS udfører agenturet de opgaver, som det er pålagt i henhold til artikel 73 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1240 (*).

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1240 af 12. september 2018 om oprettelse af et europæisk system vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse (ETIAS) og om ændring af forordning (EU) nr. 1077/2011, (EU) nr. 515/2014, (EU) 2016/399 (EU) 2016/1624 og (EU) 2017/2226 (EUT L 236 af 19.9.2018, s. 1).«

Artikel 79

Ændring af forordning (EU) nr. 515/2014

I artikel 6 i forordning (EU) nr. 515/2014 indsættes følgende stykke:

»3a. Under udviklingsfasen af det europæiske system vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse (ETIAS) modtager medlemsstaterne et supplerende beløb på 96,5 mio. EUR til grundbeløbet, som de fuldt ud anvender til finansiering af ETIAS for derved at sikre en hurtig og effektiv udvikling heraf overensstemmende med gennemførelsen af det centrale ETIAS-system som oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1240 (*).

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1240 af 12. september 2018 om oprettelse af et europæisk system vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse (ETIAS) og om ændring af forordning (EU) nr. 1077/2011, (EU) nr. 515/2014, (EU) 2016/399 (EU) 2016/1624 og (EU) 2017/2226 (EUT L 236 af 19.9.2018, s. 1).«

Artikel 80

Ændring af forordning (EU) 2016/399

I forordning (EU) 2016/399 foretages følgende ændringer:

1) I artikel 6, stk. 1, foretages følgende ændringer:

a) Litra b) affattes således:

»b) de skal være i besiddelse af gyldigt visum, hvis dette kræves i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 539/2001 (*), eller en gyldig rejsetilladelse, hvis dette kræves i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1240 (**), undtagen hvis de har en gyldig opholdstilladelse eller et gyldigt visum til længerevarende ophold.

(*) Rådets forordning (EF) nr. 539/2001 af 15. marts 2001 om fastlæggelse af listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og listen over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav (EFT L 81 af 21.3.2001, s. 1).

(**) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1240 af 12. september 2018 om oprettelse af et europæisk system vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse (ETIAS) og om ændring af forordning (EU) nr. 1077/2011, (EU) nr. 515/2014, (EU) 2016/399 (EU) 2016/1624 og (EU) 2017/2226 (EUT L 236 af 19.9.2018, s. 1).«

b) Følgende afsnit tilføjes:

»I en overgangsperiode som fastsat i henhold til artikel 83, stk. 1 og 2, i forordning (EU) 2018/1240 er brugen af det europæiske system vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse (ETIAS) valgfri, og kravet om at være i besiddelse af en gyldig rejsetilladelse, indeholdt i dette stykkes første afsnit, litra b), finder ikke anvendelse. Medlemsstaterne informerer de tredjelandstatsborgere, der er omfattet af kravet om rejsetilladelse, og som passerer de ydre grænser, om kravet om, at de ved udløbet af overgangsperioden skal være i besiddelse af en gyldig rejsetilladelse. Medlemsstaterne uddeler til dette formål en fælles folder til denne kategori af rejsende, jf. artikel 83, stk. 2, i forordning (EU) 2018/1240.

I en henstandsperiode som fastsat i henhold til artikel 83, stk. 3, i forordning (EU) 2018/1240 tillader grænsemyndighederne undtagelsesvis tredjelandstatsborgere, som er omfattet af kravet om en rejsetilladelse, og som ikke er i besiddelse af en sådan, at passere de ydre grænser, hvis de opfylder alle resterende betingelser i denne artikel, forudsat at det er første gang, de passerer medlemsstaternes ydre grænser siden udløbet af overgangsperioden som omhandlet i artikel 83, stk. 1 og 2, i forordning (EU) 2018/1240. Grænsemyndighederne informerer sådanne tredjelandstatsborgere om kravet om at være i besiddelse af en gyldig rejsetilladelse, jf. denne artikel. Grænsemyndighederne uddeler til dette formål en fælles folder til disse rejsende, jf. artikel 83, stk. 3, i forordning (EU) 2018/1240, hvori de informeres om, at de undtagelsesvis har lov til at passere de ydre grænser, selv om de ikke opfylder forpligtelsen om at være i besiddelse af en gyldig rejsetilladelse, og gives en forklaring om denne forpligtelse.«

2) I artikel 8, stk. 3, foretages følgende ændringer:

a) I litra a) affattes nr. i) således:

»i) kontrol af, om den pågældende tredjelandstatsborger er i besiddelse af et gyldigt dokument til grænsepassage, der ikke er udløbet, og at dokumentet i givet fald er ledsaget af det påkrævede visum eller den påkrævede rejsetilladelse eller opholdstilladelse«.

b) Følgende litra indsættes:

»ba) hvis tredjelandstatsborgeren er i besiddelse af en rejsetilladelse, jf. denne forordnings artikel 6, stk. 1, litra b), skal den indgående indrejsekontrol også omfatte verifikation af rejsetilladelsens ægthed, gyldighed og status og eventuelt identiteten på indehaveren af rejsetilladelsen ved hjælp af søgning i ETIAS, jf. artikel 47 i forordning (EU) 2018/1240. Hvis det er teknisk umuligt at foretage denne søgning eller at foretage den søgning, der er omhandlet i artikel 47, stk. 1 og 2, i forordning (EU) 2018/1240, finder denne forordnings artikel 48, stk. 3, anvendelse.«

3) I bilag V, del B, i Standardformular for nægtelse af indrejse ved grænsen affattes punkt C) i listen over grundene til afslag således:

»C) Den pågældende er ikke i besiddelse af et gyldigt visum, en gyldig rejsetilladelse eller en gyldig opholdstilladelse.«

Artikel 81

Ændring af forordning (EU) 2016/1624

I forordning (EU) 2016/1624 foretages følgende ændringer:

1) I artikel 8, stk. 1, indsættes følgende litra:

- »qa) udførelse af de opgaver og opfyldelse af de forpligtelser, der påhviler Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1240 (*), og sikring af oprettelse og drift af den centrale ETIAS-enhed, jf. artikel 7 i nævnte forordning.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1240 af 12. september 2018 om oprettelse af et europæisk system vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse (ETIAS) og om ændring af forordning (EU) nr. 1077/2011, (EU) nr. 515/2014, (EU) 2016/399 (EU) 2016/1624 og (EU) 2017/2226 (EUT L 236 af 19.9.2018, s. 1).«

2. I kapitel II tilføjes følgende afdeling:

»Afdeling 5

ETIAS

Artikel 33a

Oprettelse af den centrale ETIAS-enhed

1. Der oprettes herved en central ETIAS-enhed.
2. Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning sikrer oprettelsen og driften af den centrale ETIAS-enhed, jf. artikel 7 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1240 (*).

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1240 af 12. september 2018 om oprettelse af et europæisk system vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse (ETIAS) og om ændring af forordning (EU) nr. 1077/2011, (EU) nr. 515/2014, (EU) 2016/399 (EU) 2016/1624 og (EU) 2017/2226 (EUT L 236 af 19.9.2018, s. 1).«

Artikel 82

Ændring af forordning (EU) 2017/2226

I artikel 64 i forordning (EU) 2017/2226 tilføjes følgende stykke:

- »5. Midler, der skal mobiliseres fra finansieringsrammen omhandlet i artikel 5, stk. 5, litra b), i forordning (EU) nr. 515/2014 med henblik på dækning af de i de nærværkede artikels stk. 1-4 omhandlede omkostninger, underlægges indirekte forvaltning for så vidt angår de omkostninger, der afholdes af eu-LISA, og delt forvaltning for så vidt angår de omkostninger, der afholdes af medlemsstaterne.«

KAPITEL XVI

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 83

Overgangsperiode og overgangsforanstaltninger

1. I en periode på seks måneder fra datoen for ETIAS' idriftsættelse er brugen af ETIAS frivillig, og kravet om at være i besiddelse af en gyldig rejsetilladelse finder ikke anvendelse. Kommissionen kan vedtage en delegeret retsakt i overensstemmelse med artikel 89 for at forlænge denne periode med en periode på højst yderligere seks måneder, som kan forlænges én gang.
2. I den i stk. 1 omhandlede periode informerer medlemsstaterne tredjelandstatsborgere, der er omfattet af kravet om en rejsetilladelse, og som passerer de ydre grænser, om kravet om, at de ved udløbet af den seks måneders periode skal have en gyldig rejsetilladelse. Med henblik herpå uddeler medlemsstaterne en fælles folder til denne kategori af rejsende. Folderen skal også være til rådighed på medlemsstaternes konsulater i de lande, hvis statsborgere er omfattet af denne forordnings anvendelsesområde.

3. Efter udløbet af den i denne artikels stk. 1 omhandlede periode finder en henstandsperiode på seks måneder anvendelse. I henstandsperioden finder kravet om at være i besiddelse af en gyldig rejsetilladelse anvendelse. I henstandsperioden tillader grænsemyndighederne undtagelsesvis tredjelandstatsborgere, som er omfattet af kravet om en rejsetilladelse, og som ikke er i besiddelse af en sådan, at passere de ydre grænser, hvis de opfylder alle resterende betingelser i artikel 6, stk. 1, i forordning (EU) 2016/399, forudsat at det er første gang, de passerer medlemsstaternes ydre grænser siden udløbet af den i denne artikels stk. 1 omhandlede periode. Grænsemyndighederne informerer sådanne tredjelandstatsborgere om kravet om at være i besiddelse af en gyldig rejsetilladelse, jf. artikel 6, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2016/399. Grænsemyndighederne uddeler til dette formål en fælles folder til disse rejsende, hvori de informeres om, at de undtagelsesvis har lov til at passere de ydre grænser, selvom de ikke opfylder forpligtelsen om at være i besiddelse af en gyldig rejsetilladelse, og gives en forklaring om denne forpligtelse. Kommissionen kan vedtage en delegeret retsakt i overensstemmelse med nærværende forordnings artikel 89 for at forlænge denne periode med højst yderligere seks måneder.

I henstandsperioden tages indrejser til områder i de medlemsstater, som ikke anvender ind- og udrejsesystemet, ikke i betragtning.

4. Kommissionen udarbejder ved hjælp af gennemførelsesretsakter de to fælles foldere, der er omhandlet i denne artikels stk. 2 og 3, der mindst indeholder de oplysninger, der er omhandlet i artikel 71. Folderne skal være klare og enkle og tilgængelige på mindst ét af de officielle sprog i hvert land, hvis statsborgere er omfattet af denne forordnings anvendelsesområde. Gennemførelsesretsakterne vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 90, stk. 2.

5. I overgangsperioden, der er omhandlet i stk. 1 og 2, svarer ETIAS-informationssystemet på transportvirksomhedernes forespørgsel, der er omhandlet i artikel 45, stk. 2, ved at angive »OK«. I den henstandsperiode, der er omhandlet i denne artikels stk. 3, tager ETIAS-informationssystemets svar på transportvirksomhedernes forespørgsel hensyn til, om det er første gang siden udløbet af den i denne artikels stk. 1 omhandlede periode, at tredjelandstatsborgeren passerer medlemsstaternes ydre grænser.

Artikel 84

Anvendelse af oplysninger til rapportering og statistikker

1. Behørigt autoriseret personale hos medlemsstaternes kompetente myndigheder, Kommissionen, eu-Lisa og den centrale ETIAS-enhed har adgang til at søge på følgende oplysninger udelukkende med henblik på rapportering og statistik uden mulighed for individuel identifikation og i overensstemmelse med de i artikel 14 omhandlede beskyttelsesforanstaltninger vedrørende ikkeforskelsbehandling:

- a) status for ansøgningsproceduren
- b) ansøgerens nationaliteter, køn og fødselsår
- c) opholdsland
- d) uddannelse (uddannelse på primærtrinnet eller sekundærtrinnet, videregående uddannelse eller ingen uddannelse)
- e) nuværende beskæftigelse (jobgruppe),
- f) rejsedokumentets type og koden på tre bogstaver for det udstedende land
- g) rejsetilladelsens type og for rejsetilladelser med begrænset territorial gyldighed som omhandlet i artikel 44 en henvisning til den eller de medlemsstater, der har udstedt rejsetilladelsen med territorial gyldighed
- h) rejsetilladelsens gyldighedsperiode og
- i) grundene til afslag på eller inddragelse eller annullering af en rejsetilladelse.

2. Med henblik på stk. 1 etablerer, implementerer og hoster eu-LISA på sine tekniske lokaliteter et centralregister, som indeholder de i stk. 1 nævnte oplysninger, og som ikke giver mulighed for identifikation af enkeltpersoner, men gør det muligt for de i stk. 1 omhandlede myndigheder at indhente rapporter, der kan tilpasses brugerne, og statistikker med henblik på at forbedre vurderingen af risici for sikkerheden eller for ulovlig indvandring og af, om der er høj risiko for epidemi, at øge effektiviteten af ind- og udrejsekontrollen, at bistå den centrale ETIAS-enhed og de nationale ETIAS-enheder med at behandle ansøgninger om rejsetilladelser samt at understøtte evidensbaseret politisk beslutningstagning i Unionen vedrørende migration. Registret skal også indeholde daglige statistikker om de oplysninger, der er omhandlet i stk. 4. Adgang til centralregistret skal ske via en sikret adgang gennem TESTA med adgangskontrol og specifikke brugerprofiler udelukkende med rapportering og statistik som formål.

Kommissionen skal ved hjælp af gennemførelsesretsakter vedtage nærmere regler om driften af centralregistret og den databeskyttelse og de sikkerhedsregler, der skal gælde for dette. Sådanne gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 90, stk. 2.

3. De procedurer, som eu-LISA skal indføre med henblik på at følge udviklingen og funktionen af ETIAS-informationssystemet som omhandlet i artikel 92, stk. 1, skal give mulighed for at udarbejde regelmæssige statistikker, der sikrer en sådan overvågning.

4. Hvert kvartal offentliggør eu-LISA statistikker vedrørende ETIAS-informationssystemet, der navnlig viser antallet og nationaliteten af ansøgere, der har fået udstedt eller fået afslag på en rejsetilladelse, herunder grundene til afslaget, og tredjelandstatsborgere, hvis rejsetilladelse er blevet annulleret eller inddraget.

5. Ved udgangen af hvert år samles der statistiske oplysninger i en årsrapport for det pågældende år. Rapporten offentliggøres og fremsendes til Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen, Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse, Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning og de nationale tilsynsmyndigheder.

6. Efter anmodning fra Kommissionen forelægger eu-LISA den statistikker om særlige aspekter i forbindelse med gennemførelsen af denne forordning og statistikker i medfør af stk. 3.

Artikel 85

Omkostninger

1. Omkostningerne i forbindelse med udviklingen af ETIAS-informationssystemet, integrationen af den eksisterende nationale grænseinfrastruktur og forbindelsen til den nationale ensartede grænseflade, hosting af den nationale ensartede grænseflade og oprettelsen af den centrale ETIAS-enhed og de nationale ETIAS-enheder afholdes over Unionens almindelige budget.

eu-LISA er særlig opmærksomt på risikoen for omkostningsstigninger og sikrer tilstrækkelig overvågning af kontrahenter.

2. ETIAS« driftsomkostninger afholdes over Unionens almindelige budget. Dette omfatter drifts- og vedligeholdelsesomkostningerne ved ETIAS-informationssystemet, herunder den nationale ensartede grænseflade, driftsomkostningerne ved den centrale ETIAS-enhed og de nationale ETIAS-enheders omkostninger til det personale og tekniske udstyr (hardware og software), der er nødvendigt for, at de nationale ETIAS-enheder kan udføre sine opgaver, og oversættelsesomkostninger, der påløber i henhold til artikel 27, stk. 2 og 8.

Følgende omkostninger dækkes ikke:

- a) medlemsstaternes projektstyringskontorer (møder, tjenesterejser, kontorer)
- b) hosting af nationale IT-systemer (lokaler, implementering, el, køling)
- c) drift af nationale IT-systemer (operatører og supporttaler)
- d) udformning, udvikling, implementering, drift og vedligeholdelse af nationale kommunikationsnetværk.

3. ETIAS« driftsomkostninger omfatter også finansiel støtte til medlemsstaterne for udgifter til at tilpasse og automatisere ind- og udrejsekontrol med henblik på at indføre ETIAS. Det samlede beløb for denne finansielle støtte er begrænset til højst 15 mio. EUR i det første driftsår, højst 25 mio. EUR i det andet driftsår og højst 50 mio. EUR pr. år i de efterfølgende driftsår. Kommissionen vedtager delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 89 med henblik på nærmere at fastsætte denne finansielle støtte.

4. Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning, eu-LISA og Europol modtager passende yderligere finansiering og det personale, som er nødvendigt for udførelsen af de opgaver, som de er tillagt i henhold til denne forordning.

5. Midler, der skal mobiliseres fra finansieringsrammen omhandlet i artikel 5, stk. 5, litra b), i forordning (EU) nr. 515/2014 med henblik på dækning af de i denne artikels stk. 1-4 omhandlede omkostninger til gennemførelse af nærværende forordning, underlægges indirekte forvaltning for så vidt angår de omkostninger, der afholdes af eu-LISA og Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning, og delt forvaltning for så vidt angår de omkostninger, der afholdes af medlemsstaterne.

Artikel 86

Indtægter

Indtægterne fra ETIAS er interne formålsbestemte indtægter, jf. artikel 21, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 ⁽¹⁾. De afsættes til at dække omkostningerne ved driften og vedligeholdelsen af ETIAS. Eventuelle tiloversblevne indtægter efter dækning af disse omkostninger overføres til EU-budgettet.

Artikel 87

Underretninger

1. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om den myndighed, der skal betragtes som dataansvarlig, jf. artikel 57.
2. Den centrale ETIAS-enhed og medlemsstaterne underretter Kommissionen og eu-LISA om de kompetente myndigheder, der er omhandlet i artikel 13, og som har adgang til ETIAS-informationssystemet.

Tre måneder efter ETIAS' idriftsættelse i overensstemmelse med artikel 88, offentliggør eu-LISA en konsolideret liste over disse myndigheder i *Den Europæiske Unions Tidende*. Medlemsstaterne skal også straks underrette Kommissionen og eu-LISA om alle ændringer af sådanne myndigheder. I tilfælde af sådanne ændringer offentliggør eu-LISA én gang om året en ajourført konsolideret udgave af disse oplysninger. eu-LISA driver et løbende ajourført offentligt websted med disse oplysninger.

3. Medlemsstaterne underretter Kommissionen og eu-LISA om udpegede myndigheder og centrale adgangspunkter som omhandlet i artikel 50 og underretter straks om enhver ændring i den forbindelse.
4. eu-LISA underretter Kommissionen, når den test, der er omhandlet i artikel 88, stk. 1, litra e), er afsluttet på tilfredsstillende vis.

Kommissionen offentliggør de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1 og 3, i *Den Europæiske Unions Tidende*. I tilfælde af ændringer af oplysningerne offentliggør Kommissionen én gang om året en ajourført konsolideret udgave heraf. Kommissionen driver et løbende ajourført offentligt websted med oplysningerne.

Artikel 88

Idriftsættelse

1. Kommissionen fastsætter den dato, hvor ETIAS sættes i drift, når følgende betingelser er blevet opfyldt:
 - a) De nødvendige ændringer af retsakterne om oprettelse af EU-informationssystemer som omhandlet i artikel 11, stk. 2, med hvilke der skabes interoperabilitet med ETIAS-informationssystemet, er trådt i kraft.
 - b) Forordningen, hvormed eu-LISA tillægges den operationelle forvaltning af ETIAS, er trådt i kraft.
 - c) De nødvendige ændringer af retsakterne om oprettelse af EU-informationssystemer som omhandlet i artikel 20, stk. 2, hvormed den centrale ETIAS-enhed får adgang til disse databaser, er trådt i kraft.
 - d) Foranstaltningerne i artikel 15, stk. 5, artikel 17, stk. 3, 5 og 6, artikel 18, stk. 4, artikel 27, stk. 3 og 5, artikel 33, stk. 2 og 3, artikel 36, stk. 3, artikel 38, stk. 3, artikel 39, stk. 2, artikel 45, stk. 3, artikel 46, stk. 4, artikel 48, stk. 4, artikel 59, stk. 4, artikel 73, stk. 3, litra b), artikel 83, stk. 1, 3 og 4, og artikel 85, stk. 3, er blevet vedtaget.
 - e) eu-LISA har meddelt, at en omfattende test af ETIAS er afsluttet på tilfredsstillende vis.
 - f) eu-LISA og den centrale ETIAS-enhed har valideret de tekniske og retlige ordninger for indsamling og videregivelse af de oplysninger, der er omhandlet i artikel 17, til det centrale ETIAS-system har underrettet Kommissionen herom.
 - g) Medlemsstaterne og den centrale ETIAS-enhed har underrettet Kommissionen om de forskellige myndigheder, der er omhandlet i artikel 87, stk. 1 og 3.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 af 25. oktober 2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget og om ophævelse af Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 (EUT L 298 af 26.10.2012, s. 1).

2. Den i stk. 1, litra e), omhandlede test af ETIAS foretages af eu-LISA i samarbejde med medlemsstaterne og den centrale ETIAS-enhed.
3. Kommissionen underretter Europa-Parlamentet og Rådet om resultaterne af den test, der er gennemført i medfør af stk. 1, litra e).
4. Kommissionens afgørelse, jf. stk. 1, offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.
5. Medlemsstaterne og den centrale ETIAS-enhed påbegynder brugen af ETIAS fra den dato, Kommissionen fastsætter i overensstemmelse med stk. 1.

Artikel 89

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 6, stk. 4, artikel 17, stk. 3, 5 og 6, artikel 18, stk. 4, artikel 27, stk. 3, artikel 31, artikel 33, stk. 2, artikel 36, stk. 4, artikel 39, stk. 2, artikel 54, stk. 2, artikel 83, stk. 1 og 3, og artikel 85, stk. 3, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den 9. oktober 2018. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.
3. Den i artikel 6, stk. 4, artikel 17, stk. 3, 5 og 6, artikel 18, stk. 4, artikel 27, stk. 3, artikel 31, artikel 33, stk. 2, artikel 36, stk. 4, artikel 39, stk. 2, artikel 54, stk. 2, artikel 83, stk. 1 og 3, og artikel 85, stk. 3, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning.
5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 6, stk. 4, artikel 17, stk. 3, 5 eller 6, artikel 18, stk. 4, artikel 27, stk. 3, artikel 31, artikel 33, stk. 2, artikel 36, stk. 4, artikel 39, stk. 2, artikel 54, stk. 2, artikel 83, stk. 1 eller 3, eller artikel 85, stk. 3, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 90

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af et udvalg. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse. Afgiver udvalget ikke nogen udtalelse, vedtager Kommissionen ikke udkastet til gennemførelsesretsakt, og artikel 5, stk. 4, tredje afsnit, i forordning (EU) nr. 182/2011 finder anvendelse.

Artikel 91

Rådgivende gruppe

Ansvarsområderne for eu-LISA's rådgivende gruppe for ind- og udrejsesystemet udvides til også at omfatte ETIAS. Denne rådgivende gruppe for ind- og udrejsesystemet/ETIAS bistår eu-LISA med ekspertise vedrørende ETIAS, navnlig i forbindelse med udarbejdelsen af det årlige arbejdsprogram og den årlige aktivitetsrapport.

Artikel 92

Overvågning og evaluering

1. eu-LISA sikrer, at der er etableret procedurer til at følge udviklingen af ETIAS-informationssystemet i lyset af planlægnings- og omkostningsmålene og følge ETIAS' funktion i lyset af målene for tekniske resultater, omkostnings-effektivitet, sikkerhed og tjenestens kvalitet.

2. Senest den 10. april 2019 og derefter hver sjette måned under udviklingsfasen af ETIAS-informationssystemet forelægger eu-LISA en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om status for udviklingen af det centrale ETIAS-system, de nationale ensartede grænseflader og kommunikationsinfrastrukturen mellem det centrale ETIAS-system og de nationale ensartede grænseflader. Denne rapport skal indeholde detaljerede oplysninger om de afholdte omkostninger og oplysninger om eventuelle risici, der måtte have indvirkning på systemets samlede omkostninger, som skal afholdes over Unionens almindelige budget i overensstemmelse med artikel 85.

Senest den 10. april 2019 og derefter hver sjette måned under udviklingsfasen af ETIAS-informationssystemet forelægger Europol og Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om status over forberedelsen af gennemførelsen af denne forordning, herunder detaljerede oplysninger om de afholdte udgifter og oplysninger om eventuelle risici, der kan have indvirkning på systemets samlede omkostninger, som skal afholdes over Unionens almindelige budget i overensstemmelse med artikel 85.

Når systemet er færdigudviklet, forelægger eu-LISA en rapport til Europa-Parlamentet og Rådet, som i detaljer forklarer, hvordan målene, navnlig vedrørende planlægning og omkostninger, er blevet opfyldt, og angiver grundene til eventuelle afvigelser.

3. Med henblik på den tekniske vedligeholdelse har eu-LISA adgang til de nødvendige oplysninger vedrørende data-behandlingen i ETIAS-informationssystemet.

4. To år efter idriftsættelsen af ETIAS og derefter hvert andet år forelægger eu-LISA Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen en rapport om den tekniske funktion af ETIAS-informationssystemet, herunder dets sikkerhed, og statistiske oplysninger vedrørende ETIAS-overvågningslisten efter vurderingsproceduren i artikel 35, stk. 5 og 6.

5. Tre år efter idriftsættelsen af ETIAS og derefter hvert fjerde år evaluerer Kommissionen ETIAS og fremsætter alle nødvendige henstillinger til Europa-Parlamentet og Rådet. Evalueringen omfatter:

- a) søgning i INTERPOL's databaser SLTD og TDAWN via ETIAS, herunder oplysninger om antallet af hittene i disse INTERPOL's databaser, antallet af afslag på rejsetilladelser som følge af sådanne hit og oplysninger om eventuelle problemer, der er opstået, og, hvis det er passende, en vurdering af behovet for et lovgivningsforslag om ændring af denne forordning
- b) de resultater, ETIAS har opnået under hensyntagen til dets mål, mandat og opgaver
- c) virkningen, effektiviteten og produktiviteten af ETIAS' resultater og dets arbejdsmetoder set i lyset af dets mål, mandat og opgaver
- d) en vurdering af ETIAS' sikkerhed
- e) ETIAS-screeningreglerne, der anvendes til at foretage en risikovurdering
- f) ETIAS-overvågningslistens indvirkning, herunder antallet af afslag på ansøgninger om rejsetilladelse med begrundelser, der tog et positivt hit i ETIAS-overvågningslisten i betragtning
- g) eventuelle behov for at ændre den centrale ETIAS-enheds mandat og de finansielle følger af en sådan ændring
- h) indvirkningerne på grundlæggende rettigheder.
- i) indvirkningerne på de diplomatiske forbindelser mellem Unionen og de berørte tredjelande

- j) de indtægter, der genereres ved gebyret for rejsetilladelser, omkostningerne i forbindelse med udviklingen af ETIAS, omkostningerne ved drift af ETIAS, de omkostninger, der afholdes af eu-LISA, Europol og Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning i forbindelse med deres opgaver i henhold til denne forordning, samt eventuelle formålsbestemte indtægter i overensstemmelse med artikel 86
- k) anvendelsen af ETIAS med henblik på retshåndhævelse på grundlag af de i stk. 8 omhandlede oplysninger
- l) antallet af ansøgere, der blevet indkaldt til samtale, og den procentdel, som de udgør af det samlede antal ansøgere, grundene til at anmode om en samtale, antallet af samtaler, der har fundet sted på afstand, antallet af afgørelser, hvor der er udstedt en rejsetilladelse, hvor der er udstedt en rejsetilladelse med en anmærkning, og hvor der er givet afslag på en rejsetilladelse, og antallet af ansøgere, der er blevet indkaldt til samtale, men ikke er mødt op, og, hvis det er passende, en vurdering af behovet for et lovgivningsforslag om ændring af denne forordning.

Kommissionen sender evalueringsrapporten til Europa-Parlamentet, Rådet, Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse og Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder.

6. Medlemsstaterne og Europol sender eu-LISA, den centrale ETIAS-enhed og Kommissionen de oplysninger, der er nødvendige for at udarbejde de i stk. 4 og 5 nævnte rapporter. Disse oplysninger må ikke være til skade for arbejdsmetoder eller omfatte oplysninger, som afslører de udpegede myndigheders kilder, medarbejdere eller efterforskninger.

7. eu-LISA og den centrale ETIAS-enhed sender Kommissionen de oplysninger, der er nødvendige for at foretage de evalueringer, der er omhandlet i stk. 5.

8. Under overholdelse af bestemmelserne i national ret om offentliggørelse af følsomme oplysninger udarbejder hver medlemsstat og Europol årlige rapporter om nyttevirkningen af adgangen til de oplysninger, der er lagret i det centrale ETIAS-system til retshåndhævelsesformål, som skal omfatte oplysninger og statistikker om følgende:

- a) det nøjagtige formål med søgningen, herunder hvilke typer terrorhandlinger eller andre alvorlige strafbare handlinger der var tale om
- b) de rimelige begrundelser for den begrundede mistanke om, at den mistænkte, gerningsmanden eller offeret er omfattet af denne forordning
- c) antallet af anmodninger om adgang til det centrale ETIAS-system til retshåndhævelsesformål
- d) antallet og karakteren af tilfælde, der har ført til hit
- e) antallet og karakteren af tilfælde, hvor hasteproceduren, der er omhandlet i artikel 51, stk. 4, blev anvendt, herunder de tilfælde, hvor tilfældets hastende karakter ikke blev accepteret ved den efterfølgende kontrol, der gennemførtes af det centrale adgangspunkt.

Der stilles en teknisk løsning til rådighed for medlemsstaterne for at lette indsamling af disse oplysninger i henhold til kapitel X med henblik på at generere de statistikker, der er omhandlet i dette stykke. Kommissionen fastlægger ved hjælp af gennemførelsesretsakter specifikationer for de tekniske løsninger. Sådanne gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 90, stk. 2.

Artikel 93

Praktisk vejledning

Kommissionen tilgængeliggør i tæt samarbejde med medlemsstaterne og de relevante EU-agenturer en praktisk vejledning, der skal indeholde retningslinjer, henstillinger og bedste praksis for gennemførelsen af denne forordning. Denne praktiske vejledning tager hensyn til relevante eksisterende vejledninger. Kommissionen vedtager den praktiske vejledning i form af en henstilling.

Artikel 94

Ceuta og Melilla

Denne forordning berører ikke de særlige regler for byerne Ceuta og Melilla, som fastsat i erklæringen fra Kongeriget Spanien om byerne Ceuta og Melilla i slutakten til aftalen om Kongeriget Spaniens tiltrædelse af konventionen om gennemførelse af Schengenafspraken af 14. juni 1985.

*Artikel 95***Finansielt bidrag fra de lande, som er associeret i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne**

I henhold til de relevante bestemmelser i deres associeringsaftaler skal der udvikles ordninger med hensyn til de finansielle bidrag fra de lande, som er associeret i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne.

*Artikel 96***Ikrafttræden og anvendelse**

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er gældende fra den dato, der fastsættes af Kommissionen i henhold til artikel 88, med undtagelse af artikel 6, 11, 12, 33, 34, 35, 59, 71, 72, 73, 75-79, 82, 85, 87, 89, 90, 91, artikel 92, stk. 1 og 2, artikel 93 og 95 såvel som bestemmelserne knyttet til de foranstaltninger, der omhandles i artikel 88, stk. 1, litra d), som er gældende fra den 9. oktober 2018.

Bestemmelserne vedrørende søgning i Eurodac anvendes fra den dato, hvor omarbejdningen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 603/2013 ⁽¹⁾ finder anvendelse.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 12. september 2018.

På Europa-Parlamentets vegne

A. TAJANI

Formand

På Rådets vegne

K. EDTSTADLER

Formand

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 603/2013 af 26. juni 2013 om oprettelse af »Eurodac« til sammenligning af fingeraftryk med henblik på en effektiv anvendelse af forordning (EU) nr. 604/2013 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet i en af medlemsstaterne af en tredjelandstatsborger eller en statsløs og om medlemsstaternes retshåndhævende myndigheders og Europol's adgang til at indgive anmodning om sammenligning med Eurodacoplysninger med henblik på retshåndhævelse og om ændring af forordning (EU) nr. 1077/2011 om oprettelse af et europæisk agentur for den operationelle forvaltning af store it-systemer inden for området med frihed, sikkerhed og retfærdighed (EUT L 180 af 29.6.2013, s. 1).

BILAG

Liste over strafbare handlinger, jf. artikel 17, stk. 4, litra a)

1. Terrorhandling.
 2. Deltagelse i en kriminel organisation.
 3. Menneskehandel.
 4. Seksuel udnyttelse af børn og børnepornografi.
 5. Ulovlig handel med narkotika og psykotrope stoffer.
 6. Ulovlig handel med våben, ammunition og sprængstoffer.
 7. Korruption.
 8. Svig, herunder rettet mod Unionens finansielle interesser.
 9. Hvidvaskning af udbyttet fra strafbart forhold og falskmøntneri, herunder forfalskning af euroen.
 10. IT-kriminalitet/cyberkriminalitet.
 11. Miljøkriminalitet, herunder ulovlig handel med truede dyrearter og ulovlig handel med truede plantearter og træsorter.
 12. Menneskesmugling.
 13. Forsætlig manddrab, grov legemsbeskadigelse.
 14. Ulovlig handel med menneskeorganer og -væv.
 15. Bortførelse, frihedsberøvelse og gidseltagning.
 16. Organiseret eller væbnet røveri.
 17. Ulovlig handel med kulturgoder, herunder antikviteter og kunstgenstande.
 18. Efterligninger og fremstilling af piratudgaver af produkter.
 19. Forfalskning af officielle dokumenter og ulovlig handel med falske dokumenter.
 20. Ulovlig handel med hormonpræparater og andre vækstfremmende stoffer.
 21. Ulovlig handel med nukleare eller radioaktive materialer.
 22. Voldtægt.
 23. Strafbare handlinger omfattet af Den Internationale Straffedomstols kompetence.
 24. Skibs- eller flykapring.
 25. Sabotage.
 26. Handel med stjalne motorkøretøjer.
 27. Industrispionage.
 28. Brandstiftelse.
 29. Racisme og fremmedhad.
-